DIGITIZED

Q23:38-21193-TR
NO7
870.C

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ பஞ்சநதமான்மியம் என்னும்

திருவையாற்றுப்புராணம்.

இஃது

தஞ்சை ரக்ஷையம்பதி

பிரமஸ்ரீ வெங்கட்டராமசாஸ்திரியாரவர்களால்

வடமொழியினின்று மொழிபெயர்த்தருளிய

ஷை. கார்கையம்பதி

சிவராமபிள்ளையவர்கள் குமாரர்

சிவ. சோமசுந்தரப்பிள்ளையவர்களால்

இனிய நடையில் எழுதி

தஞ்சாவூர் வக்கீல் குமாஸ்தா

கோ. பொன்னுசாமி பிள்ளையவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி

தஞ்சை

ஸ்ரீ கிருஷ்ணவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Copy Right Registered.

1907.

MADRAS

Q23:38.21193.TR
N07

58706

உ

கடவுள் துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ பஞ்சநதக்ஷேத்திரமான்மியம்

என்னும்

திருவையாற்றுப்புராணம்.

காப்பு.

சீர்பூத்தகரன்மறையோடாறங்கமுந்தலைகடெளியவோதிப்
பார்பூத்தபிரமனெனப்பூசுரர்வாழையாற்றிற்பரமன்சேயென்
றோர்பூத்தவுலகேத்தக்குடிலையுறுபொருளின்யவர்க்குமேட்டார்
நேர்பூத்தகொன்றைமுடியானிவிநாயகனிருதாடலைமேற்கொள்வாம்

பாயிரம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

பஞ்சநதீஸ்வரப்பெருமான்.

பிரமன்மால்முதலோர்பதவியும்வேண்டேன்பிறந்துழலுந்துயரகற்றென்னைத்
திரமுடன்பொன்னிபடிந்துமுக்காலுஞ்சென்னிமேலிருகரங்குவித்தே
அரவொலிசெய்வோர்க்கினியதாரகத்தையளித்துயர்முத்திவீடுதவும்
பரமனும்பஞ்சநதீச்சுரனிருதாள்பணிந்துநம்வினையகற்றுவமே.

அறம்வளர்த்த நாயகி.

உலகமோடவற்றினுறுபொருள்களையுமும்பர்போற்றிடுமிருவரையும்
நலமுறவளித்துக்கன்னியென்றுயர்வாகாகமறைநபுகன்றுதில்லேத்தப்
பலவிதவருமையற்றியவ்வழியிற்பயின்றஜீவர்க்கருள்புரிந்தே
அலகிலாமுத்திப்பேற்றினையுதவுமறம்வளர்த்தவளடிபணிவாம்.

ஆட்கொண்டேஸ்வரர்.

மறையவர்குலத்திற்றோன்றிநால்வேதவரம்புணர்ந்தவ்வழியொழுகித்
தறைபுகழ்ந்தேத்துஞ்சுசரிதப்பெயரோன்றனக்குறுமெமபயமேபாக்கி
நறைமலர்ச்சோலைசெறிபுமையாற்றினுன்முகன்மால்பணிந்தேத்த
உறைதருமாட்கொண்டேஸ்வரப்பெருமானுபயதாண்மலர்பணிந்துய்வாம்.

ஓலவிநாயகர்.

சிவசரணன்றிமற்றொருபொருளிற்கனவினுஞ்சிந்தைபோக்காது
பவப்பிணிதீர்த்தவடியவர்புகழைப்பாடியாரூரப்பெருமான்
குவலயமேத்துங்காவிரிகடப்பான்கோதிலாவோலமென்றுரைக்க
நலமொடுதோன்றுமோலகத்களிற்றின்னகைமலர்முடிமிசையணிவாம்.

[illegible]மணியர்.

நான்மறைச்சிரமாக்[illegible]டிலையின்பொருளைநன்றுறவறிகிலாய்படைப்பு
வான்பெறவியல்வா[illegible]யற்றுவையென்றேநமலரயன்றனைச்சிறையிருத்தித்
தாண்புடைப்பியற்றிலரனுக்குணர்த்துசாற்றுறியப்பொருளென்ன
மேன்மையோடுரைத்துச்சாமிநாதப்பேர்மேவியவேளடிபணிவாம்.

நந்திதேவர்.

நீடுறுந்தவத்தாற்சிலாதமாமுனிவன்னிறைதவப்பேற்றினல்மகவாய்ப்
பீடுறவுதித்துப்பல்பெருக்கலையும்பிஞ்ஞகன்றிருமுனமுணர்ந்தே
கோடுறுங்கைலைக்குன்றினிலமரர்குழாகழல்பணிந்துதினந்தேத்தப்
பாடுறுநந்தியெம்பிரான்சரணபங்கயம்முடிபுறப்பணிவாம்.

சிவமயம்.

[illegible]

முகவுரை.

[illegible]

நூல் பிரசித்தியாகுங்காலம் கைகூடவே எனக்கு நீண்டகாலமாய் ஆப்த நண்பராயும், சிவபக்தி, அடியார்பக்தி முதலியவைகளிற் சிறந்த விசுவாசமுடையாருமாகிய பொன்னுசாமிபிள்ளையவர்கள் ஓர் தினத்தில் இந்நூலை உலக உபகாரமாக அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் தன்னிடத்தே நீண்டகாலமாய்க் குடிகொண்டிருக்கின்றதெனவும், அதற்கோர் வழி காணப்படவில்லையெனவும் என்னிடத்தே தெரிவித்து எவ்விதத்தேனும் என் கோரிக்கையை முடித்து வைத்தல் வேண்டுமென்று சிவ புண்ணியத்தே சிறந்துள்ள தன் மனவெழுச்சியை எடுத்துக் கூற, அதனைக் கேட்டவுடனே யான் பஞ்சநதேசப்பெருமான் திருவருளை வியந்து விஷயத்தைத் தெரிவிக்கப் பிள்ளையவர்கள் ஆனந்தவெள்ளத்தில் மூழ்கி அச்சிடுவித்தற்கான பொருளுதவியைச்செய்ய, என் சிற்றறிவிற்கெட்டிய வாறு முன் எழுதிவைத்துள்ளதைச் சீர்திருத்தி அச்சிடுவித்தேன். இந்நூல் எம்பெருமான் அடியார்க்கருள்புரிந்த திருவருள் விலாசத்தை விளக்கக்கூடியதாதலின் புலவர் பெருமான் அனைவரும் எனது சொற்களில் ஏதேனும் வழுவுள்ளதாயினும் அதனை நோக்காது செம்பொற்சோதீஸ்வரப் பெருமான் அருள்விளையாட்டினிடத்து நோக்கமுடையாராய் ஆனந்தவெள்ளத்தில் மூழ்கி பெரும்பேற்றினைப் பெற்றுய்வர்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

இங்ஙனம்

சிவ. சோலைமுத்துப்பிள்ளை.

சப்தமாதர்கள்.

தந்தோபொனசசரண்புகுதுமடியவர்கட்கினியவர்தந்துமேவும்
விஞ்சுபுகழ்பிராமிமகேசுரிபுகேவமெரியழகுமிகுகௌமாரி
மஞ்செழிருநாராயணிவராகியிந்திராணியிகழ்காளியென்னும்
எஞ்சலிலாக்கருணைபொழிபன்னையராமெழுவர்பதமிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

திருமகள்.

அருள்பொழிபுந்தன்றனைவணிராசிக்குத்தொழிலினிதாயாகிமேவக்
கருணைபுடனேவர்க்கெனினுநல்வினைவந்துறுக்காலக்காகிமேவும்
பொருளளிந்தன்னவிராமுக்கான்றுபில்லிநெறவுற்றுப்போற்றிலாதந்
திருமகடன்னிருசரணந்தொழுதேத்திசம்வறுமைதீர்ப்பாமன்றே.

திருஞானசம்மந்தமூர்த்திநாயனார்.

அப்பனின்னருளாலமுன்றினில்
உய்யயாவருமுணர்ந்தாற்றமிழ்
செய்யவோதியசிரபுரப்பிரான்
மெய்யசேவடிதொழுதுவாழ்த்துவாம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

போதவன்மால்டணிந்தோபுகலிடகின்சரணென்
றோதரன்கண்டவர்க்காத்தோனருள்கொடுபார்த்தவஞ்ச
வேதத்திருமொழிகூறிடுநாவுடைமேலவன்பொற்
பாதப்பதுமமுடியேற்றெந்நாளும்பணிகுதுமே.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

வஞ்சியனன்னவிளாடியாரிடையுநயக்கமாற்றியிருமுரைவர்தமக்கே
எஞ்சலில்முத்தியழக்குவமென்னவிருக்கிறுவோவியபாலை
விஞ்சகள்வரிபரவைகொள்கோடம்பிலக்கிடத்தூதுவிட்டவன்றன்
செஞ்சரணென்னகந்திலைபாருக்கிவினையாவுநீக்கிடவே.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

ஒருவாப்பிறவிநோய்தணிந்தியாவருமும்பர்பிரான்
அருணார்ந்தசேவடிசேர்ந்திடத்திமையக்கன்றவிட
திருவாசமென்றவாய்மலர்த்தோதிச்சிறந்திநொக்
குருவாகுமாணிக்கவாசகன்றன்சீரக்கொண்டிடுவமே.

அவையடக்கம்.

சித்தமாசகலவரனருட்டிறத்தின்சீர்கிளைகல்வித்துபார்த்த
உத்தமரொன்சொல்வழுவினைநோக்காதும்பர்நாயகன்றிருவடிக்கண்
பத்திசெய்துயர்சேக்கிழார்சரிதப்பெருந்தொண்டர்பாப்பெயர்கொண்டவிந்தை
வித்தையில்லேனாத்தனன்போற்றிமேம்படச்செய்தருளுகவே.

பாயிர முற்றிற்று.

புராணவரலாறு.

நெடிய கடல்சூழ்ந்த இப்பெரிய உலகத்தில் சிறந்தமாகிய பல கனிகளும், மலர்களும் நெருங்கிச் செங்கதிரோன் வெப்புறாமல் நிழலைச்செய்து வானத்தை அளாவிய தருக்கள் நிறையப்பெற்றதும், முடங்கிய பிடரி மயிரினையுடைய சிங்கத்தோடு யானையும், முதிர்ந்த வலிமையுடைய புலியோடு மானும், விரிந்த சிறகினையுடைய கருடனோடு பாம்பும், பகைநீங்கி யிருந்த நட்புற்றிருக்கின்ற சிறப்பினையுடையதும், மண்ணுலகத்தவரேயன்றி, விண்ணுலகத்தவருங்கண்டு புகழ்த்தக்கதுமான நைமிசாரண்ணியத்தில், இடையில் மரவுரியோடு நெருப்பின்தன்மையுள்ள விபூதி, ருத்திராக்ஷந்தரித்தமேனியும், மறை முதலான கலை உணர்ச்சியுடன், ஜெனனமரணாதி துக்கத்தையப்போக்கியென்றுங்கெடாத பேரின்பவீட்டைத் தரத்தக்கதுமான ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமியைந்த உள்ளத்தையும் உடையோர்களான அத்திரி, ததீசி, காத்தியாயனர், கனப்புச்சர், அகத்தியர், சுகர், மாதேவர், கண்ணுவர், சுருக்கர், பிருங்கி, சநாதநர், மார்க்கண்டர், பிருகு, போதாயனர், ஆபஸ்தம்பர், இலிகிதர், கர்க்கனார், சாண்டில்யர், பரத்துவாசர், புலகர், சந்திரசூடர், புச்சகர், புலத்தியர், ஜாபாலி, கௌதமர், சனற்குமாரர், நாரதர், தும்புமானி, மாண்டவ்யர், ஆபஸ்தர், காசிபர், விஸ்வாமித்திரர், கலைக்கோட்டர், கர்க்கி, கௌண்டின்யர், குச்சு, பார்க்கவர், சனந்தர், ஆஸ்வலாயனர், காஸ்யபர், பிருகர், சங்கரர், அருணருடனர், பராசர், ஜனகர், பிருகர், சௌனகர், வசிட்டர், கௌண்டர், துர்வாசர், பதும்பதர், மாண்டர், தத்தாத்திரேயர், சத்தி, தாலப்யர், சுமந்து, பப்ரு, வாமதேவர், சாபங்கர், வத்சர், உபமன்னியர், மிருகண்டேயர், அசிதர், சவுனகர், வியவர், கவர், அசிதர், பிந்து, பாணினி, வியாண்டகர், காலவர், ஆங்கிரசர், சநாதநர், கண்வேயர், சருச்சர், இளாப்பியர், வ்ய, தீணசிந்து, முற்கலர், கபிலர், அட்டவக்கிரர், நாரணர், சனகர், உரோமசர், பகவர், கௌண்டின்யர், பயிலவர், உக்கிரவிசியர், த்ராமபாணர், திரணாமாக்கினி, ஜமதக்கினி முதலிய மகரிஷிகள் யாவரும் ஒருங்குகூடி ஓர் யாகஞ்செய்து சம்பூரணஞ்செய்வித்து ஆனந்தமாய் நித்தியமும் இயலுஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில், சத்துவகுணம் போர்த்தென்ன, விபூதி அணிந்த அழகிய மேனியும், செம்பவளக் காட்டையொத்துத் திரண்டு நீண்ட ஜடையையும், திரு அக்கமாலையணிந்த அங்கங்களையும், பரிசுத்தமாகிய ஐந்தெழுத்தைத் தியானிக்கின்ற சிந்தையையும் அவற்றை இடைவிடாது செபிக்கின்ற திருநாவினையும் உடையரான சூதமாமுனிவர் எழுந்தருளினர். அன்னவர் வரவைக்கண்ட மேற்கூறிய மகரிஷிகள் யாவர்களும் தாயின்வரவைக்கண்டு அதிகமகிழ்ச்சியுடன் எதிர்நோக்கிச் செல்லும் இளங்கன்றுபோல அளவிறந்த சந்தோஷத்துடன் எதிர்சென்று வந்தனை செய்தோராய் முகமலர்ச்சியுடன் தங்களிருப்பிடத்திற்கு அழைத்துவந்து அன்புடன் அருக்கிய பாத்திய முதலான செய் கடன்களை முறைப்படி புரிந்து இனிய ஆசனத்திருத்தி பூரணச்சந்திரனைத் தாரகைக் கணங்கள் சூழ்ந்தாற்போலச் சூழ இருந்துகொண்டு, எங்கள் ஐயனே! தங்களெழுந்தருளுகையால் இத்தினமும், இவ்விடமும், நன்மை ஆயதோடல்ல எங்கள் ஜென்மமும் புனிதம் ஆயது, மறை முழுதுணர்ந்த வியாத முனிவரிடத்துச் சகல கலைகளையும் மயக்கம் அறவுணர்ந்த அறிவுடையாய்! ரோமவரிடன் காதலனே! இறையவனே! யாங்களுய்யும் வண்ணம், பதினெண்புராணங்களுள் ஒன்றான பிரம்ம கைவர்த்தத்திலுள்ள ஸ்ரீ பஞ்சநத மான்மியத்தைத் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்துகொண்டார்கள். அம்மொழியினைக் கேட்ட, சூதபுராணிகர், அன்னவர்களை நோக்கிப் புன்னகை நிறைந்த முகமலர்ச்சியுடன் சடைமுடி தாங்கி ரிஷிசிரேஷ்டர்காள்! நன்று வினவினீர், உள்ளன்போடு கேட்டவர் மலங்களை வாட்டிக் கொடிய பிறவித்துன்பத்தைப் போக்கி முத்தி வீட்டைக் கொடுக்குந் தன்மையுடைய ஸ்ரீ பஞ்சநத மான்மியத்தை ஆதிகாலத்தில் சூரியவம்சத்திற் பிறந்த தேவர்மன்னனும் அரசனானவன், பிரமஞானத்தமரும் சிவபக்த சிரேஷ்டருமான சுமந்து மகரிஷியை நோக்கி, சுவாமின்! அறுபத்தாறு கோடி தீர்த்த மகாத்மியத்துடன் காவேரி நதியின் பெருமையையும், விருத்தாசலேஸ்வரர், மாயூரநாதர் பெருமையையும் தாங்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளக் கேட்டுப் பேரானந்தமடைந்தேன், பின்னரும் ஸ்ரீபஞ்சநதமான்மியத்தைக் கேட்க மிக்க விருப்புற்றிருக்கின்றேன். ஆகையால் திருவையாற்றின் அவா

றையும் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள, மகரிஷியானவர் அவ்வரசனுடைய வேண்டுகோளுக்கு இரங்கினவராய் அரசனை நோக்கிப் பூபாலனே! உலகில் அரசர்களாயுள்ளவர்கள் பெருமையும் விலாசமிகு விவகாரங்களிலும், பெண்கள் மயக்கத்திலும், வஸ்திராபரண அலங்காரத்திலும், அறுசுவையுடைய ஆகார விருப்பத்திலும், இன்னும் இவை போன்ற சுகம்போற்காணப்பட்ட மறையத்தக்க விஷயங்களிலேயே மனதைச் செலுத்தி வாழ்வார்கள், அனைவரும் பூர்வ ஜென்மத்தில் செய்துள்ள மிகுந்த தவப்பலத்தினால் கிடைத்த மானிட ஜென்மத்துக்கு உரியவராக. அரசனே! மனித சரீரத்தைப் பெற்றோர் தாங்களெடுத்த ஜென்மத்தாலடையத்தக்க தான முத்தியின்பத்திற்கு ஆகும் காரியங்களில் முயல்வதோடு மற்றுமுள்ள ஜீவகோடிகளும் தங்களைப்போலப் பேரானந்தப் பேற்றினையடைதல் வேண்டுமென்று முயலுதல்வேண்டும். அதுவே மானிட ஜென்மத்திற்கு உரியவராகும். ஆகையால் நீ அரசாளுகிறதும் அரசனாகிய விஷய விருப்பத்தில் மனதைச் செலுத்தாது இம்மையின் சுகத்தையும் மறுமையிற் சிவபிரானது பாதாரவிந்தங்களைச் சேர்தலும் ஆன ஸ்ரீ பஞ்சநத மான்மியத்தைக் கேட்க விருப்புற்றமையால் உன்னைப் பார்க்கிலும் உத்தம குணமுடையார் ஒருவருமில்லை. சொல்லுகின்றேன் கேட்கக் கடவாய். ஸ்ரீ பஞ்சநத மான்மியத்தை நிறைந்த பக்தி விசுவாசத்துடன் வாசித்தல், கேட்டல், சிந்தித்தல் முதலியவைகளை எவர்கள் செய்கின்றார்களோ அவர்கள் மேலான முத்தி வீட்டையடைவார்கள். அந்தத் தலத்தின் பெருமையைப் பூர்வ புண்ணியமில்லாதவர்கள் அறியமாட்டார்கள். குணசீலனே! சந்திரசடாதரராகிய சிவ பரஞ்சுடர் எக்காலத்தும் பிரியாமல் அந்தத் தலத்தில் வசிக்கின்றாரென்றும் அன்றியும் அதன் பெருமையை ஆதிகாலத்தில் பார்வதி தேவியார் பரமசிவனை நோக்கித் தேவதேவோத்தமா, மகாதேவா, பிராணநாயகா, அன்பர்கட்கெளியவனே, ஸ்ரீ பஞ்சநத மான்மியத்தைக் கேட்கவிருப்பம் உறுகின்றேன், கிருபையுடன் திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொள்ள, எம்பெருமான் எம்மன்னையை நோக்கி மலையரையன் காதலி! அன்புடையாய்! பூர்வத்தில் அக்கினி நேத்திரம் வாசம் செய்தவரும், பிரம்மோத்தமரும், வருணாச்சிரம தருமத்தை விடாதவரும், வேத வேதாங்க புராண இதிகாசாதி பாரங்கதரும், திரிகால சிவபூஜாதுரந்தரரும், திரிபுண்டரந்தரித்த திருமேனியுடையாரும், ருத்திராக்ஷமாலிகாபரணரும், இடைவிடாது பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை

ஜெபிக்கின்ற நாவையுடையாருமான நாதசன்மாவென்ற புண்ணிய புருஷனை அவர் மனைவியாராகிய அனவத்தியா தேவி நமஸ்கரித்தெழுந்து நின்று, பிராணநாயகா! உலகத்தில் தெரிசித்த அளவில் முத்தியையும், ஸ்நானம் செய்த அளவில் பாபத்தையும் போக்கத்தக்க, க்ஷேத்திரத்தையும், தீர்த்தத்தையும் தங்கள் கிருபைக்கிடமாகிய அடியேனுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள, நாதசன்மாவானவர் அன்னவளை நோக்கிப் பெண்கள் நாயகமே! 'காசியான் மரணான்முக்தி' :—என்ற அருமை வாக்கியத்தின்படி மரணத்தால் முத்தியைக் கொடுக்கின்ற காசித் தலத்தோடு மேற்கடலோரத்திலுள்ள திருக்கோகரணம், சோமநாதம், விரூபாக்ஷம், திருக்கேதாரம், மல்லிகார்ச்சுனம், திருக்காஞ்சி, திருக்காளத்தி, விருத்தாசலம், அருணாசலம், ரிஷபாசலம், சீர்காழி, திருவிரிஞ்சை, வைத்தீஸ்வரன் கோவில், திருவெண்காடு, திருவாரூர், வேதாரண்ணியம், கௌரிமாயூரம், திருவிடைமருதூர், கும்பகோணம், சுவாமிமலை, திருவானைக்கா, திரிசிராமலை, மதுரை, திருப்பரங்குன்றம், திருநெல்வேலி, இராமேச்சுரம், நாகைக்காரோணம், முதலிய திவ்விய தலங்களைத் தெரிசித்தாலும், கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, துங்கபத்திரை, நர்மதா, கன்னவேணி, நிம்பாலி, தாம்பிரபரணி முதலிய சர்வோத்கிருஷ்ட தீர்த்தங்களில் படிந்தாலும் அடையத்தக்க பேற்றைப் பார்க்கிலும், நற்குண நிறைந்தவளே! திருப்பழனம், திருச்சோற்றுத்துறை, திருவேதிகுடி, திருக்கண்டியூர், திருப்பூந்துருத்தி, திருநெய்த்தானம், ஆகிய ஆறு திவ்ய க்ஷேத்திரங்களையும் தனக்கு அங்கங்களாகக்கொண்டு விளங்கும் திருவையாறென்னும் திருநாமத்தையுடைய ஸ்ரீ பஞ்சநத க்ஷேத்திரத்தைக் காவிரிநதியிற் படிந்து தெரிசிப்பார்களேயானால் ஒப்புவமையில்லாத முத்திப் பேற்றினை அடைந்து உய்வார்கள். அந்தத் தலத்தின் பெருமையை உனக்குச் சொல்லுகின்றேன் கேட்கக் கடவாயென்று நாதசன்மாவானவர் அனவத்தியா தேவிக்குக் கூறியவாறு உனக்குக் கூறுகின்றேன், பார்வதி! கேட்கக் கடவாயென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அவ்வண்ணமே உனக்குச் சொல்லுகின்றேன் கேட்கக் கடவாயென்று சுமந்து ரிஷியானவர் தேவவர்ம ராஜனுக்கு உரைத்தருளினார். அதனை மும்மலத்தைவென்ற மகரிஷிகாள்! இப்பொழுது உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன் சிரத்தா பக்தியுடன் கேட்கக் கடவீர்களென்று சூதபுராணிகர் ஆசிரியர் பாதங்களைத் தியானித்துக்கொண்டு கூறுவாராயினர்.

புராண வரலாறு முற்றிற்று.

க—அஷ்டப்பிரவர்த்தி.

முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

உ மக்கட்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினைத் தருதலினாலே வேதாகமங்கள் கூறும் வருணாச்சிரம தருமமேயாம். அது கொண்டே நம் [illegible] 'ஒழுக்கம் விழுப்பந்தரலான், ஒழுக்க முயிரினு மோம்பப் படும்.' என்று கூறிற்று. அங்ஙனமாக, பிரமகுலத்திற் பிறந்து அக்குலத்திற்குரிய ஒழுக்கத்தை விட்டவனும் எவர்க்கும் கெடுதியே விளைவிக்கும் தூர்க்குணத்தை நிரம்பவுடையவனும் ஆகிய அஷ்டப்பிரவர்த்தி என்னும் ஓர் பிராமணனிருந்தான். அவ்வாவன் ஓர் நாள் அதிரூபலாவண்யமுள்ள தன் தாயைத் தன் பிதா இல்லாத சமயம் அறிந்து அதிமோகத்தால் புணர்ந்தவனாய்க் காமவெள்ளத்தில் ஆழ்ந்திருக்க வெளியே சென்றிருந்த பிதாவானவர் வந்து தன் புத்திரனும் பத்தினியும் தங்களை மறந்து அற்ப இன்பத்தில் மயக்கமுற்றிருப்பதை நோக்கி, உண்மை தெரிந்தோராதலின் அவர்களிருக்கும் தன்மைக்குக் கோபம் அடையாது பஞ்சமாபாதகராய் எரிவாய்நரகத்துக் காளாய்விட்டார்களேயென்று துக்கமுடையவராய் மௌனம் சாதித்திருக்க, அஷ்டப்பிரவர்த்தியானவன், தன் தந்தை வந்ததும் தங்கள் கெட்டசெய்கையை அறிந்ததுமாகிய விஷயத்தை உணர்ந்து அன்னவரைக் கொன்றுவிட்டு உபத்திரவமின்றி நிர்ப்பயமாய் இன்பமனுபவிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டவனாய்க் கோடாரியால் வெட்டி அவருயிரைப் போக்கி நிற்கவே, உபநயன சமஸ்காரம் செய்துவைத்ததால் குருவும், அன்னதானம், அபயதானம், வித்தியாதானம், ஜனனம் முதலியவைகட்குக் காரணமாயிருந்ததலால், பிதாவும், தவசீலம், ஒழுக்கம் அதிதிபூஜை, சிவபூஜை, க்ஷேத்திரதரிசனம், தீர்த்தாடனம் வேதமோதல் முதலிய உத்தமத் தன்மையால் பிராமணோத்தமருமான பிதாவைக் கொன்றமையால் பிரமகத்தியும், தாயின் கற்பையழித்துப் புணர்ந்தமையால் மகா பாபமும் அவனைப்பிடித்துக்கொண்டது. ரிஷி சிரேஷ்டர்காள்! 'இன்பமோ சிறிதாகும், இதில் வருந்துன்பமோ கரையில்லாத் தொடு கடல்' என்றபடி அற்ப இன்பத்தில் மனதை வியாபிக்கச் செய்து அதனாற் செய்யத்தகாத காரியங்களைச் செய்யவே. பாமரனானவனாகிய அஷ்டப்பிரவர்த்தியை பிரமகத்தியும் மகா பாபமும் பற்றிக்கொள்ள சித்தசுவாதீனமற்றவனாய்த் தன் தேசம், கிரகம், இவைகளைவிட்டு பரதேசித்திரி

நகரவாசிகளால் அடித்துத் துரத்த நீங்கி, மலை, காடு, முதலானதாகளில் திரிந்தும், உடுக்க உடையும் உண்ண உணவும் இன்றியும் பசி, தாகம் குளிர் முதலியவற்றால் மிக வருந்தியும், துன்பமனைத்துக்கும் ஓர் இருப்பிடமாய்க் கருநிறம் அடைந்து, "காமமே நரகபூமி காணியாக் கொடுப்பதாகும்" என்றபடி இச்சரீரம் இப்பொழுது செய்த பாபத்துக்குத் தக்கபடி மறுமையில் அனுபவிக்கும் நரகவேதனையிலும் பதின்மடங்கான கஷ்டங்களை அனுபவித்து அனேககாலஞ்சென்றபின் ஸ்ரீரங்கநகர்க்ஷேத்திரத்திற்கு சமீபமான ஓர் ஆரண்யத்தில் வந்து தங்கி வழிச்செல்வோரை அடித்துப் பறித்துப் பாபம் இன்னும் மேலிடும்படியான துஷ்கிருத்தியங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தனன். [illegible]க்தியுடையீர்! அவ்வாறு அன்னவன் வசிக்கும் காலத்தில் ஓர் நாள் அளவிறந்த ஜனங்கள் கூட்டமாக அன்று மாமகமாகிய புண்ணியதினமாகையால் காவிரி நதியில் ஸ்நானம் செய்வதற்காகச்செல்ல, இவனும் அவர்களைத் துரத்திக்கொண்டு பின் தொடர்ந்து சென்று காவிரி நதியை அடையவே, அங்கு ஸ்நானம் செய்துகொண்டிருந்த ஓர் பிராமணோத்தமர் ஜீவகாருண்ணியமுடையோராதலின் இவன் நிலைமையை நோக்கி இவனைப் பிடித்து வருத்துகின்ற, பிரமகத்தி நீங்கும் வண்ணம், "ஸ்பரிசம்பாபநாசனம்" என்றபடி சரீரத்திற்பட்ட அளவிற்பாபத்தைப் போக்கத்தக்க காவிரி நதியின் தீர்த்தத்தை மந்திர பூர்வமாகத் திருக்கரத்தால் அள்ளி இவன் சரீரத்திற்படும் வண்ணம் வீச அவ்வுத்தம தீர்த்தஞ்செய்யொணாப் பாபத்தைச் செய்தானாகிய அஷ்டப்பிரவர்த்தியின் சரீரத்திற்படவே அவனைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்த பிரமகத்தியானது நீங்கப்பெற்று உடனே திவ்விய சரீரத்தையுங் கலக்கமில்லாத அறிவையுமுடையவனாகி இங்கு நாம் வரவேண்டிய காரணம் யாது, நமக்கு நல்லறிவுண்டாவதற்குக் காரணம் யாது, சண்டாள சரீரம் நீங்கப்பெற்று திவ்விய சரீரம் வந்ததற்குக் காரணம் யாது, என்று ஆலோசனை செய்துகொண்டிருந்தனன். அவ்வாறு செய்துகொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில், ஆகாயவாணி அவன் அறியும் வண்ணம், ஏ அஷ்டப்பிரவர்த்தி! நீ மகா பாபியாயிருந்தும் பூர்வஜன்மத்த புண்ணியவிசேடத்தால் இப்போது காவிரி தீரத்தை அடைந்தனையும், அவ்வுத்தம தீர்த்தம், உத்தமோத்தமத்தன்மையையுடைய பிராமண சிரேஷ்டன் கையால் பிரோக்ஷிக்க, அது உன்மேற்படவும், அங்ஙனம் பட்ட தீர்த்த விசேடத்தாலும் உன்னைப்பற்றியிருந்த பிரமகத்தி நீங்கி உனக்கு நல்லறிவுண்டாயது. ஏ கொடிய பாவி! பின்னும் உன் [illegible] செய்துள்ள மாதுர்கமனத்தால் ஏற்பட்ட பாபத்திற்கு [illegible]

பாகமுதலிய அசங்கிய நரகங்களில் அனேக கற்பகாலங்கிடந்து வருந்தவேண்டியதாகையால் அதனை அடையாதிருக்க இன்றுமுதல் உன் மரணபரியந்தம் இப்பஞ்சநத க்ஷேத்திரத்தில் வசித்து காவிரி தீர்த்தத்தில் திரிகால ஸ்நானஞ்செய்தும், வருணாச்சிரம தருமத்திற்கு உரிய கிரிகைகளை வழுவாதியற்றியும், சற்குருவின் உபதேசத்தால் பஞ்சாக்ஷரஜெபம் தினம் ஒன்றுக்குப் பதினாயிரம் ஜெபித்தும், ஏகாதசருத்திரஜெபம், ஏகவாரபோஜனம் ஈஸ்வர தரிசனம் நூறு பிரதக்ஷணம் முதலிய சத்கிரிகைகளில் கொஞ்சமும் தவறுதலடையாமற் பிக்க உறுதியோடு செய்துகொண்டுவருவாயேல் அக்கொடிய பாபத்தினின்றும் நீங்கப்பெறுவாயென்று கூறிற்று. ஏ மகரிஷிகாள்! காவிரி தீர்த்தத்தின் மகிமை எம்மால் கூறும் திறத்தினையுடையதன்று. மகா பாபியாகிய துஷ்பிரவர்த்தியைப் பிடித்திருந்த பிரம்மகத்தி ஸ்பரிசமாத்திரத்தால் நீங்கிப் புனிததேகத்தையும் தெளிந்த அறிவினையும் அளித்த இச்சரித்திரத்தாலேயே நீங்கள் நன்கு உணர்வீர்கள்.'' அங்ஙனம் அவ்வசரீரியைக்கேட்ட அன்னவன், தன் ஜீவகாலபரியந்தம் பஞ்சநத க்ஷேத்திரத்தில் வசித்து மேற்கூறியுள்ள செய்கைகளை விடாது செய்தவனாய் மரணமடைந்து சுவர்க்கலோக பதவியைப் பெற்று அங்குள்ள போகங்களைச் சிறிதுகாலம் அநுபவித்து, "போகபூமியினிற் சேர்கத்தனுவினாற்பொருந்தலாகா, தேகமாமின் பசித்தியியம்புறிற் கருமபூமி, யாகமானது கொண்டன்றியாதலால் ஞாலத்தெய்தி, யோகமாநெறியினின்றோருண்மை சாதித்துக்கொள்வர்.'' என்றதனால் இவ்வுலகிற் செய்த புண்ணியத்திற்குத் தக்கவாறு கிடைத்த போக சரீரத்தால் சுவர்க்கலோக போகத்தை அநுபவிக்கலாமேயன்றி அச்சரீரத்தால் நித்தியானந்தப் பேரின்ப வீட்டையடைதற்கு கூடாதாதலின், அப்புண்ணிய சரீரத்தையும் விடுத்து பின்னர் பூவுலகில் நூறுஜெனனம் பிராமணனாகப்பிறந்தும் ஒருக்கால் காவிரிதீர்த்தம் சரீரத்தில்பட்ட விசேடத்தால் ஜென்மங்கள்தோறும் வருணாச்சிரமதருமம்வழுவாது நடந்துகடைசியில் சந்நியாசி ஆச்சிரமத்தையடைந்து இந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்து "உரையேயிற் பரமஞானமொன்றுமே முத்திக்கேது'' என்றபடி பரமஞானத்தை அடைந்தவனாய்ப் பஞ்சநதீஸ்வரப்பெருமானது திவ்விய சரணாரவிந்த நீழலையடைந்து வாழ்ந்தனன். ஒழுக்கமுடையீர்! இத்துஷ்பிரவர்த்தி மாதுர்கமனமாகிய கொடியினும் கொடிய மகா பாபத்தைச் செய்தமையால் நூறு ஜெனனமெடுத்து முத்தி அடையவேண்டியதாயிற்று. புண்ணிய புருஷர்களாகில் ஒரே ஜென்மத்தில் முத்திப்பேற்றினை அடைந்து உய்வர். இதுசத்தியமாகுமென்று கூறி

வியாச மாணாக்கரானவர் துஷ்பிரவர்த்தியின் சரித்திரத்தைப் பூர்த்தி செய்து சிவப்பிரியர் சாரூபமடைந்த சரித்திரத்தை திருவாய் மலர்ந்தருள ஆரம்பித்தனர்.

முதலாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௨. சிவப்பிரியர் சாரூபம் அடைந்த அத்தியாயம்.

மகரிஷிகாள்! கேட்கக்கடவீர்கள்: காவிரி நதி தீரத்தில் மறையவர்குலத்திற்றோன்றி நான்மறை, ஆறங்கம், வாதுளமுதற் காமிகம் ஈறாயுள்ள இருபத்தெட்டு ஆகமங்கள். மீமாம்சம், பதினெண்புராணம் முதலிய சகல கலைகளையும் ஐயம் திரிபு அறியாமையென்னும் முக்குற்றங்களும் அகல உணர்ந்து, காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியமென்ற அறுவகைக் குற்றங்களையு நீக்கிய சிவப்பிரியர், சுதர்மாவென்ற இரண்டு பிராமணோத்தமர்களிருந்தார்கள். அவர்களில் சிவப்பிரியர், அக்காவிரியில் இடையே விடாது ஐந்து வருஷம் ஸ்நானம் செய்து வந்து ஐந்தாவதாண்டின் மாசி மாதத்தின் முதல்தினமாகிய சூரியோதயகாலத்தில் விசேட ஸ்நானமும் செய்து தானம், ஜெபம் ஹோமம், தர்ப்பணம் முதலியவைகளை இயற்ற[illegible] பூர்த்திசெய்தவராய்த் தவ ஒழுக்கத்தைக் கைக்கொண்டு கங்கையும் இளம்பிறையும், விளங்குகின்ற சடாமகுடமும், பிரம்ம விஷ்ணுவாதி தேவர்களைக் காத்தற்பொருட்டு உண்டருளிய விஷந்தங்கி விளங்கும் திருநீலகண்டமும், சகல உலகங்களையும் பெறாது பெற்று வளர்ப்பாளாகிய உமையம்மை கலந்த வாமபாகத்தையும் உடையரான சிவபெருமானது திவ்விய சரணாரவிந்த சேவை அர்ச்சனை, ஆலயத் திருப்பணி, ஏகாதச ருத்திர ஜெபத்துடன் நூறு பிரதக்ஷணம், தாரகமந்திரமாகிய பிரணவத்துடன் முப்பதினாயிரம் பஞ்சாக்ஷர ஜெபம் முதலியவைகளைத் தினந்தோறும் விடாது பக்த சம்ரக்ஷணக்கிருபாளுவாகிய பஞ்சநதீஸ்வரார்ப்பணமாகச் செய்துகொண்டு வந்தனர். ஞானவிருப்பமுடையீர்! சிவப்பிரியரானவர் இவ்வாறொழுகிக்கொண்டுவர, சுதர்மாவானவர் வேதத்தில் கூறிய விதிப்படி சோமபானம் முதலிய யாகங்களையும் அந்தந்த யாகங்களின் முடிவில் பிராமணர்களுக்கு சொர்ணதானம், அன்னதானம் முதலியவைகளையும் செய்து வந்து பின்னும் யாகங்களைச் செய்வதிலும், தானங்கள் செய்வதிலுமே அதிவிருப்பமுடையவராயிருந்து கொண்டிருந்தனர். இங்ஙனமாக இவ்விருவர்களும் நெடுங்காலம் நடத்திக்கொண்டு வந்து ஏ

காலத்தில் மரணமடையவே அதை உணர்ந்த தேவேந்திரனானவன் தன் தூதர்களை நோக்கித் தூதர்காள்! பூவுலகில் அளவிறந்த புண்ணியங்களைச் செய்து மரணமடைந்த சிவப்பிரியர், சுதர்மாவென்ற இரண்டு பிராமணோத்தமர்களையும் அன்னவர்கள் மண்ணுலகில் செய்த புண்ணியத்துக்குத் தக்க போகங்களை நம் பொன்னுலகில் அநுபவிக்க நீங்கள் சென்று அழைத்துவாருங்களென்று ஆக்ஞாபித்தனன். அவ்வாக்ஞையைப் பெற்ற தூதர்களானவர்கள் உடனே நவரத்தின கசிதமாகிய விமானம், ரம்பை ஊர்வசி, மேனகை முதலிய அப்சரஸ்திரீகள், தோற்கருவி, துளைக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி; முதலிய வாத்தியங்களின் முழக்கம் முதலிய விமரிசைகளுடன் வந்து மேற்கூறிய இருவர்களையும் விமானத்தின் மீது ஆரோகணிக்கச் செய்து அழைத்துக்கொண்டு சென்றனர். தேவ தூதர்கள் அவ்வாறு சென்றுகொண்டிருக்க அது தருணத்தில் கைலாசபதியாகிய சிவபெருமான் நந்தி எம்பெருமானை நோக்கி நந்திகேஸ்வரா! நீ இப்பொழுதே சிவகணங்களுடன் சென்று இந்திரன் உலகத்திற்குச் செல்கின்ற சிவப்பிரியர், சுதர்மா என்ற இருவரில் சிவப்பிரியரை மாத்திரம் நம்முலகிற்கு அழைத்துவரக் கடவாயென்று கட்டளையிட்டனன். அவ்வாக்ஞையை சிரோதாரணஞ்செய்த நந்திபிரானானவர் சந்திரசடாதரராகிய சிவபரஞ்சுடரினது உபய சரணங்களில் சாஷ்டாங்கமாக வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்தவராய் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு அளவிறந்த பூதகணங்களுடன் ஸ்வர்க்கலோகம் செல்கின்ற அவ்விருவர் முன்தோன்றி சிவப்பிரியரை மாத்திரம் அழைத்துக்கொண்டு சென்று பஞ்சநத க்ஷேத்திரத்தில் திருக்கோலங்கொண்டு எழுந்தருளியசெம்பொற்சோதீஸ்வரப்பெருமான் திருச்சந்நிதானத்தின் முன்புவிட்டுப் பணிந்து நின்றுகொண்டிருந்தனர். அங்ஙனம் நிற்க சிவப்பிரியரானவர் ஈஸ்வரன் பாதபத்மங்களில் நமஸ்கரித்தெழுந்து அஞ்சலிஹஸ்தராய் சரீரத்தம் மயிர்க்கூச்செறிய இருகண்களிலும் ஆனந்த வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோட கருணாகரப்பெருமானை நோக்கி பரமபக்தானுகூலச் சச்சிதானந்தப் பிரபுவே! அடியேனை ஓர் பொருட்டாக்கி அடிமை கொண்டருள நின் திருவுள்ளம் இருந்தவாறு என்னேயோ வென்றப்பலவாறும் தோத்திரம் செய்து ஞானபித்தனடையராய் உடல் பொருளாவி மூன்றையும் சிவார்ப்பணஞ்செய்து நிற்கவே சிவபெருமான் அன்னவரது பக்தியின் வலிமையை நோக்கி சிவப்பிரியா! அன்புடையாய்! உனக்கு இப்போது நம்முடைய சாருப பதவியைத் தந்தருளினோம் அதனைப்பெற்று நம்முலகில் நித்திய

னந்தசுகத்துடன் சிறிதுகாலம் வசித்துப்பின்னர் முறையே சாமீபசாயுஜ்ய பதவிகளைப் பெற்று வாழக்கடவாயெனத் திருவாய் மலர்ந்தருள சிவப்பிரியரானவர் சிவாக்ஞையின் படிக்கு அங்ஙனமே பெற்று வாழ்ந்துகொண்டிருந்தனர். இங்கு இவ்வாறாகத் தேவதூதர்கள் சுதர்மா ஒருவரை மாத்திரம் அழைத்துக்கொண்டு சென்று தேவேந்திரன் முன்பு விடுத்தவர்களாய், இந்திரனை நோக்கி எங்கள் அரசே! தங்கள் உத்திரவின்படி சென்று நாங்கள் இருவரையும் அழைத்துக்கொண்டு வருங்காலத்தில் நந்திகேஸ்வரர் சிவகணங்களுடன் வந்து சிவப்பிரியரை மாத்திரம் அழைத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டனரென்று விண்ணப்பித்து நிற்க அதனைக் கேட்ட சசிமணாளனானவன் உடனே ஐராவதத்தின்மீதாரோகணித்து வச்சிராயுதபாணியாய் திருவையாற்றை அடைந்து சிவகணங்களின் மத்தியில் வேத்திரபாணியாய் எழுந்தருளியிருக்கும் நந்திகேஸ்வரரைப் பணிந்தெழுந்து பயபக்தி விசுவாசத்துடன் நின்றுகொண்டிருந்தனன். அங்ஙனம் நின்ற மகபதியை நந்திபிரானானவர் நோக்கி அருளி வாசவா! மன்னவனாய் வாழ்ந்து உன்னரசைச் சரிவர நடத்திக்கொண்டு வருகின்றனையா வென்று க்ஷேமம் வினவிப் பின்னர் இப்பொழுது நீ இங்கு வந்த காரணம் என்ன அதனைத் தெரிவிக்கக்கடவாயென்று ஆக்ஞாபிக்கத், தேவேந்திரன் அவ்வாக்ஞையை சிரமேற்கொண்டு பின்வருமாறு அஞ்சலிபந்தனாய் விண்ணப்பம் செய்வானாயினன். சுவாமின்! பரம பக்தானுகூலனாகிய உமாநாயகனது திருவருட் பெருக்கத்தால் சகல நன்மையுமுடையனாய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றேன், இப்போது அடியேன் இங்கு வந்த காரணம் திருவுள்ளம் அறிந்ததாயினும் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது முறைமையாதலின் தெரிவிக்கின்றேன் கேட்டருளக்கடவீர்கள். அஃது என்னை எனின் சுவர்க்கலோகாதிபத்தியத்தை நம் பெருமானது ஆக்ஞையின்படி ஆண்டுகொண்டு வருகின்ற யான் பூவுலகில் புண்ணியஞ்செய்த ஜீவர்களை அவர்கள்மரணம் அடைந்தவுடன் அழைத்துவந்து ஸ்வர்லோகபோகங்களைச் செய்த புண்ணியத்துக்குத் தக்கவாறு அநுபவிக்கச்செய்ய வேண்டிய கடமையுடையன் ஆதலின் அதன்படி நிச்செய்விக்க யான் சிவப்பிரியர், சுதர்மா என்ற இருவரையும் என் தூதர்களால் அழைத்து வரும்படி செய்யவே அவர்கள் அழைத்துக்கொண்டு வருங்காலத்தில் அவ்விருவரில் சிவப்பிரியரை மாத்திரம் தாங்கள் சிவகணங்களுடன் சமேதராய் எழுந்தருளி அழைத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டதாய் தூதர்கள் தெரிவிக்க அதனைக் கேட்ட யான் சந்தேகமுடையனாய்

சந்நிதானத்தில் வினவி அச்சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்து கொள்
ளற்பொருட்டு இங்கு வந்தேன். ஆகையால், எம்பெருமானே!
அதனை நிவர்த்தி செய்தருளல் வேண்டுமென்று குறையிரந்து நின்றனன்.
யோகசீலர்காள்! கவனிக்கக் கடவீர்கள். அங்ஙனம் நின்ற சசிமணா
ளனை நந்திகேஸ்வரர் நோக்கி ஏ தேவேந்திரா! நன்று வினவினாய்,
அப்பிராமணோத்தமர்களிருவரில் சுதர்மா என்பவர் யாகங்களையும் அ
வைகளின் முடிவில் தானங்களையும் செய்து வந்தனர். அவைகள் ஜீவ
ப்பிரீதியும் தேவப்பிரீதியும் ஆகும் தன்மையுடையதாதலின் பசு புண்
ணியமாகி அதன் பிரயோஜனத்தை அனுபவிக்க உன்னுலகங்கிடைக்
கத்தக்கதாயிற்று. சிவப்பிரியர் அவைகளேயன்றி அதனினும் மே
லாம் சிவப்பிரீதியாகிய ஆலயத்திருத்தொண்டு, திருப்பணி, ஈஸ்வர
தெரிசனம், ருத்திரஜமகம், பிரணவசம்மந்தமான பஞ்சாக்ஷரஜெபம்,
பிரதக்ஷணம், முதலியவைகளைச்செய்துவந்தமையால் அவைகள் பதி
புண்ணியமாகி ஒரு காலத்தில் கெடுந்தன்மையையுடைய உன்னுலக
போகம், சத்தியலோகபதவி, வைகுண்டபதவி முதலியவைகளைக்
கடந்து என்றும் அழிவுறுசிவலோகபதவியைத்தரத்தக்கதாக ஆய்
விட்டது, அதுபற்றியிந்திரன் அன்னவரை மாத்திரம் நாம் அழை
த்துவந்துவிட்டோம். ஆகையால் இனிமேல் இந்த பாகுபாடுகளை
உணர்ந்து அரசு புரியக்கடவாய் உன்னிருப்பிடஞ்செல்லென்று ஆக்
ஞாபிக்க, அவ்வாக்ஞையைப்பெற்றவனாய் வணங்கி விடைபெற்றுக்
கொண்டு தன்னுலகம் சேர்ந்து சுதர்மாவென்னும் பிராமணோத்தமரு
டன் ஆதனத்தில் வீற்றிருந்து அரசு புரிவானாயினன். தவ சிரேஷ்
டர்காள்! பூவுலகில் பிறந்த மக்கள் யாவரும் பசு புண்ணியமாகிய பிரா
மண போஜனம் முதலிய தானங்களையும் யாகாதிகளையுமே மிகுதியா
ய்ச் செய்து போக உலகத்தையும் கர்ம உலகத்தையும் அடைந்து சுக
துக்காதிகளை அனுபவித்துக்கொண்டு பிறந்து இறந்து உழலுவர்.
அவர்களுள் (உலகமென்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே) என்றபடி நல்லறி
வுடையோர் என்றும் அழியாநிரதிசயானந்தப்பேற்றினைத் தரத்தக்க
பஞ்சநதீஸ்வரப்பெருமான் திருவருட்கிடமாய மேற்கூறிய பதி புண்
ணியங்களைச் செய்து பெருமான் திருவடி நீழலைப்பெற்று உய்வர்.
இது சத்தியமாகுமென்று கூறி சூதபுராணிகரானவர் சிவப்பிரியர்
சுதர்மாவென்ற இருவர் சரித்திரத்தை பூர்த்தி செய்தவராய், சுரத
மகாராஜன் புத்திரனைப்பெற்று உய்ந்த சரித்திரத்தைத் திருவாய் மல
ர்ந்தருள் ஆரம்பித்தனர்.

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௩. சுரதமகாராஜன் புத்திரன் அடைந்த அத்தியாயம்.

பலவளங்களும் நிறைந்த அயோத்திபுரியை சந்திர வம்சத்தில்
பிறந்து அரசுரிமைக்கு உரிய இலக்கணங்கள் அமையப்பெற்றவ
னாயும் நான்கு வருணாச்சிரம தருமத்தை ரக்ஷிக்கும் தன்மையுடை
யவனாயும், சத்தியம், சாந்தம், ஒழுக்கம், தருமசிந்தை முதலிய நற்
குணங்களும் நிறைந்தவனுமாகிய சுரதமகாராஜன் மனு முறை
கோடாது அரசாட்சி செய்துகொண்டு வருங்காலத்தில், தான் நீண்ட
காலமாய் அரசுபுரிந்து வருவதில் மிக்க மகிழ்ச்சியை உடையவனாயி
னும் தனக்குப் பின் அரசுரிமையை வகிக்கப் புத்திரனில்லாததினால்
மிகுந்த துக்கமுடையவனாய் புத்திரப் பேற்றினை அடையவேண்டி
அஸ்வமேதம், புத்திரகாமேஷ்டி முதலிய யாகங்களைச் செய்தும், புத்
திரன் உண்டாகாத குறையை நினைந்து நினைந்து மிக வருந்திப் பின்
வருமாறு சிந்திப்பானாயினன்: மகப்பெறு மானிடர்கள் வானவர்தம்
மூர்க்குப் பகப்பெறா மானிடராய்ப்பிறந்து "கல்லாமழலைக்கனிவூறல்
கலந்த கொஞ்சல், சொல்லாருத்தி அம்மாவடித் தொடர்ந்துபற்றி, மல்
லார்புயத்தில் விளையாடும் மகிழ்ச்சி மைந்தர், இல்லாதவர்க்குப் பெரு
வாழ்வினினிமையென்னும்." மக்களைப்பெறாது புத்திரப்பேற்றினை
அடையாதார் இவ்வுலக இன்பத்தை இழந்ததோடு மறுமை இன்ப
த்தையும் இழக்கவேண்டியவர்களாகின்றார்கள் என மறை முதலிய
வைகள் முறையிடுகின்றமையால் நாம் அத்தன்மையுடைய மகா பா
வியாக ஆய்விட்டோமே இதற்கு என் செய்வது என்று பன்முறை
வருந்தி முடிவில் நமக்கிருக்கும் குறையை மகரிஷிகள் பாலடைந்து
தீர்த்துக்கொள்ளல்வேண்டுமென்று நிர்மானித்தவனாய் சங்காதீரத்
தையடைந்து ஆங்கு காயக்லேசஞ்செய்து மனோலயத்தோடு தபசு
செய்துகொண்டிருக்கும் நாரதர் முதலிய மகரிஷிகளைக் கண்டு சாஷ்
டாங்கமாக வீழ்ந்து பணிந்து எழுந்து சுவாமிகாள்! அடியேன் அயோ
த்திபுரத்தை ஆளும் சுரதமகாராஜன் என்னும் நாமத்தை உடைய
அரசன். எனக்கு புத்திரப்பேறு இன்மையால் அதனை நிவர்த்தித்
துப் புத்திரனை அடையவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தங்கள்
திருச்சந்நிதானத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளவேண்டி இங்கு வந்த
னன். ஆகையால் தாங்கள் கிருபை பாலித்து புத்திரப்பேற்றினை
யான் அடையுமாறு திருவருள் செய்தல்வேண்டுமென விண்ணப்பி
த்து நின்றனன். அவ்விண்ணப்பத்தைக்கேட்ட மகரிஷிகள் யாவரும்
இவனே அரசன், சற்குணசம்பன்னனாகவும் காணப்படுகின்றான்,

அநேக யாக எக்ஞாதிசத்கருமங்களையும் செய்திருக்கின்றான், அநா னமாகவும் புத்திரன் இல்லாததற்கு காரணம் யாதோ எனக் கி[illegible] திருஷ்டியால் ஆராய்ந்து பார்த்து காரணம் தெரிந்துகொண்டவர்களாய் அரசன் முகத்தை நோக்கிக் கூறுவாராயினர்; ஏ ராஜன்! நீ பூர்வ ஜென்மத்தில் இளங்கன்றையும் அதனை ஈன்ற பசுவையும் பிரித்துவிட்ட மகா பாபத்தால் இச்சென்மத்தில் புத்திரன் இல்லாதவனாக ஆய்விட்டாய். ஆகையால் அப்பாபம் நீங்கும்வண்ணம் இப்பொழுது கைலாய தரிசனம் செய்வாயாகில் அத்தோஷத்தினின்று நிவிர்த்தியாய் நல்ல புத்திரப்பேற்றினை அடைவாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்கள். அதனைக் கேட்ட அரசன் அப்பொழுதே புத்திரனை அடைந்தவன்போன்ற மகிழ்ச்சியை அடைந்து மகரிஷிகள்பால் விடை பெற்றுக்கொண்டவனாய் தன் நகரம் வந்துசேர்ந்து உடனே மந்திரியிடத்தில் ராச்சியத்தை ஒப்புவித்துவிட்டு, அவ்வாறுடனாய் கைலாய தெரிசனம் செய்யச் சென்றனன். [illegible] படிச் செல்லவே சத்துருக்களாகிய அரசர்கள் இவன் [illegible] வைக்கொள்ளவேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் அதற்கு அரசன் இல்லாத இது தருணமே [illegible] என்று சதுரங்க சைன்னியத்துடன் வந்து வளைத்துக்கொள்ள அதை மந்திரிகளால் அனுப்பப்பட்ட தூதர்கள் வந்து தெரிவித்துக்கொள்ள உணர்ந்து பின்னரும் நகரத்தை நோக்கிச்சென்று சத்துருக்களை யுத்தத்தால் புறமுதுகாட்டி ஓடும்படி செய்ததுடன் இனிமேலும் தன் நகரத்தை நோக்கி அவர்கள் வராதிருக்கும்படியான பந்தோபஸ்தும் செய்துவிட்டு புத்திரனில்லாத குறையை நிவிர்த்தித்துக்கொள்ள வழியிலேயே இருந்த ஊக்கமுடையனாதலால் திக்குவிஜயம் செய்யப் போகின்றவன்போல் புறப்பட்டு அனேக தீர்த்த க்ஷேத்திரங்களை கண்டு தெரிசித்தவனாய் கடைசியாக ஜீவன்முத்தி க்ஷேத்திரமாகிய திருவையாற்றை அடைந்தனன். நைமிசாரணியவாசிகளே! கவனித்துக்கேளீர்கள். அங்ஙனம் அடைந்த அரசனாகியவன், அங்கு காவிரியில் ஸ்நானம் செய்து செல்கின்றவர்கள் "திருவெண்ணீற்றை அணியிட்டாற் புள்ளியிட்ட கணக்கு மாற்றி, யமநூலிற் கணக்கொழித் தழிக்கலாமே." என்றருளிய பார்த்தியாகிய சிவபெருமான் திருவாக்கிய விபூதியினை பஞ்சாக்ஷரத்தியானத்துடன் உடுத்தணிந்[illegible] யமன் வினைக்குத்தக்கவாறு எழுதிய எழுத்தையும் அழித்துவிடலாம் எனக் கூறுமறைமொழியின்படி விபூதி ருத்திராக்ஷம் அணிந்தோராய் ஸ்ரீ பஞ்சநதப்பெருமான் திருநாமத்தைக் கரகோஷத்துடன் தோத்திரம் செய்துகொண்டு செல்கின்ற காக்ஷியையும், பிரம

ரோத்தமர்கள் வேதாத்தியயனம் செய்துகொண்டு செல்கின்ற அற்புதத்தையும், அகப்பற்றுப் புறப்பற்றாகிய இரண்டினையும் ஒழித்து சாம்பெருமானது திருவடி நிழலையே அடையவேண்டும் என்ற விருப்பமுடைய சந்நியாசிகள் எவ்விடத்தும் தேவார திருவாசகங்களையும் சித்தாந்த சாஸ்திரங்களையும் தங்களையடுத்த சிஷ்யர்களுக்கு, அவரவர்களுடைய பக்குவத்துக்குத் தக்கவாறு ஐயம், திரிபு, அறியாமை என்னும் முக்குற்றமுமகலப் போதித்து விளங்குகின்ற மேன்மையையும், கண்டு மிக்க பேரானந்தம் அடைந்து, அங்கு சிறிது காலம் வசிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் காவிரியில் சங்கற்ப பூர்வமாக ஸ்நானம் செய்து தானம், தருமம், க்ஷேத்திர சிரார்த்தம் முதலியவைகளையும் செய்து முடித்துக்கொண்டு ஆலயத்தினுட் சென்று ஆங்கு பரமப்பிரகாச ரூபமாய் விளங்கும் பஞ்சநதீஸ்வரப் பெருமானையும் அறம் வளர்த்த நாயகியாரையும் தெரிசனை செய்துகொண்டு பிரதக்ஷணமாய் வெளியே வரும் சமயத்தில் ஜடாபஸ்ம ருத்திராக்ஷதாரியாய் எழுந்தருளியிருக்கும் துர்வாச மகரிஷியைக் கண்டு சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து பணிந்தெழுந்து நின்றனன். அங்ஙனம் நின்ற அரசனை மகரிஷியானவர் நோக்கி ஏ பூபாலா! நீயும் உன் நகரத்தவர்களும் க்ஷேமமா இப்பொழுது யாது காரணம் பொருட்டு இங்கு வந்தாய் என்று குசலப்பிரஸ்னம் செய்யவே அரசனாவன் பின்னரும் வணங்கி சுவாமின்! தங்களது ஆசீர்வாத பல[illegible] யாவும் க்ஷேமமே, அடியேன் இப்போது இங்கு வந்த காரணம் திருவுள்ளம் அறிந்ததாகும், ஆதலால் என் கோரிக்கை பூர்த்தியாகும் வண்ணம் ஆசீர்வதித்தருளல் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள மகரிஷியானவர் விஷயத்தை அறிந்துகொண்டவராய் ஏ சுதர்மகாராஜனே! நீ நினைத்த காரியம் முடிந்துவிட்டதாக மகிழ்ச்சியடையக் கடவாய். நாரதர் முதலிய மகரிஷிகளின் ஆக்ஞையின்படி கைலாய தெரிசனத்தால் உன் பூர்வ கர்மம் நிவர்த்தியாகாதபொருட்டு அதனை இந்த பஞ்சநத க்ஷேத்திரத்தில் வரவழைத்துத் தருகின்றேன். அதுவரையில் சித்தசமாதானத்தோடு இத்தலத்தை விட்டு நீங்காது வசிக்கக்கடவாய் என ஆக்ஞாபித்து தான் பரமபதியாகிய சிவபெருமானை நினைந்து தினம் ஒன்றுக்கு முப்பதினாயிரம் வீதமாக ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை நாற்பது நாள் ஜெபித்துக்கொண்டுவந்து முடிவில் [illegible] பாகனே, ருத்திரனே, பிரம் விஷ்ணுவாதி தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவனே, அடியார்கள் அன்பையும் பாதபங்கஜனே, பரம ஞானிகள[illegible]யும் ஆத்ம சொரூபனே, சுவானுபூதிப் பிரசித்தனே, அகண்

பரிபூரண சச்சிதானந்தப் பிரம சொரூபனே, பஞ்சநதீசனே எனப்
பலவாறாக ஸ்தோத்திரம் செய்து நிற்க சிவபரஞ்சுடர் அக்ஸ்தோத்
திரத்திற்கு மகிழ்ந்தவராய், பார்வதிதேவியார், விநாயகப்பெருமான்
குமாரக்கடவுள் சமேதராக ரிஷபாரூடராய் நந்தியாதி சிவகணநாதர்
கள் புடைசூழக் காட்சி தந்தருளி ஏ துர்வாசா! நம்மை ஸ்மரித்த
காரணத்தை விண்ணப்பித்துக்கொள்ளக்கடவாய் எனத் திருவாய்
மலர்ந்தருள மகரிஷியானவர் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து பணிந்து
எழுந்து கண்களில் ஆனந்தவெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடவும் சரீ
ரத்தின் மயிர்க்கூச்சலெடவும், இரு கரங்களையும் சிரத்தின்மேல்
குவித்து நமஸ்காரதோத்திரம் செய்தவராய் நின்றுகொண்டு எம்
பெருமானே! மகா ஞான யோகியருள்ளத்தமர்ந்த நித்தியமங்கள
மூர்த்தியே! தேவரீருடைய திருக்கோலக் காட்சியால் கிருதார்த்தன்
ஆயினேன். அடியேனுடைய எண்ணம் இன்னதென்பது திருவுள்
ளம் அறிந்ததாயினும், அடியார்கள் தங்கள் எண்ணத்தை திருச்
சந்நிதானத்தில் முறையிட்டுக் குறையிரந்து நிற்றல்வேண்டுமென்ற
முறைமையினாலும், உன் எண்ணத்தைத் தெரிவிக்கக்கடவாய் என
ஆக்ஞாபித்தபடியாலும் விண்ணப்பித்துக்கொள்ளுகின்றேன், அத
னைத் திருச்செவி சாத்தியருளி அடியேனுடைய கோரிக்கை பூர்த்தி
யடையக் கிருபைபாலித்தருளல்வேண்டுமென்று பின்னரும் நமஸ்கரி
த்தெழுந்தவராய்த் தெரிவித்துக்கொள்வாராயினர். கருணாநிதே!
காசிபுரத்தை ஆளும் சுரதமகாராஜனென்பவன் புத்திரப்பேறின்
மையால் நாரதர் முதலிய மகரிஷிகளை அடைந்து தன் குறையைத்
தெரிவித்துக்கொள்ள அன்னவர்கள் அவனுடைய பூர்வ ஜென்மகர்
மத்தையும் கைலாய தெரிசனத்தால் அது நிவர்த்தியாய்ப் புத்திரன்
உண்டாகும் திறத்தையும் கூறி விடுக்க அவன் இங்கு வந்து அடி
யேனைச் சரணடைந்து சங்கதியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளவே யான்
அவனுக்கு கைலாய தெரிசனம் இந்த க்ஷேத்திரத்தில் உனக்குக்
கிடைக்கும்படி செய்விக்கின்றேன் என உறுதி கூறி இங்கு வசிக்
கும்படி செய்திருக்கின்றபடியால் என்னை அடிமைகொண்டு ஆளும்
தயாநிதியே! கைலாய பர்வதத்தை இங்கு வரவழைத்து அவனுக்குத்
தெரிசனந் தந்தருளி கர்ம நிவர்த்தி செய்வதோடு உத்தமகுண மேரு
வான புத்திரனையும் அடைந்துய்யுமாறு கிருபை செய்தருளல் வே
ண்டுமென பிரார்த்தித்து நின்றனர். அவ்வாறு நிற்கவே, அவர்
பிரார்த்தனை அனைத்தையும் திருச்செவி சாத்தியருளிய சிவபெரு
மான் மகரிஷியை நோக்கி ஏ மகரிஷிபுங்கவ! உன் எண்ணத்தை இப்

பொழுதே பூர்த்தி செய்விக்கின்றோம் எனத் திருவாய்மலர்ந்தருளி
நந்திகேஸ்வரரைப் பார்த்து ஏ பக்தோத்தமனாகிய நந்தி! நீ இப்
பொழுதே நம் உலகம் சென்று அங்கு இருக்கும் கைலயங்கிரியை
அதிசீக்கிரத்தில், இங்கு கொண்டுவரக்கடவாய் என ஆக்ஞாபித்த
ருள நந்திபிரான் அவ்வாக்ஞையை சிரமேல் வகித்தவராய்ப் பணிந்
தெழுந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்று கைலாய பர்வதத்தை
எடுத்துவந்து ஆலயத்துக்கு இருமருங்கினும் நிறுவிப் பரமசிவ
னுக்கு விண்ணப்பித்து நிற்க, உடனே பரமபதியானவர் மகரிஷியை
நோக்கி துர்வாச! நம்முடைய ஆலயத்தின் இருமருங்கிலும் கைலா
யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றமையால் அவைகளில் நாம் சிவலிங்க
சொரூபமாக எழுந்தருளி இருக்கின்றோம், புத்திரன் இல்லாதவர்
கள் பக்தி சிரத்தையோடு நம்மை அவ்விரண்டு இடத்திலும் தெரி
சிப்பார்களேயானால் சகலகுண சம்பன்னனான புத்திரனை அடைந்து
வாழ்வது நிச்சயமாகும். அன்றியும் இன்றுமுதல் இந்த க்ஷேத்
திரமானது கைலாயமாகவும் இதில் வசிக்கும் சிவகோடிகள் யாவும்
கைலாய வாசிகளாகவும் விளங்கக்கடவது. உன் எண்ணம் பூர்த்தி
யாகும்படி சுரதமகாராஜனுக்குத் தெரிசனம் செய்துவைக்கக்கட
வாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மகாலிங்கத்தினுள் மறைந்தருளி
னர். உடனே துர்வாச மகரிஷியானவர் சுரதமகாராஜனை அழைத்து
தெரிசனம் செய்துவைக்க அன்னவன் அளவிறந்த மகிழ்வை
அடைந்தவனாய் தென் கைலாயம், வட கைலாயம் என்ற இரண்டு
இடத்திலும் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானைப் பன்
முறை பணிந்தெழுந்து அஞ்சலியஸ்தனாய் நின்றுகொண்டு சர்வ ஜீவ
தயாபர மூர்த்தியே! விஷ்ணுவின் திருக்கண்ணிலங்கிய பாதபங்
கஜனே! பிரமன் சிரமிலங்கிய திருக்கையனே, சிவ சொரூபனே,
ஆலகாலவிஷபோஜனனே, வேதவேதாந்த ஆகமாதிகளால் அறியப்
படாதவனே, உள்ளன்போடு பூஜிக்கும் அடியவர்கட்கு எளிதில்
அகப்படத்தக்கவனே, நிர்க்குண நிரமய நிரஞ்சன நிர்த்தோஷ சச்சி
தானந்த சொரூபனே, ஐயப்பிரேசனே, பஞ்சநதீசனே, எனப் பலவா
றாக ஸ்தோத்திரம் செய்து நிற்க சிவபெருமான் அத்தோத்திரத்திற்கு
மனமுருகிச் சிவலிங்கத்தினின்றும் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தமாய்
எழுந்தருளிச் சுரதமகாராஜனை நோக்கி ஏ ராஜசிரேஷ்டா! உனது
ஸ்தோத்திரத்தால் பேரானந்தமடைந்தோம். நமது அனுக்கிரகத்
தால் நிறைந்த ஆயுளுடையானும் சிவகைங்கரியப் பிரியனும்,
வேதவேதாந்தபாரங்கதனும் நவமன்மத கிருதிய ரூபத்தை

உடையவனுமான ஓர் புத்திரனை அடைந்து உலக இன்பத்தை அநு
பவித்துப் பின்னர் கற்பக நீழலை அடையக்கடவாய் எனத் திருவாய்
மலர்ந்தருளிப் பின்னும் சிவலிங்கத்தின் உள்ளே மறைந்தருளினர்.
அங்ஙனமாகச் சிவபெருமானது திருமொழியைக் கேட்ட [illegible]
ராஜனவன் தன்னுள் அடங்கா ஆனந்தத்தோடு சிவலிங்கப் பெரு
மானை வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டவனாய் நாரத மகரிஷியை
வணங்கி "என் பெரியோய்! தேவரீருடைய அநுக்கிரகத்தால் கைலாய
தெரிசனத்தோடு புத்திரப்பேற்றினை அடைந்தவனாயினேன் இப்பெருமா
னது திருக்கோல காட்சியைக் கண்டு தெரிசித்ததால் அரும் பெரும்
பாக்கியத்தினையும் பெற்று ஜென்ம சாபல்யம் உடையவனாயினேன்.
இனி என்னகரம் செல்ல விடை கொடுத்தருளல் வேண்டுமென்று
உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டவனாய் அத்திருப்பதியை அடைந்து அர
சாட்சி செய்துகொண்டிருந்தனன். அங்ஙனம் இருக்கும் காலத்தில்
அவ்வரசன் மனைவியானவள் கர்ப்பவதியாக இருந்த மகிழ்ச்சி மேற்
கொண்டு புஞ்சவனம், சீமந்தம் முதலிய சடங்குகளை முறைப்படி செய்
வித்துக்கொண்டு வர பத்தாவது மாதம் நிறைந்தவுடன் இலக்கின பலன்,
சந்திர பலன், முதலிய யோகாதிகள் நன்மையாயிருக்கும் சுப
தினத்தில் இள சூரியனைப் போன்ற குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த
னள். அங்ஙனமாகக் குழந்தை பிறந்த சுப வர்த்தமானத்தை அரசன்
சேடிமார்களால் அறிந்து உடனே [illegible] முதலிய தானதரு
மங்களைச் செய்து சிவப்பிரசாதத்தால் கிடைத்த புத்திரன் ஆதலின் அக்
குழந்தைக்கு சிவதத்தன் என்ற பெயரிட்டு ஜாதகர்மம் அன்னப்
பிராசனம், கர்ணவேதை, ஆண்டுநிறைவு, சௌளம், உபநயனம்
முதலிய கிரியைகளைக் குறைவற நடத்தியும் நல்ல ஆசிரியரிடத்தில்
கற்பதற்குக்க வேதாதி முதலிய அறுபத்தினான்கு கலைகளிலும்
மிக்க வல்லவன் இவன் எனக் கற்பிக்கச் செய்தும் அரசருக்
குரிய தநுர்வேத முதலியவைகளில் வல்லவனாக்கியும் "தந்தை மகற்
காற்று நன்றி அவையத்து முந்தியிருப்பச் செயல்" தந்தையானவன்
புத்திரனுக்குச் செய்யும் கடமை [illegible] மே
லா[illegible] அறிவுடையான் இவனென [illegible]க்குமாறு செய்வித்தல் ஒன்றே
[illegible]க் கூறு மறைமொழியின்படி செய்வித்து அத்யந்த சந்தோஷத்
துடன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கக் குழந்தையானவன் "மகன் றந்தைக்
காற்று முதவி இவன்றந்தை என்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்"
புத்திரனானவன் தன் தந்தைக்குச் செய்யும் உதவியாவது கண்டோர்
யாவரும் இவனைப் பெறுதற்கு இவன் தகப்பன் என்ன தவம் செய்

தானோ எனப் புகழ்ந்து கொண்டாடுதல் ஒன்றே எனக் கூறும் திரு
வாக்கியத்துக் கிணங்க சகல குண சம்பன்னனாய் இள அரசாகும்
தகுதியைப் பெற்று விளங்க அரசனானவன் அன்னவனுக்கு யுவராச்
சிய பட்டாபிஷேகம் செய்து வைத்து மிக மகிழ்ச்சியுடன் ராச்சியா
திகாரம் செய்துகொண்டு வந்தனன். அங்ஙனம் சிலநாள் செல்ல
வே ராஜனவன் புத்திரன் செய்கை அனைத்தையும் நன்குணர்ந்த
றிந்து இனி அரசைத் தாங்குவானென மதித்து ராச்சியத்தை அவ்
னிடத்தில் ஒப்புவித்தவனாய் சில சைன்னியங்களுடன் திருவையாற்
றை அடைந்து காவிரியில் ஸ்நானம் செய்து பஞ்சநதீசப் பெருமா
னையும் அறம் வளர்த்த நாயகியாரையும், தென் கைலாயம் வடகை
லாயம் என்ற இரண்டிடத்திலும் வரதாயக மூர்த்தியாய் எழுந்தரு
ளியிருக்கின்ற சிவலிங்கப்பெருமானையும் தெரிசனை செய்துகொண்டு
அளவிறந்த திரவியத்தையும் நாலு கிராமங்களையும் சிலர் சாசன பூர்
வமாக சிவார்ப்பணம் செய்துகொடுத்து வைகாசிமாதப் பூர்வ பக்ஷத்
தில் அஜாரோகணம் செய்து ரதோத்சவம் முதலிய உத்சவாதிகளைப்
பத்து தினம் வரையில் குறைவர நடத்தி தன்னகரம் சென்று
சில காலம் வாழ்ந்திருந்து பரம கருணாநிதியாகிய பஞ்சநதீசப்பெரு
மான் திருவடி நீழலை அடைந்தனன். அதன் பின்னர் சிவதத்த மகா
ராஜன் ராச்சியத்தைப் பரிபாலித்து வந்தவனாய் தன் குல குருவாகிய
தௌம்ய மகரிஷியால் பஞ்சநதீஸ்வரப் பெருமான் திருவருளால்
தான் பிறந்த வர்த்தமானத்தை அறிந்துகொண்டு திருவையாற்றை
அடைந்து பஞ்சநதீசப்பெருமானை வணங்கி பங்குனிமாதம் சுக்கில
பக்ஷத்தில் அஜாரோகணம் செய்து உத்சவம் கொண்டாடி சிவார்ப்
பணமாக சில கிராமங்களை விடுத்துத் தன் நகரம் சேர்ந்தவனாய் தன்
குமாரனாகிய சங்கர மகாராஜனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்து வை
த்து சிவலோகத்தை அடைந்தனன். அதன் பின் சங்கர மகாரா
ஜன் ராச்சியாதிகாரம் செய்துவந்து தன் முதாதைகள் கொண்டா
டிய பஞ்சநதக்ஷேத்திரத்தை அடைந்து சித்திரை மாதத்தில் உத்சவ
ஆரம்பம் செய்து நடத்தி அளவிறந்த கிராமங்களை சிவார்ப்பண
மாக பஞ்சநதீசப்பெருமானுக்கு[illegible]ன விடுத்து தன்னகரம் சார்ந்து
புத்திர மித்திர களத்திராதிகளுடன் நித்திய மங்களகரமாய் வாழ்
ந்துகொண்டிருந்தனன். ரிஷிபுங்கவர்காள்! பஞ்சநத க்ஷேத்திரத்
தில் தென் கைலாயம் வட கைலாயம் என்ற இரண்டிடத்திலும் [illegible]
தமகாராஜனுக்கு புத்திரப் பேற்றினை கொடுத்து எழுந்தருளியிருக்
கும் சிவலிங்கப்பெருமானை காவிரியில் ஸ்நானம் செய்து உள்ளன்

போடு பூஜிக்கப்பட்டவர்கள் குணமேருவாகிய புத்திரர்களை அடைவதோடு இஷ்டகாம்யார்த்த சித்திகளையும் பெற்று சிவபெருமானது திருவருட்குப் பாத்திரர்களாக வாழ்வார்கள். இது சத்தியமாகும் நன்குமாரக் கடவீர்கள் எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளி சூதபுராணிகரானவர் சுரத மஹாராஜன் சரித்திரத்தை பூர்த்தி செய்து சுசரிதன் எம பயம் நீங்கி முக்திப் பேற்றினைப் பெற்றுய்ந்த சரித்திரத்தைக் கூறலான் தொடங்கினர்.

மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௪ சுசரிதன் எம பயம் நீங்கி முக்தி அடைந்த அத்தியாயம்.

கௌதமீ தீரதேசத்தில் சுதவசி என்னும் கிராமத்தையுடைய ஓர் பிராமணோத்தமர், இருந்தனர். அன்னவர், கற்பிற்சிறந்த சுசீலை என்னும் தன் இல்லாளோடு ஒழுக்கம் ஆசாரம் முதலியவைகளில் குறைபாடின்றி இல்லற தருமத்தை நடாத்திக்கொண்டு வரும் காலத்தில் அவர் செய்த நற்றவப்பேறே ஒரு திருவுருவெடுத்தாற்போலன்று மனைவியானவள் ஓர் ஆண் மகவைப் பெற்றனள். அக்குழந்தைக்கு மறையவர் குலத்துக்குரிய கிரியைகளை வழுவின்றி நடத்தி சுசரிதனென்ற நாமமிட்டு மிக்க அருமை பெருமையோடு வளர்த்துக் கொண்டு வரும் காலத்தில் அத்தேசத்தில் மிகுந்த பஞ்சம் நேரிட பிராமணோத்தமர் பரமவைதிகரானதால் அப்பஞ்ச காலத்தைத் தடுக்க தனக்கு வரும் ஊதியம் போராததினால் மிக்க வருத்தமடைந்து வேறு தேசம் சென்றுவது பிழைப்போமென்ற எண்ணங்கொண்டவராய் அவ்வூரை விட்டு மனையாளோடும் புத்திரனோடும் வழிக்கொண்டு அநேக தேசங்களை எல்லாம் கடந்து வரும்போது மார்க்கமத்தியில் மரணத்தை அடைய அவர் மனைவியாகிய சுசீலை என்பவளும் நாயகனோடு அநுமரணத்தை அடைந்துவிட்டனள். அவ்வாறு இருவரும் ஏக காலத்தில் மரணமடையவே சுசரிதனாகிய குழந்தையானவன் அனாதரவாய் மிக்க துக்கத்தை அடைந்து சகிக்கமுடியாது வருந்தி நடையாய் "ஆண்டாண்டுதோறும் அழுது புரண்டாலும் மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தில்" அநேக வருஷகாலம் கண்ணீர் விட்டு புவியில் புரண்டு புரண்டு அழுதாலும் இறந்தவர் ஒருபோதும் வாரார் என்ற நீதி வாக்கியத்தை உணர்ந்து ஒருவாறு தேறியவனாய் தாய் தந்தையர் இருவருக்கும் செய்யவேண்டிய கிரியைகளை முடித்து

விட்டு அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு சிவாலயங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இரு கரையையுமுடைய காவிரிநதியை அடைந்து ஸ்நானம் செய்து ஆங்காங்குள்ள சிவாலயங்களை எல்லாம் தெரிசித்துக் கொண்டு கடைசியாய் திருப்பழனம் வந்து சேர்ந்து ஸ்நானம் முதலிய நித்திய கருமங்களை முடித்து அங்குள்ள பிராமணரில்லந்தோறும் பிச்சை ஏற்றுண்டு வழிநடைச் சிரமத்தினாலும் தாய் தந்தையர்களை இழந்து இவ்வாறு அனாதியாய் விட்டோமே என்ற துக்கம் மிகுதியினாலும் ஓர் விருக்ஷத்தின் அடியில் படுத்து நித்திரை செய்தனன். அங்ஙனம் நித்திரை செய்துகொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில் கருத்த மேனியும், சிவந்த குஞ்சியும், வக்கிர தந்தங்களுமாகிய கோர ரூபத்துடன் ஓர் புருஷன் கனவினிடமாகத் தோன்றி ஏ பிராமணா! நீ இதற்கு ஐந்தாநாள் மரணத்தை அடைவாயெனத் தெரிவிக்க அதைக் கேட்டவுடன் மிகுந்த பயமுடையவனாய் நித்திரைவிட்டு எழுந்து நம் தாய் தந்தையர்க்கு வந்த மரணம் நமக்கும் வந்து விட்டதுபோலும் "ஹரேணாபி ஹரீணாபி பிரம்மணாபி சுரைரபி லலாடலிகிதாரேகா பரிமார்ஷ்டும் நசக்யதே" பிரமன், விஷ்ணு, சிவபிரான் முதலிய மற்றத் தேவர்களாலும் எழுதிய எழுத்தை அழிக்கமுடியாதெனக் கூறும் நீதிவாக்கியத்தின்படி நடக்கும். அதற்கு நாம் என்ன செய்வது என்று ஒருவாறு தேறிப் பிறகு மரண பயத்தைப் போக்கக்கூடியது பஞ்சநத க்ஷேத்திரம் எனவும் "வினையை வெல்பவன் அங்கெய்தி வதிவதே வேண்டுமாதோ" தீய வினையைப் போக்கும் கருத்துடையவன் அங்கு சென்று வசிக்கவேண்டும் எனவும் அந்த க்ஷேத்திரத்தில் மரணம் அடைவோர் பஞ்சநதீசப்பெருமான் திருவடி நிழலைச் சேர்வர் எனவும், வேதாகமங்கள் கூறுகின்றபடியால் அங்ஙனமாவது செய்வோமென்று ஆலோசனை செய்தவனாய் அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டு திருவையாற்றை அடைந்து காவிரியில் ஸ்நானம் செய்து நித்திய கருமானுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு சிவதெரிசனார்த்தம் ஆலயத்தினுட் போகும்பொழுது ஆங்கு தெற்குவாயலில் சிவானுக்கிரக சிரோமணியாய் எழுந்தருளியிருக்கும் வசிஷ்ட மகரிஷியைக் கண்டு பணிந்தெழுந்து மனதில் மரண பயமாகிய கிலேசத்தை உடையவனாதலின் ஓ என வாய்விட்டுக் கதறி சுவாமின்! அடியேனை ரக்ஷித்தருளவேண்டும் எனக் குவித்து பிரார்த்து நின்றனன். அங்ஙனம் நிற்க மகரிஷியானவர் அவனை நோக்கி ஏ பிராமணா! நீ யாவன், எதனால் பயமடைந்து காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டனை, விஷயத்தைத் தெரிவி

கடவாய் என்று ஆக்ஞாபிக்க; சுசரிதன் பின்னும் வணங்கி
நின்று தன் வரலாறு யாவற்றையும் தெரிவித்தவனாய் தனக்கு
ஏற்படும் மரண பயத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ள அதைக் கே
ட்ட மகரிஷியானவர் அவனைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்ற எண்
ணங் கொண்டவராய் ஞானதிருஷ்டியால் அவன் கருமத்தை அறிந்து
கொண்டு ஏ சுசரிதா! நீ பூர்வ ஜென்மத்தில் ஆசாரியன் முன்னிலை
யாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய மறை ஆகமம் உபநிஷத் முதலிய
தெய்வீக நூல்களைக் கற்ற கல்வியின் திறங்கொண்டு தெரிந்து
கொண்ட தோஷத்தினால் ரௌரவம் கும்பீபாகமுதலிய கொடிய ந
கங்களில் நூறு வருஷங்கள் கிடந்து வருந்திப் பின் கழுதையாகப்
பத்து ஜென்மமும், நாயாகப் பத்து ஜென்மமும், கழுகு, காகம்,
நீசன், சங்கரஜாதி, சூத்திரன், வைசியன், க்ஷத்திரியன் இவைக
ளில் ஒவ்வொரு ஜென்மமும் எடுத்துக்கடைசியாய் பிராமணனாகப்
பிறந்து இதனோடு பனிரெண்டு பிறவியாக அற்பாயுளைப்பெற்றே
வந்தனை, இன்னும் அங்ஙனமாகவே அற்பாயுளையே பெறுவாயானா
லும் அத்தோஷத்துக்குத் தக்கவாறு மேற்கூறியுள்ள ஜென்மங்கள்
முறையே வந்தும் உண்மை ஞானத்தை அளிக்கத்தக்க கல்வியைக்
கற்றிருந்த சுபபலத்தால் ஜென்மங்கள் ஒன்றுக்கொன்று உயர்வாகி
வந்ததோடு ஜென்மங்கள்தோறும் நன்மார்க்கத்திலேயே சென்று
கொண்டிருந்த விசேஷத்தால் அத்தோஷம் சிறிது சிறிதாகத் தேய்
ந்துவந்து முற்றும் நீங்கவேண்டிய காலம் வந்துவிட்டவே "பொன்னி
யாற்றிடைப்படிபவர் புன்கணேயுறுமே" காவிரி நதியில் ஸ்நானம்
செய்வோர் துன்பத்தினின்றும் நீங்குவர் என்ற திருமொழிப்படி
காவிரி நதியிற்படிந்து நம்மைச் சரணாக வந்து அடைந்தனை அங்ஙன
மாக இப்போது நாம் உபதேசிக்கப்போகின்ற எம பயம் போக்கி
சிவசரணாரவிந்தத்தைத் தரும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தைப் பெற்றுக்
கொண்டு உதயத்தில் காவிரி ஸ்நானம் செய்து விபூதி ருத்திரா
க்ஷம் அணிந்தவனாய்ப் பஞ்சநதிப்பெருமான் அறம் வளர்த்த நாயகி
யாரோடு அடியவர்கள் உய்யும் வண்ணம் திருக்கோயில் கொண்டரு
ளிய சிவாலயத்தை மௌனமாக நூறு பிரதக்ஷிணமும், அஸ்தமான
முதல் உதய பரியந்தம் பஞ்சாக்ஷர ஜெபமும் ருத்திரஜமக பாரா
யணமும் சிவதரிசனமும் செய்துகொண்டு வருவாயேல் காலன் உன்
னிடத்தில் வரமாட்டான் ஆதலால் அங்ஙனம் செய்யக்கடவாய்
என்பதாகத் தெரிவித்து பஞ்சாக்ஷரத்தை பிரண பீஜாக்ஷரத்தோடு
உபதேசம் செய்தருளினர். செய்யவே சுசரிதன் அதனை வணக்கத்

தோடு பெற்றுக்கொண்டு சென்று ஆசிரியர் ஆக்ஞையில் கொஞ்ச
மும் வழுவாதவனாய் சொல்லியவாறு நடத்தி வந்து ஐந்தாம் நாள்
ஸ்நானம் செய்து ஆலயத்துக்கு வர உத்தேசித்து புறப்படும் சமயத்
தில் காவேரியின் தென்கரையில் எமன் மகிஷாரூடனாய் கிங்கரர்க
ளோடு கோர ரூபத்துடன் நின்றுகொண்டிருப்பதை நோக்கி மிகப்
பயந்து நடுங்கி வசிஷ்ட மகரிஷியானவர் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆச்
சிரமத்தை நோக்கிக் கதறிக்கொண்டு ஓட மகரிஷியானவர் சப்தத்
தைக் கேட்டவுடன் எமன் வந்துவிட்டான் போலும் அதனால்தான்
சுசரிதன் கதறிக்கொண்டு வருகின்றானென்று நிர்மாணித்து எதிராக
வந்து அலறிக்கொண்டு வருகின்ற அன்னவனைத் தனது திருக்கரத
தால் தடவிக் கொடுத்து சுசரிதா! பயப்படாதே வா என்பதாக
அழைத்துக்கொண்டு ஆலயத்தின் தெற்கு வாயலில் வந்து பஞ்சா
க்ஷரத்தியானம் செய்யச் சொல்லிவிட்டுத் தாமும் சிவத்தியானத்து
டன் பஞ்சாக்ஷர ஜெபம் செய்துகொண்டிருந்தனர். இங்கு இவ்வா
றாக எமதருமனானவன் சுசரிதனைப்பிடிக்கும்பொருட்டு ஆங்கு வந்து
ஆர்ப்பாட்டம் செய்து காலத்தை நோக்கிக்கொண்டு நிற்க அதைக்
கண்ட வசிஷ்ட ரிஷியானவர் தண்டதரன் நிலைமையை நோக்கி
இவன் நம்மை லக்ஷியம் செய்யாது சுசரிதனைப் பிடித்துக்கொண்டு
போய்விடுவான் ஆதலால் அதனைத் தடுக்கும் பொருட்டு ஈஸ்வரனை
அழைத்துக்கொள்ளல் வேண்டுமென்று நிர்மாணித்தவராய் பஞ்சா
நதீசப்பெருமானைத் தியானித்து ஸ்தோத்திரம் செய்ய அடியார்க்கு
எளியனாகிய பரஞ்சுடர் அதனைத் திருவுள்ளம்கொண்டு நந்திகேஸ்
வரரை நோக்கி ஏ நந்தி! நமது அன்பனாகிய வசிஷ்ட ரிஷியால் பாது
காக்கப்படுகின்ற சுசரிதனுக்கு எமதருமனால் ஓர் இடையூறும் நே
ராவண்ணம் ரக்ஷித்துவரக் கடவாய் என்று ஆக்ஞாபித்தருள அப்
பெருமானுடைய ஆக்ஞையை நந்திபிரானானவர் சிரோதாரணம் செய்து பெரு
மானது சரண பங்கயங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து விடை
பெற்றுக்கொண்டவராய் திரிசூலத்துடன் சுசரிதனும் வசிஷ்ட மக
ரிஷியும் காணும்படி அவ்விடம் வந்து சூலாயுதத்தை நிலத்தில்
ஊன்றி அதன்மேல் திருக்கரத்தை வைத்துக்கொண்டு நின்றனர்.
அங்ஙனம் நிற்க எமதருமனானவன் வசிஷ்ட மகரிஷியையேயன்றி
நந்திபிரானையும் லக்ஷியம் செய்யாதவனாய் சுசரிதனை பாசத்தால்
வீக்கித்தண்டாயுதத்தால் புடைத்திழுத்தனன் உலகம் கொண்டுபோ
வதற்கான எத்தனத்துடன் ஆரவாரம் செய்யவே அதைக் கண்ட
நந்திகேஸ்வரரானவர் தென்திசைத் தலைவனை நோக்கி ஏ எமதரும!

நாம் சிவாக்ஞையின்படிக்கி இச்சுசரிதனைக் காக்கும் பொருட்டு வந்திருப்பதை யோசிக்காமலும் நம்மை லெக்ஷியம் செய்யாமலும் அக்கிருத்தியம் செய்ய ஆரம்பித்துச் சுசரிதனைக் கொண்டுபோக பலாத்காரம் செய்கின்றனை, அது தகுதியல்ல ஆதலால் அவனை விட்டுவிட்டு உன் உலகம் செல்லக்கடவாயென்று ஆக்ஞாபிக்கவே அவ்வாக்கியத்தை எமதருமனானவன் கொஞ்சம் லெக்ஷியம் செய்யாது பின்னும் பலாத்காரம் செய்யவே நந்திபிரானானவர் அதை நோக்கி ஊழித்தீயையொத்த கோபமுடையவராய் சூலாயுதத்தால் அவன் மார்பைக் குத்திப் பூமியில் விழும்படி சாய்த்தனர். அவ்வாறு செய்ய எமனானவன் "பெரியவரிடைப் பகைத்தோர் பிறங்கல் கெல்லிய கோலொப்பார்" பெரியோர்களிடத்தே பகையைக் கொண்டவர்கள் மலையைக் கெல்லிய குச்சிக்கிச்சமானமாய்க் கெடுவர் என்ற மொழிக்கு இலக்கணமாகப் பூமியில் விழ்ந்து மரணத்தை அடைந்தனன். அயனமாகச் சுசரிதன் மரண பயத்தினின்று நீங்கி உய்ந்தவனாய் வசிஷ்ட மகரிஷியை வணங்கி என் ஐயனே! "இழிந்த மாந்தரும் இகபரத்தாசை நீத்துயர்ந்தோர், மொழிந்த நன்னெறிக்கைக்கொளில் முத்தி வீடடைவர்" தீயவினையின் பந்தத்தால் தாழ்மையுடைய மக்களானவர்கள் அழியத் தக்க இம்மை மறுமையின் ஆசையை நீக்கி மேம்பட்ட மகாத்மாக்கள் கூறியுள்ள நல்வழிச் செல்வாராயின் முத்தி இன்பத்தைப் பெற்றுய்வர் என்ற திருவாசகப்படி தங்கள் திருவாக்கின் வழிச் சென்றபடியால் நாயினும் கடையனாகிய யான் எமபயத்தினின்றும் நீங்கிப் பிழைத்தேன் கடைத்தேறினேன், அடியேன் இனிச் செய்யத்தக்கது என்னென வினவி வணங்கி நிற்க வசிஷ்ட மகரிஷியானவர் அவன் கூறிய மொழிகளைக் கேட்டு அத்யந்த சந்தோஷம் உடையவராய் அவனை நோக்கி பக்தியுடையாய்! குரு பக்தியுடைய மேன்மையாளரில் நீ ஒருவனானை, ஆதலால் இதன்மேல் சிவகிருபையைப் பெற்று மோக்ஷ ஆனந்தத்தை அடையுமாறு எம்பெருமானைக் குறித்துத் துதி செய்யக் கடவாய் என்று திருவாய் மலர்ந்தருள அவ்வாக்ஞையைக் கைக்கொண்டவனாய் பஞ்சநதீசப் பெருமானை மனதிலே நினைத்து ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு நின்றனன். அவ்வாறு நிற்க சிவபெருமான் அவன் ஸ்துதிக்கு மகிழ்ந்தவராய் ஆலயத்தின் தெற்கு வாயிலின் மேற்குப்பாகத்தில் எழுந்தருளிச் சுசரிதனைப்பார்த்து ஏ அன்புடையாய்! உன்னுடைய ஸ்தோத்திரத்திற்கு மிக மகிழ்ந்து காக்ஷி தந்தருளினோம். நீ இன்று முதல் உனக்குப் பிராணதானம் செய்த வசிஷ்ட மகரிஷியைப்

பிதாவாகவும், ஞானாசாரியனாகவும் எப்போதும் இடைவிடாது தியானிக்கக் கடவை. ஒருவன் நம்மால் கோபிக்கப்படில் அதனை ஆசாரியன் நிவர்த்திக்கக்கூடும், ஆசாரியனால் கோபிக்கப்படில் அதனை நம்மாலும் நிவர்த்திக்கவரிது. இதை நன்குணர்ந்து நடந்துகொள் வதோடு நல்ல குலத்திற்பிறந்த கன்னிகையை மணம்புரிந்து கிரகஸ்தாச்சிரமத்தை கைக்கொண்டவனாய் உத்தம குணமுள்ள புத்திரனைப் பெற்று "தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல்தானென்றாங் கைம்புலத்தாறோம்பல் தலை" பிதிர், தேவர், விருந்தினர், பந்துக்கள்தான் என்ற ஐவருக்கும் பிரீதியான காரியங்களை வழுவாது நடத்தி வந்து பின்னர் மோக்ஷத்தில் மனதைச் செலுத்தி எதார்த்தமான நமது சாலோக, சாமீப, சாரூப, சாயுச்சியாதி பதவிகளை முறையே பெற்று வாழ்ந்திருக்கக் கடவாயெனத் திருவாய் மலர்ந்தருளி வசிஷ்ட மகரிஷியைப் பார்த்து ஏ ரிஷிபுங்கவ! இச்சுசரிதனை உமது புத்திரனாகப் பாவித்து சகல காரியங்களையும் நடத்திவைக்கக் கடவாயென ஆக்ஞாபித்து மரணமடைந்து கிடக்கும் எமன் மீது கிருபாவிசாலம் செய்தருளினவராய் அவனைச் சீவிக்கும்படி செய்துவிக்க உடனே எமதருமனானவன் நித்திரையினின்றும் எழுபவன் போல் எழுந்து பலவாறாய்த் தோத்திரஞ் செய்து எம்பெருமானே அடியேன் செய்த பிழையினைப் பொறுத்து ரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தவனாய் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து பணிந்தெழுந்து நிற்க அவனை நோக்கி ஏ அந்தகா! நீ செய்த பிழையினைப் பொறுத்தருளினோம். இன்று முதல் இப்பஞ்சநத க்ஷேத்திரத்தில் வசிக்கப்பட்டவர்களை கைலாசவாசிகளாகவும் நமது திருவருட்குப்பாத்திரர்களாகவும் எண்ணி அவர்களிடத்து அணுகாதிருக்கக்கடவாய். அஃதன்றியும் இத்தலத்தில் மார்கழிமாதம் திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்திலும், மகரசங்கராந்தியிலும் மாசிமக நக்ஷத்திரத்திலும், பங்குனி உத்திரத்திலும், சித்திரை சித்திரநக்ஷத்திரத்திலும், வைகாசி விசாக நக்ஷத்திரத்திலும், சூரிய கிரஹணம், சந்திர கிரஹணம், அமாவாசை, பௌர்ணமி, விதிபாதம், அர்த்தோதயம் மகோதயம், மாதப்பிறப்பு, ஏகாதசி முதலிய மற்றுமுள்ள புண்ணிய தினங்களிலும் காவிரியில் ஸ்நானஞ் செய்து தானதருமங்களை இயற்றி செவ்விய ரூபமாயுள்ள நம்மைத் தரிசிப்பவர்கள் எவர்களோ அவர்கட்கு நீ விக்கினம் பண்ணிடையாது. இங்கு மேற்கூறிய சத்கருமங்களைச் செய்பவர்களுக்குப் புண்ணியம் எப்படி விருத்தியாகின்றதோ அதுபோலவே எமது ஆலயத்தின் அருகிலும், காவிரியிலும்

மல, ஜல விசர்ச்சனஞ் செய்பவர்கட்கு பாபம் விருத்தியாகும். ஏமதருமா! இன்னுங்கேட்கக்கடவாய் க்ஷேத்ரஸ்தலத்தில் நம்மை நிந்திப்பவர்களும், மாலாமாதத்தில் முப்பது தினத்திலும் சூரியோதயத்துக்கு முன் காவேரி ஸ்நானஞ் செய்யாதவர்களும், பௌர்ணமியிலும் கார்த்திகை மாதத்திலும் தீபதானஞ் செய்யாதவர்களும் மாதா பிதாக்களின் சிரார்த்தஞ் செய்யாதவர்களும், நரகவாதனையையும் உன்னாலத்தையும் அடையமாட்டார்கள் ஆதலால் இவைகளைக் கவனித்து நடந்துகொள்ளக்கடவாய். உன்னுலகஞ் செல்லென ஆக்ஞாபித்தருளி சிவலிங்கத்தினுள்ளே மறைந்தருளினர். அந்த யமதருமராஜனும் உடனே தன்னுலகஞ் சேர்ந்து சிவாக்ஞையின்படி நடந்துகொண்டு வந்தனன். வசிஷ்ட மகரிஷியானவர் சரிதனை அழைத்துக்கொண்டு தன்னாச்சிரமஞ் சேர்ந்து சில காலஞ் சென்றபின் ஈஸ்வர ஆக்ஞையின்படி நற்குலத்திற் பிறந்த பெண்ணை அச்சரிதனுக்கு விவாகஞ் செய்துவைக்க, அன்னவன் விவாகஞ் செய்துகொண்டு பக்தியோடு மகரிஷியை வணங்கி உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு தனது சௌந்திர தேசஞ்சேர்ந்து இல்லறம் வழுவாமல் நடாத்தி ஓர் புத்திரனைப்பெற்று அவனுக்குச் செய்யவேண்டிய யாவற்றையுஞ் செய்து வைத்துவிட்டுத் திருவையாற்றை அடைந்து வெகுகாலம் வசித்துப்-பின் விதேக முத்தியையடைந்தனன். நைமிசாரண்யவாசிகாள்! மெய்யன்பர்களையும் போக்கும் இந்த பஞ்சநத க்ஷேத்திரத்தின் மகிமை இரண்டாயிரம் நாவினையுடைய ஆதிசேஷனும் சொல்லமுடியாதென்றால் என்னாலும் நாவிறந்து சொல்லத் தகுமோ நன்கு உணரக்கடவீர்களெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளி சரிதன் சரித்திரத்தை பூர்த்தி செய்தோராய் இலக்குமிதேவி வரலாறுரைத்த சரித்திரத்தைக் கூறலான் ஆரம்பித்தனர்.

நான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

---

௫. இலக்குமி தேவிவரலாறு உரைத்த அத்தியாயம்.

மகரிஷிகாள்! கேட்கக் கடவீர்கள் அனவத்தியா தேவியானவள், தன் நாயகனுடைய பாதகமலத்தைப் பணிந்தெழுந்து பிராணநாயகா! பஞ்சநத க்ஷேத்திர ஆலயத்தில் பரம்பொருள் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்திற்கு வடபாகத்தில் லக்ஷ்மிதேவியினது சந்நி

தானம் இருக்கின்றதே அது அங்கனம் இருப்பதற்கு காரணம் யாது அதைத் தெரிவித்தருளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள நாதசன்மாவானவர் அன்னவளை நோக்கி பெண்களை நாயகியே! கேட்கக்கடவாய். முன்னொரு காலத்தில் அனவிறந்த ரிஷிகளும், சந்நியாசிகளும், கிரகஸ்தர்களும் பிரமசாரிகளும், முக்தியை விரும்பியோர்களும், இந்த க்ஷேத்திரத்தை அடைந்து வசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவ்வாறு இருக்குங்காலத்தில் பஞ்சமுண்டாகிச் சனங்கள் அன்னபானமுதலியவைகட்கு மிக்கதாரித்திரத்தையடைய அதை அறிந்த கௌதம ரிஷியானவர் பஞ்சம் நிவர்த்தியாய் உலகம் செழிப்படைந்து வாழ்வதற்கான காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டவராய் நித்தியமங்கள மூர்த்தியாகிய சிவபெருமானை மனதில் தியானித்துக்கொண்டு நாமாவளிஸ்தோத்திரஞ் செய்துநிற்க பஞ்சநதீசப்பெருமான் மகரிஷியின் தோத்திரத்திற்கு மிக மகிழ்ந்தவராய் இலக்குமி தேவியை நோக்கி இலக்குமி நீ நாம் இருக்கும் இடத்திற்கு உத்தர பாகத்தில் அமர்ந்து இந்த க்ஷேத்திரத்தில் வசிப்பவர்கட்கு அன்னபானாதி வஸ்துக்களைக் குறைவின்றிக் கொடுத்து ரக்ஷிக்கக்கடவாயென ஆக்ஞாபித்தருளி கௌதமரிஷி முன் பிரத்தியக்ஷமாய் ரிஷிசிரேஷ்டா! உனதுடைய வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி நமது ஆலயத்திற்கு உத்திரபாகத்தில் இலக்குமியை ஸ்தாபனஞ் செய்து நம் அடியவர் யாவர்க்கும் வறுமை நீங்கப் பொருள் அளிக்கக்கடவாயென ஆக்ஞாபித்திருக்கின்றோம் ஆகையால் நீயும் மற்ற ரிஷிகளும் அன்னவளை ஆராதனை செய்து உலக வறுமையை நிவர்த்தித்து ரக்ஷிக்கக் கடவீர்கள் எனத் திருவாய்மலர்ந்தருளி மகாலிங்கத்தின் உள்ளே பிரவேசித்தருளினார். அவ்வாக்கியத்தைக் கேட்ட கௌதம ரிஷியானவர் மற்ற ரிஷிகளுடன் இலக்குமிதேவியின் ஆலயம் சேர்ந்து வஸ்திராபரண கந்தபுஷ்ப தூபதீப நைவேத்தியத்துடன் தினந்தோறும் வரதாயகியாய் எழுந்தருளியிருக்கும் கமலாசனியைத் துதித்து அஷ்ட ஐசுவரியங்களையும் பெற்றவராய் உலகிலுள்ள ஜீவகோடிகளது வறுமை நீங்கக் கொடுத்து ரக்ஷித்துக்கொண்டு வந்தனர். இவை நிற்க வ அனவத்தியாதேவி! இன்னும் அந்த இலக்குமிதேவியைப் பூசித்து தேவேந்திரன் தன் இஷ்டசித்திபெற்ற சரித்திரத்தையும் கூறுகின்றேன் கேட்கக் கடவாய், முன் ஒரு காலத்தில் அமராவதிக்கு இறைவனாகிய தேவேந்திரன் அசுரர்களுடைய உபத்திரவத்தை சகிக்கமுடியாது தன் குல குருவாகிய வியாழ பகவானை வணங்கி சுவாமின்! கொடிய பாவிகளாகி

யும் காலைக்கு வழி வழிச் சந்ததிகளாகவும் இருக்கின்ற அசுரர்களுடைய உபத்திரவம் நீங்கி அடியேன் சௌகரியமாய் இருப்பதற்கான ஓர் யுக்தியைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்துகொள்ள அதைக் கேட்ட குருவானவர் தேவேந்திரா! சொல்லுகின்றேன் கேட்கக் கடவாய். நீ பஞ்சநத க்ஷேத்திரத்தை அடைந்து காவிரி ஸ்நானம் செய்து செம்பொற் சோதிநாதனையும், அறம் வளர்த்த நாயகியாரையும் தெரிசித்துப் பின்னர் ஆங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் இலக்குமிதேவியைப் பக்தி சிரத்தையுடன் பூசிப்பாய் ஆனால் அசுரர்களுடைய உபத்திரவம் நீங்கி சௌகரியத்தை அடைவாய் இது சத்தியமாகுமென்று தெரிவித்தனர். அதைக் கேட்ட தேவேந்திரனானவன் உடனே தன் லோகத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு திருவையாற்றை அடைந்தவனாய் காவிரிநதியில் ஸ்நானம் செய்து பஞ்சநதீசப்பெருமானையும் தருமசம்வர்த்தனியையும் வணங்கிப் பலவாறு தோத்திரம் செய்து தன் குறையைத் தெரிவித்து அருந்தவ அஸ்தமும் நின்றுகொண்டிருக்க உடனே சிவபரம்பொருளானவர் முன் பிரத்தியக்ஷமாகி ஏ மகபதி! நமது அனுக்கிரகத்தால் உன் பகைவர்களாகிய அசுரர்கள் நாசம் அடைவார்கள். அன்றியும் இந்த ஆலயத்திற்கு உத்தரபாகத்தில் சயது சக்தி சொரூபமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் இலக்குமியை பூசிப்பாயானால் ஜெயப்பிராப்தியையும், ஐசுவரியப் பெருக்கத்தையும் அடைவாய், உலகத்தில் புத்திரசந்தானத்தை விரும்பினவர்கள் விஷ்ணுவையும், ஞானத்தை விரும்பினவர்கள் யமனையும், திடசரீரத்தை விரும்பினவர்கள் சூரியனையும், அழகை விரும்பினவர்கள் மன்மதனையும், பொருளை விரும்பினவர்கள் இலக்குமியையும் பூசிக்கவேண்டியது அவசியம் ஆகையால் நீ செல்வத்தினிடத்தில் விருப்பமுடையவன் ஆதலின் இலக்குமியைப் பூசித்து ஐசுவரியத்தை அடைவதுடன், இங்கு சப்தமாதர்களையும் பிரதிட்டை செய்து பூசிப்பாயானால் சகல சித்திகளையும் பெற்று நீ மங்களகரமாய் வாழ்வதுடன், மற்றவர்களும் பூசித்து வியாதியாலும், தரித்திரத்தாலும், சத்துருக்களாலும், பிசாசங்களாலும், அரசர்களாலும், திருடர்களாலும், உபத்திரவமடையாது சகலங்களையும் பெற்று வாழ்ந்துகொண்டிருப்பார்கள். இவை நிச்சயமாகும் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மகாலிங்கத்திலுள்ளே மறைந்தருளினார். மறைந்தருளவே தேவேந்திரன் உடனே அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு இலக்ஷ்மிதேவி ஆலயத்தை அடைந்து தேவியின் அபிஷேகத்துக்காக விசுவகர்மாவினால் தீர்

தடாகம் நிர்மிக்கச்செய்து அந்த ஜலத்தில் தேவாமிர்தத்தைக் கலந்து அபிஷேகஞ் செய்தும் ஆடை ஆபரணம், குங்குமம், சந்தனம், இவைகளால் அலங்கரித்தும், மதுரமுள்ள அன்னம், இனியகனிவர்க்கங்கள், முதலிய நைவேத்தியங்களால் நிவேதித்தும், தாம்பூல முதலிய முகவாசனைத்திரவியங்கள் ஈந்தும் தூபதீப முதலிய சோடசஉபசாரங்களையுஞ் செய்தவனாய் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்துபணிந்து சகல லோகஜனனி, க்ஷீரசாகரி, விஷ்ணுமார்பை இடமாகக்கொண்ட நளினாக்ஷி, சமஸ்த தனவித்திய சொரூபிணி, என்று பலவாறுந் துதிசெய்து என் அம்மணி நீ என்றும் நீங்காது அடியேனுடைய பொக்கிஷத்தில் வீற்றிருந்து கிருபைசெய்தருளவேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டு நின்றனன். அம்மையும் மிக்க இலக்குமி தேவியானவள் தன்னைத்துதி செய்து நிற்கும் தேவேந்திரன் முன் பிரத்தியக்ஷமாகி ஏசுரர்குலாதிபா! உன் வேண்டுகோளின்படி சகல சம்பத்தும் உன் பொக்கிஷத்தில் நிறைந்து விளங்குமாறு அனுக்கிரகஞ் செய்தோம் நாம் ஒருவரிடத்தில் என்றும் நிரந்தரம் வாழ்வதற்கு பரமேஸ்வரனிடத்தில் அவர்கள் வைத்திருக்கும் பக்தியே காரணமாகையால் நீ அதனை எக்காலத்தும் விடாது செய்துகொண்டு அஷ்டைசுவரிய சம்பன்னனாய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கக்கடவாய் எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினாள். அவ்வரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி ஆலயத்திற்கு நிருதிமூலையில் அபிராமி, மகேஸ்வரி, கௌமாரி, நாராயணி, வாராகி, இந்திராணி, காளி, என்னும் சப்தமாதர்களை விஸ்வகர்மாவினால் பிரதிட்டையும் குருபகவானால் சுபமுகூர்த்தத்தில் ஆவாகனாதி காரியங்களையும் செய்வித்து அபிஷேக அலங்கார தூபதீப நைவேத்தியங்களால் பூசித்தவனாய் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து பணிந்து குறையிரந்து நின்றுகொண்டிருக்க, அன்னையர் எழுவரும் பிரசன்னமாகி ஏ அமராவதிக்கிறைவா! நீ உன் பகைவர்களாகிய அசுரர்களை ஜெயித்து வெற்றிப்பிரதாபத்தையடைவதுடன் எல்லாஞ் சிவன் செயல் என்றபடி சகல நன்மைக்கும் ஈசனென்னும் சப்தவாச்சியனாகிய பரமேஸ்வரனது திருவருளே காரணமென நினைந்து அரசுபுரிந்து வரக்கடவாயென ஆக்ஞாபித்து மறைந்தருளினர். தேவேந்திரன் அன்னவர்களது அருள் வாக்கியத்தையும் பெற்றுக்கொண்டவனாய் உடனே தேவலோகம் போய்ச் சேர்ந்து தன் சத்துருக்களாகிய அசுரர்களை யுத்தத்தில் ஜெயித்து அளவிறந்த சந்தோஷத்துடன் ராச்சியாதிகாரஞ்செய்து வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான். ஏ அனவத்தியாதேவி லெக்ஷ்மிதேவி எழுந்தருளி இருப்

பதில் காரணம் இதுவாகும். பெண்கள் பொருட்டு உலகத்தில் எவர்கள் தேவேந்திரன் கின்னரர்களிலெல் லிருந்து தேவர்க்கு கலந்து விளக்கச் செய்தனன் தடாகத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் கமலாசனியைப் பூஜிக்கின்றார்களோ அவர்கள் இம்மையில் சிறந்த பொருளுடையவர்களாய் நல்ல புத்திரர்களையும் பெற்றவர்களாவார்கள் சப்தமாதர்களைப் பூஜித்தவர்கள் சந்தேகமின்றி சித்திபெறுவர். இது உண்மையாகுமென நாதரானவர் அகஸ்தியருக்கு கூறினார். தவசிரேஷ்டர்காள்! உங்கட்கு கூறினேன் [illegible] அவனன்றி வேறொருவ மையாது. ஆதிமத்ய அந்தமில்லாத பரஞ்சோதிப்பெருமானது திருவருள் இன்றி ஒன்றும் நடவா; என்ற திருமொழிப்படி மக்கள் தேவர்களது எண்ணத்தைப்பெற விரும்புவோர் அவைகளுக்கு பரமசிவப்பிரசாதமே முக்கியமாகும் ஆதலால் அதனை நிச்சயித்துத்தாமும் அறிவாய் உய்யக்கடவீர்கள். இது உண்மை ஆகுமெனக் கூறி சூதபுராணிகரானவர் இலக்குமிதேவி வரலாறுரைத்த சரித்திரத்தை பூர்த்தி செய்து கௌதமர் வரமடைந்த சரித்திரத்தைச் சொல்லுவான் ஆரம்பிக்கனர்.

இலக்குமிதேவி வரலாறுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௬. கௌதமர் வரம் அடைந்த அத்தியாயம்.

முன் ஒரு காலத்தில் கௌதம ரிஷியானவர் பஞ்சநதக்ஷேத்திரம் வந்து சேர்ந்து காவிரியில் திரிகால ஸ்நானம் செய்து நித்திய கருமாநுஷ்டானங்களை விதிப்படி செய்து வந்ததோடு இலக்கியாரும் பதினாயிரம் பஞ்சாக்ஷரஜெபம், ருத்திரஜெபம், வேதபாராயணம் சிவார்ச்சனை, சிவலிங்கப்பிரதக்ஷிணம், சோமவாரவிரதம், ஆகாரமின்றி வாயுபக்ஷணமும் பண்ணிக்கொண்டு இத்திருப்பதியிற் பஞ்சாக்ஷரி மந்திரத்தை ஒரு வருஷகாலம் ஜபித்து பஞ்சநதீச பெருமானை மனதில் உன்னித் தவம் செய்துகொண்டு வந்தனர். அங்ஙனம் செய்துகொண்டு வருகின்றவிடத்து அவர் தவத்திற்கு மகிழ்ந்தவராய் விசாலாக்ஷிபெருமான், சக்தியோடு, ரிஷபாரூடராய் ப்ரத்யக்ஷமாய் [illegible] கண்டு [illegible] முதலிய [illegible] தந்து [illegible]

தந்து வந்த கௌதமரிஷி! உன் தவத்திற்கு உவந்து பிரத்தியக்ஷமாயினோம் வேண்டிய வரங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடவாயெனத் திருவாய்மலர்ந்தருள கௌதமரானவர் எம்பெருமானது சரணாரவிந்தத்தில் வீழ்ந்து பணிந்து எழுந்து அஞ்சலி அஸ்தராய் கருணையங்கடலே! உனது திருக்கோலக்காக்ஷி ஆகிய பெரும் பேற்றினையடைந்த அடியேற்கு "புழுவாய்ப்பிறக்கினும் புண்ணியா நின்னடி யென்மனத்தே வழுவாதிருக்க வரந்தரல் வேண்டும்". மிக இழிந்த பிறவியாகிய புழுவின் ஜென்மம் வரினும் புண்ணிய சொரூபியாகிய உனது பாதகமலங்கள் எனது உள்ளத்தைவிட்டு நீங்காதிருக்கும்படியான வரத்தைத் தந்தருள வேண்டுமெனக் கூறும் அருள்வாக்கியத்தின்படி, உனது திவ்ய சேவடியில் ஒருபோதும் நீங்காதிருக்கும் பக்தியையும், சமஸ்த விஷயங்களிலும் பற்றுதல் வைத்து அதனாற் சஞ்சலம் அடையாது "வைராக்கியமே வாபயம்" வைராக்கியம் ஒன்றே அபயமானதெனக் கூறும் உண்மைமொழியின்படி கலங்காத நிச்சயத்தையும், என் ஆச்சிரமத்தில் நடைபெறுகின்ற அதிதி பூஜை எக்காலத்திலும் குறைவும், வருத்தமும் இன்றி இனிது நடைபெறுமாறும், வயலில் விளையும் நெல் எல்லாம் அரிசியாகவே விளையவும், இப்பஞ்சநத க்ஷேத்திரத்தில் உள்ள நான்மணல் முதலிய எல்லாம் சிவலிங்கரூபமாய் விளங்குகின்றபடியால் மல, ஜல, விசர்ஜனம் செய்யில் பாபம் ஆகும் என எண்ணும் அடியேன் திருச்சோற்றுத்துறை வசித்து நாள்தோறும் இங்கு வந்து தெரிசித்துப் போகும்படியாகவும் வரம் தந்து ஆட்கொண்டருளல் வேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டனர். சிவபெருமான் அதனைக் கேட்டு ஆனந்தம் உடையாராய் மகரிஷியை நோக்கி எ [illegible] ரிஷிபுங்கவ "மன ஏவமனுஷ்யாணாம் காரணம் பந்தமோக்ஷயோ:"; மக்கட்பிறப்பினைப் பெற்றோர் யாவர்க்கும் அவரவர்கள் மனமே நன்மை தீமை இரண்டையும் தருதற்குக் காரணம் என்றபடி நல்ல வழியிற் செல்வோர் நன்மையையும் தீயவழியிற் செல்வோர் தீமையையும் அடைவர். ஆதலின் நல்ல வழியிலேயே சென்றுகொண்டிருக்கின்ற உனக்குயாவும் அங்ஙனமே கைகூடுமாறு அனுக்கிரகம் செய்தருளினோம், பெற்று உய்யக்கடவாய் என வரம் தந்தருளி மகாலிங்கத்தின் உள்ளே மறைந்தருள கௌதமரானவர் வரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கித் திருச்சோற்றுத்துறைக்கு வந்து சேர்ந்து வாக்கின்படி அங்கு வயலில் விளையும் அரிசியைக்கொண்டு நாள்தோறும் வருமதிதிகளுக்கும் [illegible]

தாழ்வு யென்ற ஆசார பேதம் இன்றி அன்னதானஞ் செய்து வ
ந்ததுடன் அவர் அவர் கபா கபங்கட்குவேண்டிய சொர்ணதானமு
கொடுத்து பஞ்சநதீசப்பெருமானைத் தினந்தோறு சென்று தரிச
ரித்து வந்து ஆனந்தமாய் வசித்துக்கொண்டிருந்தனர். அவ்வா
இருக்க சில நாட்சென்றபின் அன்னவரால் ஆதரிக்கப்பட்டு வந்
பிராமணோத்தமர்களிற் சிலர் அவர் ஈஸ்வரப்பிரசாதத்தால் அடை
துள்ள வாயிசேஷத்திற்கு பொறாமையுடையராய் கௌதமர் ப
வைக்கொண்டு கோகத்தி தோஷத்திற்கு ஆளாயினார் எனப் பொ
யான நிந்தைவசனங் கூறித் தங்கள் தங்கள் ஊருக்குச்செல்ல ஆர
பிக்கவே அதை அறிந்த கௌதமர் மிகுந்த கோபங்கொண்டு அ
வர்களை நோக்கி நீங்கள் பொய்யான நிந்தைகூறி நம்மைத் தூஷி
த்தபடியால் "சர்வசண்டாள தூஷக:"; பிறரைத் தூஷிப்பவன் நீசன்
வானென்றபடி, குலம் வேதாத்தியானம் முதலிய நன்மைகளை இழ
ந்து ருத்திரசம்பிரதாயத்துடன் மகாபாபிகளாகக்கடவீர்கள் எனச்
சபித்து புறத்தேபோகவிட்டு மற்றுமுள்ள சாதுக்களோடு வசித்
துக்கொண்டிருந்தனர். நைமிசாரண்யவாசிகாள்! பிராமணர்களாயி
ருந்தும் கௌதம ரிஷிபால்செய்த நன்மையை மறந்து தூஷித்த
படியால் அவர்கள்யாவரும் "எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டாமுய்
வில்லை செய்நன்றி கொன்றமகற்கு" எவ்வித நன்மையை மறந்தார்க்கு
நீக்கிக்கொள்வதற்கு ஓர் வழியுண்டு ஒருவர் செய்த நன்றியை மறக்
கில் அவர்கள் கடைத்தேறுதற்கு ஓர்வழியும் இல்லையென்று கூறும்
மறைமொழியின்படி. குலம் ஒழுக்கம் முதலியவைகளை இழந்து
தாழ்மையை யடைந்தனர். இது பற்றித்தான் "நன்றி மறப்பது நன்
றன்று" ஒருவர் செய்த நன்மையை மறப்பது நன்று அல்ல எனக்
கூறியதும். நன்கு கவனிக்கக்கடவீர்கள் எனத் திருவாய் மலர்ந்த
ருத் புராணிகரானவர் கௌதமர் வரம் அடைந்த சரித்திரத்தை பூர்
த்தி செய்து சதாநந்தர் தபசித்தி அடைந்த சரித்திரத்தைக் கூற
ஆரம்பித்தனர்.

௬-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

எ. சதாநந்தர் தபசித்தி அடைந்த அத்தியாயம்.

கௌதமரிஷியின் புத்திரராகிய சதாநந்த மகரிஷியானவர் ஓர்
சமயத்தில் தன் தந்தையை வணங்கித் தந்தையீர்! உலகின் கண்
சிவக்ஷேத்திரங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன அவைகளுள் சாந்த

க்ஷேத்திரம் காலதாமதம் இன்றி புண்ணிய விருத்தியைத் தருவதோடு
பஞ்சாக்ஷர ஜெப சித்தியையும் தரத்தக்கது அதனை அடியேன் தெ
ரிந்துகொள்ளத் திருவாய்மலர்ந்து அருளல்வேண்டுமென்று வின்
ணப்பம் செய்துகொண்டனர். அவ்விண்ணப்பத்தைக் கேட்ட கௌ
தமரானவர் சதாநந்தரை நோக்கி குழந்தாய்! அருமைக்காதலனே!!
சொல்லுகின்றேன் கேட்கக்கடவாய். க்ஷேத்திரங்கள் பலவற்றுள்
ளும் பஞ்சநதீசப் பெருமான் ஜீவர்களது மரணகாலத்தில் எழுந்த
ருளி வந்து தாரகமந்திரமாகிய பிரணவத்துடன் பஞ்சாக்ஷர மந்திர
உபதேசஞ் செய்து முத்திப் பேற்றினைத் தந்து அருளும் பஞ்சநத
க்ஷேத்திரமே மிக்க மேன்மையை உடையது ஆகும். அந்த க்ஷேத்
திரத்தில் "சாற்று பொன்னியை மனத்திடை நினைக்கினுந், தனிப்பேர்
போற்றி நின்றழிப்பராயினுங் காணினும் பொருந்தும், ஏற்றமாயவன்னீ
ரிடை மூழ்கினும் இவையும், பேற்றையார் குணிப்பாரவர் முத்தியே
பெறுவர்" வேதங்களால் புகழ்ந்து கூறும் காவிரிநதியை மனதினால்
நினைத்தாலும், ஒப்பற்ற அதன் திருநாமத்தை நாவாரத் தோத்திரம்
செய்தாலும், கண்ணாரக் கண்டு தெரிசித்தாலும், மிக மேலாய அத்
தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தாலும், அங்ஙனம் செய்யப் பெறுபவர்
முத்தி இன்பத்தையே பெற்று வாழ்வர் எனக்கூறும் காவிரி நதி
யில் ஸ்நானம் செய்து ஈஸ்வர தெரிசனம் செய்துகொண்டு ஜெபம்
தபம் முதலியவைகளைச் செய்யில் அவைகள் ஒன்று அனந்தமாய்ப்
பெருகி ஓங்கும். ஆதலால் நீ அவ்விடம் சென்று உன் இஷ்ட பூர்த்தி
செய்துகொள்ளக் கடவாயெனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். அதை
கேட்ட சதாநந்தரானவர் உடனே தந்தை
யைப் பக்தி சிரத்தையோடு வணங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டவராய் திருவையாற்றை
அடைந்து காவிரிஸ்நானம், அநுஷ்டானம், சிவதெரிசனம் முத
லியவைகள் செய்யும் காலம் தவிர மற்றக் காலமெல்லாம், காவிரி
நதியின் வடகரையில் ஓர் பன்னசாலை ஏற்படுத்தி அதிலிருந்து
இடது காலைக் கீழே ஊன்றி நாவினால் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை
ஜெபித்துக்கொண்டு தபசு செய்து வந்தனர். அங்ஙனம் இயற்று
காலம் செய்துவரவே பஞ்சநதீசப்பெருமான் அவர் தபசுக்கு மகிழ்
ந்து இஞ்சித்து அவர் மனோதிடத்தை ஆராயவேண்டுமென்ற எண்
ணம் கொண்டவராய்த் தேவேந்திரனை வெள்ளை யானைமீது ஆரோ
கணித்து எழுந்தருளிவந்து காக்ஷி தந்து ஏ கௌதமநந்தனரே!
நீர் இச்சித்தவரங்களைக் கேட்கக் கடவீர் என ஆக்ஞாபிக்க, சதா
நந்தர் அவ்வசனத்தைக் கேட்டு அடங்காப் புன்னகை கொண்டு வ

தாழ்வு யென்ற ஆகார பேதம் இன்றி அன்னதானஞ் செய்து வ
திகளுடன் அவர் அவர் சுபா சுபங்கட்குவேண்டும் சொர்ணதானமு
கொடுத்து பஞ்சநதீசப்பெருமானைத் தினந்தோறு சேவ்று கடை
ரித்து வந்து ஆனந்தமாய் வசித்துக்கொண்டிருந்தனர். அவ்வா
இருக்க சில நாட்சென்றபின் அன்னவரால் ஆதரிக்கப்பட்டு வந்
பிராமணோத்தமர்களிற் சிலர் அவர் ஈஸ்வரப்பிரசாதத்தால் அடை
ந்துள்ள வாவிசேஷத்திற்கு பொறுமையுடையாராய் கௌதமர் ப
கைவைக்கொண்டு கோகத்தி தோஷத்திற்கு ஆளாயினர் எனப் பொ
யான நிந்தைவசனங் கூறித் தங்கள் தங்கள் ஊருக்குச்செல்ல ஆர
பிக்கவே அதை அறிந்த கௌதமர் மிகுந்த கோபம்கொண்டு அ
னவர்களை நோக்கி நீங்கள் பொய்யான நிந்தைகூறி நம்மைத் தூஷி
ததடியால் "சர்வசண்டாள தூஷக:"; பிறரைத் தூஷிப்பவன் நீ சு
வாவென்றபடி, குலம் வேதாத்தியானம் முதலிய நன்மைகளை இ
ந்து சூத்திரசம்பிரதாயத்துடன் மகாபாபிகளாகக்கடவீர்கள் என
சபித்து புறத்தேதீபாகவிட்டு மற்றுமுள்ள சாதுக்களோடு வசி
துக்கொண்டிருந்தனர். நைமிசாரண்யவாசிகாள்! பிராமணர்களாய்
பிறந்தும் கௌதம ரிஷிபால்செய்த நன்மையை மறந்து தூஷித்த
படியால் அவர்கள்யாவரும் "எந்நன்றி கொன்றார்க்கு மு உண்டாமுய்
வில்லை செய்நன்றி கொன்றமகற்கு" எவ்வித நன்மையை மறந்தார்க்கு
நீக்கிக்கொள்வதற்கு ஓர் வழியுண்டு ஒருவர் செய்த நன்றியை மறக்
கில் அவர்கள் கடைத்தேறுதற்கு ஓர்வழியும் இல்லையெனக் கூறும்
மறைமொழியின்படி குலம் ஒழுக்கம் முதலியவைகளை இழந்து
தாழ்மையை யடைந்தனர். இது பற்றித்தான் "நன்றி மறப்பது நன்
றன்று" ஒருவர் செய்த நன்மையை மறப்பது நன்று அல்ல எனக்
கூறியதும். நன்கு கவனிக்கக்கடவீர்கள் எனத் திருவாய் மலர்ந்து
சூத புராணிகரானவர் கௌதமர் வரம் அடைந்த சரித்திரத்தை பூர்
த்தி செய்து சதாநந்தர் தவஸித்தி அடைந்த சரித்திரத்தைக் கூற
ஆரம்பித்தனர்.

ஆறாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

எ. சதாநந்தர் தபஸித்தி அடைந்த அத்தியாயம்.

கௌதமரிஷியின் புத்திரராகிய சதாநந்த மகரிஷியானவர் ஓர்
சமயத்தில் தன் தந்தையை வணங்கித் தந்தையே! உலகின் கண்
சிவஸ்தோத்திரங்கள் அநேகம் இருக்கின்றதே அவைகளுள் சாந்த

ஸ்தோத்திரம் காலதாமதம் இன்றி புண்ணிய பிருதிவியைத் தருவதோடு
பஞ்சாக்ஷர ஜெப சித்தியையும் தரத்தக்கது அதனை அடியேன் தெ
ரிந்துகொள்ளத் திருவாய்மலர்ந்து அருள்வேண்டுமென்று விண்
ணப்பம் செய்துகொண்டனர். அவ்விண்ணப்பத்தைக் கேட்ட கௌ
தமரானவர் சதாநந்தரை நோக்கி குழந்தாய்! அருமைக்காதலனே!!
சொல்லுகின்றேன் கேட்கக்கடவாய். ஸ்தோத்திரங்கள் பலவற்றுள்
ளும் பஞ்சநதீசப் பெருமான் ஜீவர்களது மரணகாலத்தில் எழுந்த
ருளி வந்து தாரகமந்திரமாகிய பிரணவத்துடன் பஞ்சாக்ஷர மந்திர
உபதேசஞ் செய்து முத்திப் பேற்றினைத் தந்து அருளும் பஞ்சநத
ஸ்தோத்திரமே மிக்க மேன்மையை உடையது ஆகும். அந்த ஸ்தோத்
திரத்தில் "சாற்று பொன்னியை மனத்திடை நினைக்கினுந், தனிப்பேர்
போற்றி நின்றழிப்பராயினுங் காணினும் பொருந்தும், ஏற்றமாயவன்னீ
ரிடை முழ்கினும் இயையும், பேற்றையார் குணிப்பாரவர் முத்தியே
பெறுவர்'' வேதங்களால் புகழ்ந்து கூறும் காவிரிநதியை மனதினால்
நினைத்தாலும், ஒப்பற்ற அதன் திருநாமத்தை நாவாரத் தோத்திரம்
செய்தாலும், கண்ணாரக் கண்டு தெரிசித்தாலும், மிக மேலாய அத்
தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தாலும், அங்ஙனம் செய்யப் பெறுபவர்
முத்தி இன்பத்தையே பெற்று வாழ்வர் எனக்கூறும் காவிரி நதி
யில் ஸ்நானம் செய்து ஈஸ்வர தெரிசனம் செய்துகொண்டு ஜெபம்
தபம் முதலியவைகளைச் செய்யில் அவைகள் ஒன்று அனந்தமாய்ப்
பெருகி ஓங்கும். ஆதலால் நீ அவ்விடம் சென்று உன் இஷ்ட பூர்த்தி
செய்துகொள்ளக் கடவாயெனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். அத
னைப் பக்தி சிரத்தையோடு கேட்ட சதாநந்தரானவர் உடனே தந்
தையை வணங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டவராய் திருவையாற்
அடைந்து காவிரிஸ்நானம், அனுஷ்டானம், சிவதெரிசனம் மு
தலியவைகள் செய்யும் காலம் தவிர மற்றக் காலமெல்லாம், காவிரி
நதியின் வடகரையில் ஓர் பன்னசாலை ஏற்படுத்தி அதிலிருந்
திடைவிடாது காலைக் கீழே ஊன்றி நாவினால் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை
ஜெபித்துக்கொண்டு தபசு செய்து வந்தனர். அங்ஙனம் இயற்று
காலம் செய்துவரவே பஞ்சநதீசப்பெருமான் அவர் தபசுக்கு மகிழ்
ந்து கிருசித்து அவர் மனோதிடத்தை ஆராயவேண்டுமென்ற எண்
ணம் கொண்டவராய்த் தேவேந்திரனைக வெள்ளை யானைமீது ஆரோ
கணித்து எழுந்தருளிவந்து காக்ஷி தந்து ஏ கௌதமகு ரே!
நீர் இச்சித்தவரங்களைக் கேட்கக் கடவீர் என ஆக்ஞாபி
நந்தர் அவ்வசனத்தைக் கேட்டு அடங்காப் புன்னகை கொ

மகபதி! யான் [illegible] பஞ்சநதப்பெருமானுடை-
திருவருட்பேற்றினைக் கருதி இத்தவம் செய்கின்றேனேயன்றி அநி-
த்தியமாகி மறையத்தக்க உன்பதவிமுதல் பிரம, விஷ்ணுவாதி பதவி-
களை விரும்பி இத்தவம் செய்தேன் இல்லை. நீ எதற்காக வந்தாய்?
உன் இருப்பிடம் செல்லக் கடவாய் எனக் கூறிப் பின்னரும் தபத்-
தில் மனதை வியாபிக்கச் செய்துகொண்டு நின்றுவிட்டனர். அங்-
ஙனமாக, தேவேந்திரன் ஆகி வந்த பரஞ்சுடர் சதாநந்தரது உள்-
ளக் கருத்தை அறிந்து மிக ஆனந்தம் கொண்டவராய் வெளிக்கு-
கோபம் உடையவர்போன்று பின்னரும் அன்னவரை நோக்-
ஏ மகரிஷி! சகலபோக போக்கியாதி இன்பத்தையும், அமிர்தபான-
த்தையும் தரத்தக்க என் உலகத்தையும் அதற்கு மேலாய் பதத்-
தரத்தக்க பிரம, விஷ்ணுவினுடைய உலகங்களையும் இழிவெனக்-
கொண்டு, பூதப்பிரேத பைசாசாதிகள் புடை சூழ மயானத்தில்
வசிப்பவனும், பித்தனுமாகிய சிவபெருமான் அளிக்கும் பதவியா-
கிய உலகமே மேலெனக் கொண்ட அறிவில்லாதவர்கள் உன்னைப்
போல இவ்வுலகத்தில் ஒருவரும் இருக்கமாட்டார்களென இன்னும்
சில கொடும் சொற்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். அவ்வசன-
ங்களைக் கேட்ட உடனே மகரிஷியானவர் அளவில்லாத கோபத்தை
அடைந்து தேவர்களில் அதமனாகிய ஏ இந்திரா! சிவநிந்தை செய்த
உன் நாவு என்படும், நினைத்த மனம் என்படும், அறிவில்லாத-
வனே! வண்டுழுந் தண்டுழாய் மாயோனிருமாப்பும், புண்டரீகப்
போதுறையும் புத்தேளிருமாப்பும், அண்டர்தொழ வாழுன்னிருமாப்பு-
மாலாலம், உண்டவனை பூஜித்த பேறென்றுணர்ந்திலையால், பிரமாக்-
கள் சப்திக்கின்றதாம் குளிர்ச்சியை உடையதுமான துழமாலை அணி-
ந்த விஷ்ணுமூர்த்தி வைகுண்ட பதவியைப்பெற்று செருக்குற்றிரு-
ப்பதும், தாமரையை ஆசனமாக வீற்றிருக்கும் பிரமன் சத்யலோக
பதவியைப் பெற்று செருக்குற்றிருப்பதும், தேவர் யாவரும் வண-
ங்கி வாழும் உன்னுடைய செருக்கும் ஆலகால விஷத்தை உண்ட-
வனைப் பூஜித்ததால் ஆகிய பேறு எனக்கூறும் அருமை மொழியின்-
படி பாற்கடலில் பிறந்த ஆலகால விஷத்தால் மரணபயம் அடைந்த
எங்களைக் காத்து ரக்ஷித்து அருளவேண்டும் என்று நீங்கள் முறை-
யிட்டபோது அது சமயம் எம்பெருமான் கிருபை கூர்ந்து சுந்தரமூர்-
த்தி சுவாமிகளை அவ்விஷத்தின் பராக்கிரமத்தை அடக்கிக்கொ-
ண்டு வரும்படி ஆக்ஞை இட்டு அன்னவரால் கொண்டுவந்து கொடு-
க்கப்பட்ட விஷத்தை உண்டருளாவிடில் அகப்பாவம் படைத்தோய்!

பிரம, விஷ்ணு, இந்திரன் என்ற நீங்கள் இறக்க இடப்புல் முளை-
த்துத் தோன்றுமே, ஏ பாவி! நூறுகோடி பிரமர்கள் நுங்கினார், ஆறு-
கோடி நாராயணரங்ஙனே, ஏறு கங்கை மணலெண்ணில் இந்திரர், ஈறி-
லாதவனீசனொருவனே ஆறுகோடி பிரமாக்கள், ஆறுகோடி விஷ்-
ணுக்கள் மேன்மையுடைய கங்காநதியிலுள்ள மணல்போல அள-
வில்லாத இந்திரர்கள் அழிந்துபோயினர், முடிவில்லாதவன் அநாதி-
மலமுத்தனாகிய சிவபெருமான் ஒருவனே எனக்கூறும், மறைமொ-
ழியின்படி தோன்றி அழியும் உங்கள் பதவியின் இழிவை நீ உணர்ந்-
திலாய்போலும், ஏ புத்தியில்லாதவனே! செல்வச்செருக்குடையார்-
க்கு நல்ல அறிவு இராதென்பது உன்னிடத்திற் கண்டாம். ஏ துரோகி
சிவநிந்தை செய்த உன் முகத்தை நோக்க நோக்க உன்மீது என-
க்கு உண்டாகும் கோபமும் அதனைக் கேட்ட பாபியாகிய என்
உடல் நீங்காதிருப்பதினால் உண்டாகும் துக்கமும் சொல்லும் தரத்-
தது அல்ல, ஏ மதியீன! இனி நீ என்முன்னிற்பையாகில் எம்பெரு-
மான் உடைய அருட் பிரசாதத்தால் உன்னைச் சபித்து நீறாக்குவ-
தோடு சிவநிந்தை கேட்ட என் உயிரையுந் துறப்பேன். மூர்க்கனே!
இங்கு நில்லாது அகலுதி எனக்கூறிக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு
தவத்தில் நின்றுவிட்டனர். அக்கணம் நிற்க தேவேந்திரன் ஆகி
வந்த பரம்பொருள் சதாநந்தருடைய திடச்சித்தத்தையும், சிவநிந்-
தையைக் கேட்கப் பொறாத மனவலியையும், பிரமவிஷ்ணு தேவேந்-
திராதி பதவிகளைத் துச்சம் எனக் கொண்டிருக்கும் உறுதியையும்,
தனது சரணத்தில் வைத்திருக்கும் பக்தியின் ஊக்கத்தையும் கண்டு
அன்னவர்மீது நிறம்பிய கிருபை உடையவராய் உடனே மகபதியா-
கிய உருவத்தை நீக்கிக் காளகண்டம், திரிநேத்திரம், சடாமகுடம்,
சதுர்ப்புஜம், நாகாபரணம் மான், மழு, முதலிய தன் திருக்கோலத்-
தோடு உமையம்மை வாமபாகத்தில் வீற்றிருக்க ரிஷபாரூடராய்ப்
பிரத்தியக்ஷமாகி ஏ ரிஷிசிரேஷ்டா! பக்தியின் வலிமை உடையாய்!
உன் தவத்திற்கு மிக மகிழ்ந்தோம்வேண்டும் வரங்களைக் கேட்டுக்
கொள்ளக் கடவாயெனத் திருவாய் மலர்ந்தருள அம்மொழியினை
கேட்டவுடனே சதாநந்தர் கண்ணைவிழித்து நித்தியமங்கள மூர்த்தி-
யின் திருக்கோலத்தை நோக்கித் தன்னை மறந்தவராய் இரண்டு கை-
களையும் சிரசின்மேற் வைத்துக்கொண்டு என்னப்பனே! கைலாச-
பதே! அஞ்ஞானிகளால் அறியப்படாதவனே! ஞானியருள்ளத்தமர்-
ந்தவனே! வேத வேதாங்க ஆகமாதிகளால் முறையிடப்பட்டவனே!
உன்னன்போடு பூஜிப்பவர் அவித்தையை நாசஞ் செய்யப்பட்டவனே;

சுலபத்தின் பொருளாயுள்ளவனே எனப் பலவாறாய்த் தோத்திரஞ் செய்து, கருணாநிதே! ஸம்சாரமாகிய பெருங்கடலினின்றும் அடியேனைக் கரையேற்றி ஜனன மரணாதி துக்கத்தை யான் இனி அடையாவண்ணம் கிருபை பாலித்தருளல் வேண்டுமென்று அடியற்ற மரம்போல் பூமியில் விழுந்து தியானஞ் செய்து கொண்டிருந்தனர். அவ்வாறு இருக்க சிவபெருமான் அத்யந்த சந்தோஷமுடையராய் தனது இரண்டு திருக்கரங்களாலும் தூக்கி எடுத்து கண்மணி! சதாநந்தா! இன்னும் வேண்டுவதையும் கேட்டுக்கொள்ளக்கடவாய் எனத் திருவாய் மலர்ந்தருள சதாநந்தர் பின்னும் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து பணிந்து சுவாமின்! எப்பொழுதும் உனது சரணகமலங்களில் நீங்காத பக்தியும், தேவரீரது சொரூபத்தியானத்தன்றி வேறொன்றிற் செல்லாத மனதையும், சிவாகம சங்கீர்த்தனத்தில் விசுவாசமும், உன் திருவுருவத்தை இடைவிடாது கண்டு தெரிசிக்கும், பெறும்பேற்றையும் அர்ச்சனனுடைய சுவகாசமின்மையும், இந்திரிய நிக்கிரகவைராக்யமும் நல்லொழுக்கமும், நல்லவர்களுடைய உறவும் நான் செய்யும் ஜெபதபாதி சித்தியுங் கைகூடுமாறு கிருபை பாலித்து ஆண்டருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டனர். பஞ்சநதிப் பெருமான் அவர் வேண்டிக்கொளின்படி அனைத்தையு மீந்தருளி ஏ சதாநந்தா! நீ இப்பஞ்சநத க்ஷேத்திரத்தைவிட்டு நீங்காது வசிக்கக்கடவாய். கொடிய பிரமஹத்தியாதி பாவங்களைப் போக்கத்தக்க இவ்விடத்தில் வசிக்கும் ஜீவர்களது யோகக்ஷேமங்களை நாம் வகித்து நடத்துகின்றோம். புண்ணிய காலங்களில் காவேரிஸ்நானஞ் செய்து எம்மை தெரிசிப்பவர்கட்கு சிவலோகங்கிடைப்பது சத்தியமாகும், இங்கு வசிக்கும் எவையும் நமது சொரூபமேயாம். அன்றியும் சிவராத்திரியாகிய புண்ணியதினத்தில் எவராயினும் காவேரி ஸ்நானஞ்செய்து தங்கள் தங்கட்கு உரிய நித்திய கருமங்களை முடித்து அன்று முழுவதும் ஆகாரநித்திரையின்றி புராணசிரவணம், நம்முடைய தெரிசனம், நமது ஆலயப்பிரதக்ஷணம், பஞ்சாக்ஷரஜெபம், ருத்திரஜெபம், முதலியவைகளைச் செய்து மறுநாள் உதயத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தான தருமாதிகளைச் செய்து பாரணம் செய்வார்களாகில் அவர்கள் ஜெனன மரண துக்கத்தினின்றும் நீங்கி நம்முலகில் வாழ்வர். அன்றியும் நமது ஆராதனைக்குவேண்டிய சாமக்கிரியைகளை சேகரித்துக் கொடுப்போர் நம் சாரூபத்தைப் பெற்று உய்வர். என்றருளாய் மலர்ந்து கௌதமநந்தனா! இதற்கு சாக்ஷியாக ஓர் கதை சொல்லு

கிறேன் கேட்கக்கடவாயென கூறுவான் பருக்கனர். முன் ஒரு காலத்தில் காஞ்சிமா நகரத்தில் பிரமகுலத்தில் பிறந்த துற்போதனென்னும் ஓர் பிராமணன் இருந்தான் அன்னவன் தனக்குள்ள பொருள் யாவற்றையும் வேசிகளுக்கு அளித்ததோடு ஆங்குள்ளவர் மீது பொய் வழக்கிட்டும், பொய்சாக்ஷிகளைக் கற்பித்தும் அதனால் கிடைத்த பொருளையும் (நட்புடையார் போன்று அகப்பட்டவரையில் பறித்துக்கொண்டு அறுதியாய் விடும்) அவ்வேசியர்கட்கே கொடுத்து அயோக்கியர்களுக்கு ஆச்சாரியனாய் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தனன். அவன் அவ்வாறிருக்க அதை அறிந்த அரசனானவன் இத்துஷ்டனை இங்குவைப்போமாகில் நம் அரசினைக்கே கெடுதிவிப்பான். ஆதலால் நகரத்தை விட்டு அகற்றுவதே தகுதியென விரட்டிவிட துற்போதன் அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டவனாய் அனேக தேசசஞ்சாரம் செய்து ஆங்காங்கு திருடியும், அதைக்கண்டவர்களால் உதை பட்டும் அன்னபானாதிகளுக்கு வழியின்றி மிகக்கஷ்டமடைந்து கடைசியாய் பஞ்சநத க்ஷேத்திரம் வந்து சேர்ந்து பகல் முழுவதும் ஆகாரமின்றி இரவு ஆகார விருப்பத்தால் சிவாலயத்தை சுற்றிச் சுற்றி வந்துகொண்டிருந்தனன். அங்ஙனம் அவன் சுற்றிக்கொண்டிருக்க அன்றுதினம் சிவராத்திரி ஆதலாலும் ஆகாரமின்றி சிவாலயத்தைச் சுற்றிக்கொண்டிருந்த புண்ணிய விசேடத்தாலும் தூர்வாசமகரிஷியானவர் அவனைக் கண்டு ஞானதிருஷ்டியால், பாபிஷ்டன் என்பதாக அறிந்துகொண்டு அவனை நோக்கி ஏ பிராமணா! நீ அனேக பாதகங்களைச் செய்து மகாபாபியாய் இருக்கின்றபடியால் இப்போது உன்னைப் பிடித்துக்கொண்டு போக எமபடாள் வந்து உன் அருகில் நிற்கின்றார்கள் அவர்களைப்பாரென்று அவன் கண்ணுக்கு அவர்கள் புலப்படுமாறு அனுக்கிரகம் செய்தனர். அவ்வனுக்கிரகத்தைப் பெற்று துர்ப்போதன் திரும்பிப் பார்க்க எமபடாள் நின்றுகொண்டிருப்பதைக் கண்டு மிகப் பயந்தவனாய் மகரிஷியின் பாதத்தில் விழுந்து சுவாமின்! அடியேன் இவர்கள் கையில் அகப்படாவண்ணம் காப்பாற்றி அருளவேண்டுமென பிரார்த்தித்து நின்றனன். அங்ஙனம் நிற்கவே தூர்வாச மகரிஷியானவர் அன்னவனை பயப்படாதே என தைரியம் உண்டாகும்படி ஆதரித்து காவிரியில் ஸ்நானம் செய்யச்சொல்லி சகல பாபத்தையும் நாசஞ்செய்யும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசித்துத் தன் அருகிலிருந்து ஜெபிக்கும்படி ஆக்ஞாபிக்க அன்னவனும் அவ்வாக்ஞையின்படி அவர் பக்கத்தில் இருந்து ஜெபம் செய்ய

கொண்டிருந்தனன். அவ்வாறிருக்க இரவும் நீங்கியது, எமபடர்களும் மறைந்துபோயினர். அவர்கள் போகவே அப்போதன் மகரிஷியை என் ஐயனே! தங்களுடைய அனுக்கிரகத்தால் எமபாதையினின்று நீங்கினேன் என் கர்மவாரொற்றைத் தெரிவித்துக் காப்பாற்றியருளவேண்டுமெனக் குறையிரந்து நிற்க மகரிஷியானவர் ஏ அப்போதா! உனக்கு இக்கொடுஞ்சென்மத்தின் வயது ஆறு எனக் கற்பிதமாயிருக்கும் அது நீ செய்த பாவத்தினால் வசித்துப்போனது அரனெழுத்தைக் குருமுகமாயறிந்தோர்க்கல், அமருலகில் கணக்கனெழுத்தழிக்கலாமே. அரசாங்கவாக்கியமாகிய சிவபெருமானது ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை உள்ளன்போடு உச்சரித்தால் பிரம்மதேவனால் எழுதப்பட்ட தலையெழுத்தையும் அழித்துவிடலாமெனக் கூறும் உண்மைமொழியின்படி இப்போது நாம் உபதேசித்த பஞ்சாக்ஷர ஜெப மகிமையினாலும், காவேரி ஸ்நானம் செய்த புண்ணியத்தாலும் எம்மைத் தெரிசித்த மேன்மையினாலும், சிவராத்திரியாகிய இத்தின விசேஷத்தாலும் அதுநீங்கி பூரணஆயுள் உண்டாகவே அபமிருத்யுரூபமாய் வந்த எமபடர் மறைந்துபோயினர். இனியும் நாம் சொல்லுகிறபடி நடந்துகொள்வாயாகில் மேலான பதவியையும் அடைவாய் என்னுடன் வரக்கடவாயென அழைத்துக்கொண்டு சென்று காவிரி ஸ்நானமும் சிவதரிசனமும் செய்துவைத்து தனது உச்சிஷ்டத்தைக் கொடுத்து போஜனம் செய்துகொள்ளச்சொல்லிப் பின்னர் இந்த க்ஷேத்திரத்திலே வசித்துக்கொண்டு இருக்கக்கடவாயென ஆக்ஞாபித்தருளினர். அப்போதனும் அவ்வாக்ஞையின்படி பஞ்சநதக்ஷேத்திரத்தைவிட்டு நீங்காது வசித்து மரணம் அடைந்தனன். மரணம் அடையவே அவனை நந்திகேஸ்வரரால் சிவலோகத்துக்கு வரவழைத்து தமது சாரூபத்தை அளித்ததோடு சிவகணங்களுக்கு அதிபதியாக்கி பிருங்கிரிஷிகணநாதன் என்னும் பெயரையும் தந்தனம். ஆகையால் சதானந்தா! நீ இங்குதானே வசித்து சகல சித்தியையும் பெற்று உய்யக்கடவாய் எனத் திருவாய்மலர்ந்து மகாலிங்கத்தின் உள்ளே மறைந்தருளினர். மகரிஷிகாள்! உண்மைஞானம்பெற்று உய்வதற்கும் மகத்துக்களின் தெரிசனமே முக்கிய காரணமாதலால் அவ்வழியில் நிற்போர் சிவசாயுச்சியத்தைப்பெற்று வாழ்வர். இது உண்மையாகும் தெரிந்துகொள்ளக்கடவீர்களென சதானந்தர் ஜெப சித்தி அடைந்த சரித்திரத்தைப் பூர்த்திசெய்து சூதபுராணிகரானவர் ஜப்பியேச்சுரமெனப் பெயர் வந்த சரித்திரத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருள ஆரம்பித்தனர்.

௬. ஜெப்பியேச்சுரப்பெயர் வந்த காரணம் உரைத்த அத்தியாயம்.

நைமிசாரண்ணியவாசிகாள்! கேட்கக்கடவீர்கள். அனவந்தியாதேவியானவள் நாதசன்மாவாகிய தன் உயிர்க்காதலனை நமஸ்கரித்து பிராணநாயகா! பஞ்சநதக்ஷேத்திரத்திற்கு ஜெப்பியேச்சுரம் என்றநாமம் ஒன்று கூறப்படுகின்றதே அப்பெயர் வந்ததற்குக் காரணம் அடியேன் தெரிந்துகொள்ளும்படி தெரிவித்தருளல் வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்துகொள்ள அதனைக் கேட்ட பிராமணோத்தமரானவர் அன்னவளை நோக்கி என் ஆசைக்கு உரியாய்! சொல்லுகின்றேன் கேட்கக்கடவாய். முன் ஒரு காலத்தில், இமயமலைச்சாரலில் தவம் செய்துகொண்டிருந்த கோரதபசியானவர் நாள்தோறும் சிவதரிசனம் செய்வதுடன் பஞ்சாக்ஷரஜெபம் பதினாயிரமும் ஜெபித்துக்கொண்டு வந்தனர். அங்ஙனமாக நீண்டகாலம் ஜெபித்துக்கொண்டு வந்தும் தனக்கு அச்செபம் சித்தியாகாது போக அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி ஒவ்வொரு சிவ க்ஷேத்திரத்தையும் அடைந்து ஆங்காங்கு ஆறு நூறு வருஷம் இருந்து ஜெபம் செய்து வந்தனர். அங்ஙனமாகவும் சித்தியாகாது போக மிகுந்த துக்கம் உடையவராய் கடைசியாய் மந்தர பருவதத்தை அடைந்து அவ்விடத்திலும் ஆறு வருஷம் இருந்து ஜெபம் செய்ய ஆங்கும் சித்தியாகாதாகவே கோரதபசியானவர் அளவுகடந்த சோகமுடையவராய் சிவபெருமானைத் தோத்திரம் செய்து எம்பெருமானே! என் மனோரதம்பூர்த்தியாகும் வண்ணம் கிருபை பாலித்தருளல் வேண்டுமென்று குறையிரந்து நின்றுகொண்டிருந்தனர். அங்ஙனம் நிற்கவே, அன்னவர் செவிக்கு புலப்படுமாறு அசரீரியானது ஏ தபசிரேஷ்டா! கிலேசத்தை ஒழிக்கக் கடவாய். நீ இப்பொழுதே காவிரிநதிக்கு வடபாகத்தில் விளங்கும் திருவையாறு என்னும் பஞ்சநதக்ஷேத்திரத்தை அடைந்து காவிரி ஸ்நானம் செய்து சிவாலயத்தின் உள்ளே மூலஸ்தானத்துக்கு மேல் பாகத்தில் ஆதி விநாயகமூர்த்தி, சப்தமாதர்கள் வாழ்ந்தருளியிருக்கும் திருக்கோவிலுக்கு மத்தியிலிருந்து ஜெபம் செய்வாயாகில் அது சித்தியாகி உனக்கு நல்ல பலனை அளிக்கும். ஆகையால் ஆங்கு செல்லக்கடவாய் என்று கூறிற்று. அவ்வசனத்தைக் கேட்ட உடனே கோரதபசியானவர் அப்பொழுதே ஜெப சித்தி அடைந்தவர் போன்ற மகிழ்வுடன் திருவை

யாத்திரை அடைந்து காவிரி ஸ்நானம் செய்து ஆலயத்தின் உட்சென்று சிவதெரிசனஞ் செய்துகொண்டு அதிதிகூறிய ஸ்தானத்தை நோக்கிச் செல்லும்பொழுது மார்க்கத்தில் எழுந்தருளி [illegible] கௌதமர் முதலிய மகரிஷிகளைத் தெரிசித்த பின்னர் துர்வாச [illegible] ரிஷியைக் கண்டு வணங்கி பக்தி விநயத்துடன் சுவாமின்! திரிகால வர்த்தமானம் அனைத்தையும் நன்கு உணர வல்ல தாங்கள் என்னுடைய நிலைமையையும் அறிவீர்கள். ஆகையால் அடியேன் பிறவியைப் போக்கத்தக்க சிவப்பிரசாதத்தை அடையும் வழியினை அனுக்கிரகஞ் செய்து அருளல்வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்து நிற்க, மகரிஷியானவர் அங்ஙனம் விளங்கிய கோர தபசியைப் பார்த்து ஏ தபசிரேஷ்டா! நீ சற்பொடிகளை ஆகாரமாகக்கொண்டு அதிதி கூறியவண்ணம் அவ்விடத்தில் இருந்து தபம் புரிவையாகில் அதிசீக்கிரத்தில் மந்திர சித்தியை அடைவாய் இது நமது பூரண ஆசீர்வாதம் செல்லக் கடவாய் என்று ஆக்ஞாபிக்க, உடனே தபசியானவர் மேற்கூறி இடத்தைச் சார்ந்து சற்பொடிகளை ஆகாரமாகக் கொண்டு ஆறுமாத காலம் தபஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர். அவ்வாறு இருக்க பஞ்சநதீஸ்வரப்பெருமான் அவர் தபசுக்கு இரங்கி நேராய் பிரத்தியக்ஷமாகி ஏ கோரதபசி! உனது அரிய தபத்திற்கு மகிழ்ந்து காக்ஷி தந்து அருளினோம் வேண்டும் வரங்களைக் கேட்கக் கடவாயெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளத் தபசியானவர் அம்மொழியினைக் கேட்டு ஆனந்த சாகரத்தில் அமிழ்ந்திப் பரவசராய் கருணைக் கடலின் சரண கமலங்களில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து பணிந்து எழுந்து இரண்டு கரங்களும் சிரசின் மேற்குவிய கண்களில் ஆனந்த வெள்ளம் பெருக சரீரமெங்கும் புளகிக்க கூச்சலுற்றுத் தன்னை மறந்தவராய் எம்பெருமானே! நினது திருவடியில் மாறாத பக்தி ஒன்றே வேண்டுமல்லால் அதனைத் தந்தருள வேண்டுமெனப் பின்னரும் வணங்கி நிற்க பஞ்சநதீசப்பெருமான் பக்தசிரேஷ்டா! அங்ஙனமே தந்தருளினோம் எப்பொழுதும் நமது அம்சமாகிய துர்வாச முனிவரிடத்தில் சென்று நீ குருபக்தியை வைத்து வாழக்கடவாய் எனத் திருவாய் மலர்ந்து மறைந்தருளினர். கோரதபசியும் ஜெயசித்தி அடைந்து மகிழ்ந்தனர். ஏ அனவத்தியா! இது காரணம்பற்றித்தான் திருவையாற்றுக்கு ஜெப்பியேசரமென்ற பெயர் வந்தது அறிந்துகொள்ளக்கடவையெனக் கூறினர். ரிஷி சிரேஷ்டர்காள்! நன்கு உணரக்கடவீர். இவ்வாறு புராணிகர் ஜெப்பியேசரமென்ற பெயர் வந்த சரித்

திரத்தை பூர்த்தி செய்து பஞ்ச... என்ற பெயர் வந்த காரணம் கூறியவாறு புகுத்தனர்.

வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௧௮-வது பஞ்சநதப் பெயர் வந்த காரணமுரைத்த அத்தியாயம்.

ரிஷி சிரேஷ்டர்காள்! அனவத்தியா தேவி பின்னரும் நாதசன்மாவனை வணங்கி சுவாமின்! திருவையாற்றுக்குப் பஞ்சநதமெனப் பெயர் வந்த காரணத்தைக் கூறியருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ள நாதசன்மாவானவர் அதனைக் கேட்டு பெண்மணி! நன்று வினாவினை. சொல்லுகின்றேன் கேட்கக்கடவாயென்று கூற ஆரம்பித்தனர். கோரதபசியானவர் சிவாக்ஞையின்படி துர்வாச மகரிஷி எழுந்தருளி இருக்கும் இடஞ்சேர்ந்து சிவபெருமானால் தான் அடைந்த அனுக்கிரக விசேஷத்தைக் கூறி நிற்க அதனைக் கேட்ட ரிஷிபுங்கவர் அத்யந்த சந்தோஷமுடையவராய் கோர தபசியை ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டு ஏ தப சிரேஷ்டா! இந்தக்ஷேத்திரத்தை சாமானியமாக நினைத்துவிடாதே, ஜீவர்களடைந்த பாபத்தைப்போக்கி அஸ்வமேத முதலிய யாகாதிகளைச் செய்ததினாலாகும் பயனையும், கங்கை முதலிய அறுபத்தாறுகோடி தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்ததினாலாகும் பயனையும் ஒருங்குசேர அளிக்குந்தன்மையையுடையது "உலகின்மேலாவைத்த தலமிது வென்று பலியாவரே யிதன் பெருமைவழுத்தற்பாலார்" பூவுலகில் மேலான தலமிதுவே என வேதாகமாதிகள் கூறுமாயின் நான் சொல்வது என். யாவர்களேனும் இந்த க்ஷேத்திரத்தில் வசித்து சிவநாமசங்கீர்த்தனம் செய்துகொண்டு இருப்பாராயின் அன்னவர்க்கு பஞ்சநதீசப்பெருமான் நித்தியானந்தப் பேரின்ப வீட்டையளித்தருளுவர். ஆதலால் நீ இந்த க்ஷேத்திரத்திலேயே வசிக்கக்கடவாயென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். அதனைக்கேட்ட கோரதபசி பின்னும் துர்வாசரிஷியை நோக்கி என்னுடைய பாபத்தைப் போக்கி முத்தியையளிக்குமென்றீர்களே அப்பாபம் என்பது எத்தன்மையையுடையன அதனைத் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள மகரிஷியானவர் அதனைக்கூறுவான் தொடங்கி கோரதபசியே! பாபத்தின் விரிவைக் கேட்கக் கடவாய். உலகத்தில் பிரமஹத்திசெய்தல்

கட்குடித்தல், பிறர்திரவியங்களை [illegible]ல், தாயைப்புணர்பவனோடு சேர்தல், * தாயையொத்த மாதர்களைப் புணர்தல், தன்புத்திரி, உடன்பிறந்தவள், புத்திரன்மனைவி, இவர்களைப்புணர்தல், எவ்வித [illegible]களுக்குத் துன்பம் விளைத்தல், [illegible]களுக்குக் கெடுதி [illegible]தல், வீட்டுக்குப்புறம்பான மாதரையும் இழிகுலமுடைய பெண்டிரையும் புணர்தல், தேவதாபசமுடைய விக்கிரகங்களை உடைத்தல், பிறர்பொருளை அபகரித்தல், பிறன் மனையாளை அவள் நாயகன்போலவே வேடம் பூண்டு கலத்தல், நெற்றி முதலிய அங்கங்களில் § விபூதியில்லாதிருத்தல், விபூதியில்லாத மந்திரங்களைத் தரிக்க எண்ணுதல், சங்குசக்கரத்தாற் குறிபெறுதல், எக்ஞயாகாதிகளைக் கற்றுணர்ந்தோர் வேதபாராயணஞ் செய்வோர், வேதாகமாதி புராணங்களை அதிபக்தியோடு கேட்போர், இவர்கள் மனையாளைப்புணர்தல், தன் மனையாளோடு சேராதிருத்தல், அரக்கர் இழி[illegible] விக்கிரகங்களைப் பேர்த்தல், தன் பத்தினியின் பாங்கிகள், தன் கோத்திரத்திற் பிறந்த பெண், பிராணப்பெண், சந்நியாசி ஆச்சிரமம் பெற்றபெண், தன்னை அடைக்கலமடைந்த பெண், இவர்களைப் புணர்தல், யாவரையும் நிந்தித்தல், கிராமத்தில் தீயிடுதல், பொய் சொல்லுதல், கோட் சொல்லுதல், ஆச்சாரியர்க்குத் துன்பம்விளைத்தல், வேதாகமாதிகளைப் படித்துணர்ந்து மறந்துவிடுதல், ஆச்சாரியன் முன்னே வணக்கமில்லாதிருத்தல் பரான்னம்புசித்தல், தாய் தந்தை உடன்பிறந்தார் மனைவி இவர்களை விலக்குதல், உண்ணக்கூடாத பதார்த்தங்களை உண்ணல், குலகோத்திரவினைக்கு யாகாதிகருமங்களைப் பொருளாசையால் செய்துவைத்தல், பொருளிட்டு ஆசையிருந்துகொண்டு அது முன்னிலையாலே ஒருவர்க்கு வித்தை கற்பித்தல், வேதத்தில் சொல்லிய சத்கருமங்களை விடுத்தல், தந்தம் வருணாச்சிரம ஒழுக்கத்தை விட்டிருத்தல், யாவராலும் நிந்திக்கப்பட்டவனுக்குக் கருமங்களைச் செய்துவைத்தல், விருக்ஷங்களை வெட்டிவிற்றுச் ஜீவனஞ் செய்தல், பிறரிடத்தில் உண்டான கோபத்தால் அவர்க்கு தீங்குண்டாகும் வண்ணம் ஏவல் முதலிய தீய காரியங்களைச் செய்வித்தல், தனக்கு மாத்திரம் அன்னம் சமைக்கச்செய்தல் புத்திரோற்பத்திக்கான காரியங்களைச் செய்யாதிருத்தல், நாஸ்திகசாஸ்திரங்களைக் கற்றல், அது கற்றவர்களோடு

* தாயையொத்தமாதர்கள்—பெற்றவள், வளர்த்தவள், தமையன்மனைவி, ஆசாரியின்மனைவி, தேசகன்மனைவி, இவர்களாம்.

§ நீறில்லா நெற்றிபாழ் என்றார் ஔவையாரும்.

பழகுதல், சுராபானம் செய்யும் மாதரைப் புணர்தல், எவர்க்கேனும் ரோகம் உண்டாகும்படி செய்தல், கன்னிகைகள் [illegible] உலகத்தார்க்கு மாறுபட நடத்தல், மிருகங்களைப் புணர்தல், பூமியில் இந்திரியத்தை விடுதல், ஏகாதசி, பௌர்ணமி, அமாவாசை, விதிபாதம், ஞாயிற்றுக்கிழமை, சிராத்ததினம், மாசப்பிறப்பு இவைகளில் புணர்தல், கிராமத்தில் கலகம் செய்தல், ஆரண்யத்தை அழித்தல், மிருகங்களுக்கு உபத்திரவம் செய்தல், தரும திரவியங்களை அபகரித்தல் தூர்த்தர்களுடைய அன்னம் உண்ணுதல், யாவரும் நிந்திக்கும்படியான ஜீவனம் செய்தல், வியாபாரம் அதன் முறைமையைக் கடந்து செய்தல், பக்ஷி, மிருகம், இவைகளைக் கண்ணி வைத்துப் பிடித்தல், சூதாடுதல், கள்ளுடன் அன்னத்தைக் கலந்து உண்ணல், சந்தியா வந்தனத்தைக் குறித்த காலத்தில் செய்யாது விடுத்தல், அகாலத்தில் செய்தல், * ஔபாசனம், வைசுவதேவம், பிரமயக்ஞம், அதிதிபூஜை, தேவார்ச்சனை ஆகிய பஞ்சமகா யக்ஞங்களை விடுத்தல், சிவ, விஷ்ணு நாம சங்கீர்த்தனம் செய்யாதிருத்தல், தெண்டனைக் குரியவரை விடுத்தல் உரியரல்லாதவரைத் தெண்டித்தல், இறை மிகுதியாக வாங்கல், யுத்தத்தில் பயந்தோடல், குறைந்த படிக்கல்லால் விற்றல், மாம்சம், கள் இவைகளை விற்றல், § காராம்பசுவின் பால் உண்ணல், நீசனைச் சேர்தல், பணிவிடைக்காரனைப் புணர்தல், கர்ப்பத்தைச் சேதித்தல், நாயகனுக்குக் கெடுதி விளைத்தல், மருமகன் குலகுரு இவர்களைப் புணர்தல், மாமன் மாமியை நிந்தித்து எதிர்த்துப் பேசுதல், கொழுந்தனார்களை அலக்ஷியம் செய்தல், இவை போன்ற இன்னும் அனேக செய்கைகளெல்லாம் பாபங்களாகும். மேற்கூறியவைகள் யாவர்க்கும் பொதுவாயினும் பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் என்ற வகுப்பினர்க்கும் பெண் பாலார்க்கும் பிரித்துக்கொள்ளக்கூடியவைகளும் உண்டு அவைகளைப் பிரித்து நீ உணரக்கடவாய். இப்பாவங்களைச் செய்தோர் அநுபவிக்கவேண்டிய நரகங்கள் எண்ணிறந்தன. அதன் விரிவைக் கூறப்புகில் மிக விரியும் ஆதலின் கருடபுராணத்தால் உணர்க, பின்னர் மனிதர்கள் செய்த பாபத்துக்குத்

* ஔபாசனம்—சமைத்த அக்கினியை எடுத்து அதில் தேவப்பிரீதியாகச் செய்யும் அவிர்ப்பாகம், வைசுவதேவம்—சமைத்த அன்னத்தால் பூதங்கட்கு பலியிடல், பிரமயக்ஞம்—வேதமோதுதல்.

§ காராம்பசுவின் பால் சிவலிங்கப்பெருமான் அபிஷேகத்துக்குரியன ஆதலின், உண்ணல் பாவமென்றார்.

தக்கவாறு வருத்தப்பட்டு நரக வாதனையை அடைந்து அதன் முடிவில் பூமியிலே கொடி, செடி, மரம், பட்சி, மிருகம், சண்டாளன், சங்கரஜாதி, குண்டன், கோளகன், சூத்திரன், வைசியன், க்ஷத்திரியன், பிராமணன் என்று இவ்வாறு அசராதி முதலிய ஜென்மங்களில் தோன்றிப் பின் மறுத்தப் பிறவியுடைய அம்மையாகிய ஜென்மங்களில் "மன ஏவமனுஷ்யாணம் காரணம் பந்தமோக்ஷயோ:" என்ற உண்மை வசனப்படி இது இது இது தன்மை என்பதை உணர்ந்து சத்கருமங்களிலே சென்று சிவபெருமான் திருவருட்கு பாத்திரனாக விளங்கில் சகல பாபத்தினின்றும் பரிசுத்தனாய் நிரதிசய ஆனந்தப் பேரின்பத்தைப் பெற்று மகிழ்ந்திருப்பான் என்று முடிக்கவே கோரதபசி பின்னும் தூர்வாச மகரிஷியை நோக்கி சுவாமின்! மேற்கூறிய பாபங்களைச் செய்தோர் நரக வாதனையை அனுபவியாதிருக்க அது அதுகளுக்குத் தக்க பிராயச்சித்தம் சாஸ்திரங்களில் கூறியிருக்குமே அதனையுந் திருவாய்மலர்ந்தருளல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டனர். அதனைக்கேட்ட மகரிஷியானவர் ஏ கோரதபசி! பிராயச்சித்தம் அளவிறந்தன உண்டு அதுவும் அபுத்தி பூர்வமாய் தெரியாது பாபங்களைச் செய்தார்க்கு அப்பாபங்களைப் போக்குவிக்குமேயன்றி பாபமேது, புண்ணியமேது, சாஸ்திரமேது, சம்பிரதாயமேது, ஜாதிபேதமேது, வருணாச்சிரமேது. இன்ன இன்ன வருணத்தார் இன்ன இன்ன ஒழுக்கங்களை உடைத்தாயிருத்தல் வேண்டும் என்பது ஏது இவைபோன்ற இன்னுஞ் சில விஷயங்கள் சில பைத்தியகாரர்கள் கூடிக்கட்டிவைத்த கட்டாகும் எனப் பலவாராய் வேதாகமாதிபுராணங்களையும் அவைகளை உலக நன்மையின் பொருட்டு உண்டாக்கிவைத்த மகா மூர்த்திகளையும் நிந்தித்து "ஒழுக்கம் விழுப்பந்தரலால் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்" என்ற மறைமொழிக்கு மாறாய் கண்டதே காட்சி, கொண்டதே கோலம் என மனதுக்குத் தோன்றியவாறெல்லாம் நடந்து மாபாதகர்களாய் விளங்குவோர் செய்த பாபத்தை எட்டுணையும் போக்கமாட்டாது. அவர்கட்கு செய்த பாபத்துக்குத்தக்க நரக வேதனையை அனுபவித்தலே பிராயச்சித்தமாகும். இது சத்தியமென்றுணரக் கடவாய் அறிந்த அப்பிராயச்சித்தமும் சிலக்ஷேத்திரங்களில் பன்னிரண்டு வருஷம் வசித்திருந்து செய்தால் பாபவிமோசனமென்றும், அதிலும் இந்த பஞ்சநத க்ஷேத்திரத்தில் ஆறு வருஷம் வசித்திருந்து செய்யில் மிக விசேஷமென்றும் மறைமுனிவர்கள் கூறுகின்றபடியால், இதற்கு இணையான ஸ்தலம் இம்மையுல

கத்திலும் இல்லையாம். பிராயச்சித்தமென்பது என்னை எனில் கேட்கக்கடவாய். காலை, மத்தியானம், சாயங்காலம், என்று முக்காலத்திலும் காவேரிஸ்நானஞ் செய்தல், நூற்றெட்டுதரம் வீதி பிரதக்ஷிணம் செய்தல், சிவசன்னிதானத்தில் நூற்றெட்டு நமஸ்காரஞ்செய்தல், பிச்சையேற்று ஒருவேளை உண்ணல், இராப்பகல் சோம்பலின்றி ஐந்தெழுத்தாகிய பஞ்சாக்ஷர மந்திரஞ் செபித்தல், இவை செய்ய சக்தியில்லாதவர்கள் தன் மரணபரியந்தம் இத்தக்ஷேத்திரத்தில் வசித்திருத்தல்வேண்டும். இங்ஙனம் செய்வது தாம். அறிந்து கொள்ளக்கடவையெனக் கூறியருளப் பின்னுங் கோர தபசி சுவாமின்! நரகங்களுள் புன்னாகமென்பது மிகக்கொடுமையுடைய தெனவும், புத்திரப்பேறில்லாதாரை மிகவருத்தத் தக்க தெனவுங் கூறுகின்றபடியால் அவைகளின் விரிவைக்கொஞ்சந் திருவாய்மலர்ந்தருளல் வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ள மகரிஷியானவர் ஏ தபசிரேஷ்டா! புன்னாக நரகமென்பது உருக்கிய தாம்பிர ஜலத்தால் சப்தகாரமாய் மேலும் ஜ்வலித்துக் கொண்டு இம்மையிற் புத்திரப் பேறில்லா மாந்தர் தேவவருஷத்தில் நூறு வருஷம் கிடந்து வருந்தும்படியாக வாட்டுந்தன்மையையுடையது. தெரிந்துகொள்ளக் கடவாயென்ன அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட அக்கணமே கோர தபசியானவர் மிகுந்த நடுக்கத்தையும் கிலேசத்தையும் அடைந்து என்னை அடிமையாய்க்கொண்டருளிய குருசுவாமின்! அடியேன் எவ்வித நரகத்தையும் அடையத்தக்க எவ்வித பாபத்தையுஞ் செய்யாதவனாயினும் இப்புன்னாக நரகத்தைப் போக்கற்கு ஏதுவான புத்திரப்பேற்றினை மாத்திரம் அடையாதிருக்கின்றேன் ஆகையால் அதற்குக்காரவழி கூறி நிவர்த்திக்கருளல்வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள தூர்வாச மகரிஷியானவர் அதனைக்கேட்டருளி, கண்மணி! பயப்படாதே அது மிக எளிதிலாகக் கூடியதாகும் என்னை எனின் நீ இதுவரையில் அநுஷ்டித்துவந்த பிரமசாரி ஆச்சிரமத்தை விடுத்துகிரகாச்சிரமத்தை அடைந்து இல்லற தருமத்தை வழுவின்றி நடத்தி புத்திரப் பேற்றினையடையக்கடவாய். உனக்கு நற்குலத்திற் பிறந்த பெண்ணை விவாகஞ்செய்து வைக்கின்றேன் புறப்படுவென அழைத்துக்கொண்டு வசிஷ்டாச்சிரமத்தை அடைந்து அன்னவரை நோக்கி ஏ வசிஷ்ட மகரிஷி! உமது தங்கையாகிய சாருலோசனையை நம் மாணாக்கனாகிய கோரதமுனிவருக்கு விவாகஞ் செய்து தரல் வேண்டும் என்று கேட்டு அவரநுமதியின்பேரில் உடனே கன்னிகாதான விதிப்படி

விவாகத்தைச் செய்து முடித்து சதிபுருஷரிருவரையும் ஆசிர் வதித்து இல்லறம் நடத்தும்படி அனுப்பிவிட்டுத்தான் ஆச்சிர மத்தை யடைந்து ஆனந்தமாயிருந்து கொண்டிருந்தனர். அந னமாகப் பத்தினி சமேதமாய்ச் சென்ற கோதமமுனிவர் இல் லறம் நடாத்திக்கொண்டு வருங்காலில் அவர் பத்தினியாகிய சாரு சீலதையானவள் குணமேருவாகிய ஓர் புத்திரனைப்பெற அக்கு ழந்தைக்குச்செய்யவேண்டிய சடங்குகளை யெல்லாம் முறைப்ப டி செய்து சைலாதி என்ற நாமகரணஞ்சூட்டி சகல சாஸ்திர பாண்டித் திய முடையவனாகச்செய்து வைத்த உடனே அப்புத்திரனானவர் பஞ்சநத க்ஷேத்திரம் வந்து ஓர் காலைப் பூமியில் ஊன்றி இரு கரங் களையும் ஆகாயத்தில் தூக்கி சூரியனை இமையாது நோக்கின வண் ணமாய் பரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய சிவபெருமானைக் குறித்துத் தவம் செய்வாராயினர். அங்ஙனம் செய்யவே பஞ்சநதீ சப்பெருமான் அவர் தவத்திற்கு மகிழ்ந்து பிரத்தியக்ஷமாய் ஏ சில ஞமுனிவன் வர புத்திர சிரேஷ்டா! என்று விளித்தருள, உடனே சைலாதியானவர் எம்பெருமானது திருக்கோலக் காக்ஷியைக் கண்டு சரீர வசமில்லாதவராய் கண்களில் ஆனந்த வெள்ளம் பெருக சாஷ் டாங்கமாக விழுந்து பணிந்து எழுந்து உண்மை அன்புருவாகத் தரித்த இன்பத்திருவுருவே! நாயினும் கடையனாகிய அடியேனை ரக்ஷித்தருள எழுந்த பரமகருணா மூர்த்தியே! எனப் பலவா றும் ஸ்தோத்திரம் செய்து இரு கரங்களையும் சிரசின் மேல் குவித்து நின்றுகொண்டிருக்க சிவபெருமான் மிகக் கருணையோடு நோக்கி யருளி ஏ சைலாதி! உனது பக்திமேன்மைக்கு மிகச் சந்தோஷ மடைந்தோம். வேண்டும் வரங்களைக் கேட்கக்கடவாயென்று திருவாய் மலர்ந்தருளச் சைலாதியானவர் எம்மை ஆட்கொண்டருளிய நித்தியானந்த மூர்த்தியே! அடியேன் தேவரீருடைய சந்நிதானத்தை விட்டு எப் பொழுதும் நீங்காதிருக்கும்படியான வரம் தந்தருளவேண் டும் என்று விண்ணப்பித்து நிற்க பரம்பொருள் அங்ஙனமே த தந்தருளினோம் பெற்றுக்கொள்ளக் கடவதென்று உடனே சூரிய புஷ்கரணி, கங்காநதி, சந்திரசேகரத்தினின்று முண்டாகிய அமி ர்தநதி, கௌரியினிடத்தினின்றும் தோன்றிய பாலாறு, நந்திவாய் நுரைத்தீர்த்தமாகிய ரிஷபநதி, ஆகிய இவைகளையும் நிரப்பி அபிஷே கம் செய்வித்து பூதகணங்களுக்கெல்லாம் தலைமையாய் விளங்கும் அதிகாரத்தையும், தனது சாரூபத்தையும், தன்னையும் அன்னவளையும்

உமையம்மையார் வேறுபாடில்லா *ரிஷபத்தின் முகத்தையும், நந்தி கேஸ்வரரென்னும் திருநாமத்தையும் நித்தியவேத்திரத்தையும் கொடுத்தருளி உடன்கொண்டுபோனார் அந்தர்த்தானமாயினர். ஏ மகரிஷிகாள்! சைலாதிக்கு நந்திகேஸ்வரத்திருவுருவம் எம்பெரு மான் அளித்தகாலத்து உண்டான நதி ஐந்தாகையால் இந்த க்ஷேத் திரத்திற்கு பஞ்சநதமென்ற பெயர் வந்தது. அவைகள் எங்குள்ள தெனில் பின் சொல்லப்போகிற காவேரிநதியில் மறைந்து விட் டனவாகும். தெரிந்துகொள்ளக்கடவீர்களெனச் சூதபுராணிகர் பஞ்ச நதப் பெயர் வந்தகாரணமுரைத்த சரித்திரத்தைப் பூர்த்தி செய்து காவேரியின் வரலாறுரைத்த சரித்திரத்தைக் கூறலுறலான் தொடங்கினர்.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௰. காவேரியின் வரலாறு உரைத்த அத்தியாயம்.

முன்னொருகாலத்தில் அகஸ்திய மகரிஷியானவர் தன் மாணாக் கர்களோடு திருவெண்காட்டில் திருக்கோயில் கொண்டருளிய சிவ பரஞ்சுடரைத் தெரிசிக்கவேண்டி அவ்விடம் வந்துசேர்ந்து சிவதெ ரிசனஞ்செய்துகொண்டு சிலகாலம் வசித்திருந்தனர். அங்ஙனமவர் அங்கு எழுந்தருளியிருப்பதை சமுத்திரராஜன் கேள்வியுற்றுவந்து சேர்ந்து மகரிஷியை சாஷ்டாங்கமாய்வணங்கி சுவாமின்! தங்களு டை தெரிசனையைப்பெறவேண்டுமென்று பலகாலமாய் நினைத்துக் கொண்டிருக்க அடியேன் இன்று கிடைக்கப்பெற்று கிருதார்த்த னாயினேன். தங்களால் எனக்கு ஆகவேண்டியகாரியம் ஒன்றுள்ளது அது என்னெனில், யான் உலகத்திலுள்ள கங்கைமுதலாகிய நதிக ளுக்கெல்லாம் நாயகனாயிருந்தும், சிவப்பிரசாதத்தால் கவேர ராஜ ரிஷிக்கு புத்திரியாய்ப்பிறந்து சையபருவதத்தில் வசிக்கும் காவேரி யை மனைவியாகப்பெறாத குறையொன்றை அடைந்தவனாயிருக்கின் றேன் அக்குறை தங்கள்கிருபையால் நீங்கத்தக்கதாகவேண் கருணைசெ ய்தருளல்வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டான். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட கும்போத்பவரானவர் ஏ சமுத்திரராஜனே! உன்னுடைய கோ ரிக்கையை பூர்த்திசெய்துவைப்போம் கவலையுறாதே என ஆசீர்வதித் து தான் பிரயாணமாகி கவேரரிஷி ஆச்சிரமம் வந்துசேர, கவேரரிஷி

---

*ரிஷபமுகம்—நந்திகேஸ்வரருக்கு ஈஸ்வரனால் முதலில் வானரமுகம் அளி க்கப்பட்டதெனவும் பின்னர் இராவணன் ஓர் சமயம் அதைக்கண்டு நகைத்தமை யால் அதை நீக்கி ரிஷபமுகம் கொடுக்கப்பட்டதெனவும் ஆன்றோர் கூறுவர்.

யானவர் அகஸ்தியமகரிஷியின் வரவை எதிர்கொண்டு முகமனுரை
வழங்கி அழைத்துக்கொண்டு பர்ணசாலையிடஞ்சேர்ந்து ஆசனமுத
லிய உபசாரங்களையும் அதிதிபூஜையும் செய்வித்து ஏ அகஸ்திய
மகரிஷி! தங்கள்வரவால் யான் மெத்த சந்தோஷமடைந்தேன்.
வந்தவிஷயம் என்ன அதைத்தெரிவித் தருளவேண்டுமென்று கேட்
டுக்கொள்ள, அவ்வசனத்தைக்கேட்ட அகஸ்தியரானவர் கவேரரி
ஷியைநோக்கி ஏ மகரிஷி! நீர் சிவப்பிரசாதமாகிய பெரும்பேற்
றினைப்பெற்ற மேன்மையுடையவர், திரிகால வர்த்தமானத்தையும்
அறிவீர், அங்ஙனமாக யான்வந்தவிஷயம் தெரிந்திருந்தும் நான்
சொல்லக்கேட்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்துடன் கேட்டீர், அப்படி
யால் சொல்லுகின்றேன் கேட்கக்கடவீர். அது என்னெனில், சமு
த்திரங்கட்குத் தலைவனாகிய சமுத்திரராஜன் உமது புத்திரியாகிய
காவேரியைப் மனைவியாகப் பெறவேண்டி என்னை உம்மிடத்துக்கு
அனுப்பினான். அக்காரியமாக நானிங்குவந்தனன். ஆனால் பெ
ண்ணை ஒரு நாயகனுக்கு கொடுக்கும்விஷயத்தில் விசாரிக்கவேண்டு
வது மிக உள்ளனவாயினும் நான் சொல்லுகின்ற சம்பந்தத்தைப்
பற்றி பேசவேண்டுவதும், விசாரிக்கவேண்டுவதும் ஒன்றுமேயில்லை
யாதலால் நிச்சயதாம்பூலம் செய்து கல்யாண மகோத்சவத்தை முடி
த்தலையுமென்று திடமாய்க்கூறியருள அதைக்கேட்ட கவேர
ரிஷியானவர் அதிக சந்தோஷமடைந்து ஏ மகரிஷி! தாங்களே
வந்தும் கல்யாணத்தை முடிக்கும்படி நியமனஞ்செய்தும் சொல்
லுகின்றபடியால் என்ன ஆக்ஷேபணையிருக்கின்றது புறப்படுவோ
மென்றுரைத்து தன் புத்திரியை அழைத்துக்கொண்டுபுறப்பட்டு எல்
லோருமாய் திருவெண்காட்டை நோக்கிவருவாராயினர். அப்படி
வருகையில் இப்பஞ்சநதக்ஷேத்திரத்தில் சுவாமி பஞ்சநதீசனைஞ்
சேவித்து [illegible] யும் அறம்வளர்த்த நாயகியாரை
யுஞ்சேவித்துக்கொண்டு அவ்விடம்விட்டுப்புறப்பட காவேரி
யானவள் அக்ஷேத்திரத்தைவிட மனமில்லாதவளாய்த் தங்கியிருக்க மக
ரிஷிகளிருவரும் அதனைநோக்கி குழந்தாய்! [illegible] புறப்
படு என்று கூறவும் மறுமொழி ஒன்றும் சொல்லாது பின்னரும் நி
ன்றதை அதனை நோக்கி இருவருமிருபுறமும் கையைப்பிடித்து இழு
க்க காவேரியானவள் பரமசிவனை மனதில் தியானித்து வாய்விட்டு
அழுவாளாயினள். அச்சமயம், அங்ஙனமழுத சப்தத்தைக்
கேட்டருளிய சிவபெருமான் உடனே அவள்முன் பிரத்தியக்ஷமாகி
பெண்மணி! உன் அழுகைக்குக் காரணத்தைத் தெரிவிக்கக் கட

வாயென்று கட்டளையிட்டருள, காவேரியானவள் உமாநாயகனது பாத
பதுமங்களில் வீழ்ந்து சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து பரமகாருண்ய
மூர்த்தியே! அடியேன் என் தந்தையாரும் அகஸ்திய மகரிஷியோ
டும்வந்து இங்கு உம்முடைய திருவுருவத்தை தெரிசித்த உடன்
இவ்விடம்விட்டுச்செல்ல மனமில்லாதவளாகவிருக்க அதையறியாது
இருவரும் இழுக்கும்படி பலாத்காரம் செய்தபடியால் உன் சரணமே
கதியென வாய்விட்டுக் கதறினேன், ஆகையால் அடியேன் இவ்வி
டத்தைவிட்டு நீங்காது நிலையாய் தேவரீரைத் தெரிசித்துக்கொ
ண்டிருக்கும்படியாய்க் கிருபைபாலித்தருளவேண்டுமென்று பின்ன
ரும் வணங்கிநிற்க, சிவபெருமான் காவேரியின் பக்தியை மகிழ்ந்
தவராய் அன்னவளை நோக்கி குழந்தாய்! [illegible]
றும்பயப்படாதே எனக்கூறியருளி அகஸ்தியர்பால் [illegible]
யஞ்செய்த ஏ அகஸ்தியா! நீ எல்லாம் உணர்ந்தவனாயினும் "பேதை
மையென்பது மாதர்க்கணிகலம்" அறியாத்தன்மையே பெண்கட்கு ஆப
ரணமென்பதை உணராது காவேரியானவள் இவ்விடம்விட்டு வார
தாளென்றவுடன் அவள்மனோபாவத்தை அறிந்து அதற்குரிய நியாயங்
களைக்கூறி சமாதானத்துடன் அழைத்துக்கொண்டு செல்லாது பலா
த்காரஞ்செய்ய ஆரம்பித்தனை அது நீ கோரியகாரியத்தை முடித்து
விடவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு போலும். பரவாயில்லை
உன் எண்ணத்தையும் பூர்த்திசெய்விக்கின்றோம் கொஞ்சம்பொறுக்
கக்கடவாயென்று திருவாய்மலர்ந்து பின்னரும் காவேரியைநோக்கி
யருளி ஏ பெண்மணி! உலகில் ஒருவருக்கு பெண்பிறந்துவிட்டால்
அது மிகுந்த துக்கத்துக்கு ஏதுவானகாரியமாகும். அத்துக்கம்
அப்பெண்ணை ஒருவனுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுக்கும்வரையில்
நீங்கவேமாட்டாது. ஆகையால் விவாகஞ்செய்து கொடுக்கவேண்
டியது பிதாவின் கடமையாகும். நீயும் யௌவனபருவத்தையடை
ந்து "பர்த்தாரக்ஷதி யௌவனே" நாயகனால் ரக்ஷிக்கப்படுவது
யௌவனபருவம் என்ற உண்மைவசனப்படி புருஷனால் பாதுகாக்
கத்தக்கதன்மையை அடைந்துவிட்டாய். ஆகையால் உனக்குள்ள இ
ருகலைகளில் ஒருகலையுடன் அகஸ்தியரோடுசென்று சமுத்திர
ராஜனை மணம்புரிந்து வாழ்வதுடன், மறுகலையோடு நிஜரூபமாய்
இக்ஷேத்திரத்தில் வசித்து உன்னிடத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வோர்
பாபத்தைப் போக்குவிக்கும் தன்மையோடு விளங்கிக்கொண்டிருக்
கக்கடவாய் என்று ஆக்ஞாபித்து அகஸ்தியருக்கும் அழைத்துக்
கொண்டுபோகும்படி விடைகொடுத்தருள இருவரும் [illegible]

வைப்பெற்றுக்கொண்டு கவேரராஜ ரிஷியுடன் திருவெண்காட்டினிடம் வந்து சேர்ந்தார்கள். அங்கு வந்து சேரவே, அவர்கள் வந்த சங்கதியை சமுத்திர ராஜன் அறிந்து அவ்விடம் தானும் வந்து சேர்ந்து நல்ல சுப முகூர்த்தத்தில் காவேரியை மணம்புரிந்து சுகமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்க கவேர ரிஷியானவர் தனது இருப்பிடமாகிய கைலாயபர்வதத்தை அடைந்தனர். உடனே சமுத்திர ராஜன் அகஸ்தியரை வணங்கி சுவாமிகாள்! தங்கள் அநுக்கிரகத்தால் என்னிச்சை நிறைவேறியது, அடியேனுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கி கைலாயபர்வதத்துக்குச் சென்ற தாங்கள் இத்துணைக்காலந் தாழ்த்ததற்கு காரணம் யாதோ அதை அடியேன் தெரிந்துகொள்ளுமாறு திருவாய்மலர்ந்தருளல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள அகஸ்தியரானவர் அங்ஙனம் வினவிய சமுத்திரராஜனை நோக்கி நடந்த சங்கதியாவற்றையுங் கூறினவராய் காவேரியானவள் பஞ்சநதக்ஷேத்திரத்தில் நூறு கலைகளுடன் தங்கி ஒரு கலையோடு இவ்விடம் வந்து சேர்ந்த சங்கதியைத் திருவாய்மலர்ந்தருள அதைக் கேட்டவுடனே சமுத்திரராஜன் காவேரியை மணம்புணர்ந்ததினுலாகிய சந்தோஷத்தினின்று நீங்கினவனாய் பின்னரும் வணங்கி சுவாமின்! பஞ்சநதக்ஷேத்திரத்தில் வசிக்கும் காவேரியுடன் வாழ வேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டிருக்கின்றேன் ஆகையால் அதற்கேற்றவாறு கிருபை பாலித்தருள்வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொள்ள அதனைக் கேட்ட அகஸ்தியரானவர் அங்ஙனமே செய்க்கடவர் என்று விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டு தானும் ஆசிரமத்தை நோக்கிச்சென்றனர். சமுத்திரராஜனும் அவ்விடம் விட்டு நீங்கி பஞ்சநதக்ஷேத்திரம் வந்து சேர்ந்து சிவபெருமான் அநுக்கிரகத்தால் ஆங்குள்ள காவேரியுடன் கலந்து எம்பெருமானுடைய ஆலயத்திற்கு வாயு மூலையில் தடாக ரூபமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனன். ஏ மகரிஷிகாள்! கவேரராஜ ரிஷிபுத்திரியாதலால் காவேரி என்ற நாமம்வந்ததோடு திருவையாற்றில் நூறு கலைகளோடு வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றபடியால் ஆங்கு ஸ்நானஞ்செய்பவர்கள் யோகாநந்தத்தைப் பெற்றுவாழ்வர். அறிந்துகொள்ளக் கடவீர்களென காவேரியின் வரலாற்றைத் சரித்திரத்தை பூர்த்தி செய்து சிவதாசப்பிராமணன் முத்தி அடைந்த சரித்திரத்தைக் கூறுவான் புகுந்தனர்.

பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௰௧-வது சிவதாசப்பிராமணன் முத்தி அடைந்த அத்தியாயம்.

முன்னொரு காலத்தில் மகாயோகியாகிய சிவதாசனென்ற பிராமணோத்தமர் அநேக யாத்திரை செய்ததோடு ஆங்காங்குள்ள சிவக்ஷேத்திரங்களையும் தரிசித்துக்கொண்டு கடாசியாய் ஸ்ரீவன்முத்தி க்ஷேத்திரமாகிய திருவையாற்றை அடைந்து காவேரி ஸ்நானம் செய்து, விபூதி ருத்திராக்ஷம் அணிந்து நித்திய கருமானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டவராய் சிவாலயத்தினுட்சென்று சிவ தரிசனஞ்செய்துகொண்டு ஐந்துவருஷகாலம் ஜெப்பியேசுரமண்டபத்திலிருந்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரஜெபம் செய்துவந்தனர். அங்ஙனம் நிகழுங்காலை ஒருநாள் காசியிலிருந்து மரணம் அடையில் முத்திசித்திக்குமென்று வேதாகமங்கள் கூறுகின்றபடியால் இவ்விடம்விட்டு அங்குசெல்வதுதான் விசேஷமென்ற தோற்றம் உண்டாக உடனே காசிக்குப் போகவேண்டுமென்று புறப்பட்டு விந்தமலைக்குச் சமீபமாய்ச்செல்லும்போது, ஆங்குவசித்துக்கொண்டிருந்த ஓர் ஏரண்டபக்ஷியானது அன்னவரை எடுத்து விழுங்கவே அதை சகிக்காதவராய் பிராமணோத்தமரானவர் சிவபரஞ்சுடரை மனதிலெண்ணிப் பலவாறுக ஸ்தோத்திரஞ்செய்யவே, அடியார்க்கெளியன் யானென்று உலகமறியச்செய்து எங்கும் வியாபகமாய் விளங்கு சிவபெருமான் அவர்தோத்திரத்திற்கு மகிழ்ந்தவராய் ஓர் அரசன்போல் வேடம்பூண்டு அவ்வாருடராய் திருக்கரத்திற் குந்தாயுதத்துடன் அவ்விடத்திற்றோன்றி ஏ பிராமணோத்தமா! பயப்படாதே இதோ உன்னைவிழுங்கும் பக்ஷியை சம்மாரஞ்செய்து காப்பாற்றுகின்றேனென்று அவ்வாயுதத்தால் பக்ஷியை இரண்டுதுண்டாக்கிப்பூமியில் வீழ்த்தினர். அங்ஙனஞ்செய்யவே பிராமணோத்தமர் பக்ஷிவாயினின்றும் நீங்கி மூர்ச்சாக்கிராந்தராய் பூமியில்வீழ்ந்து சற்றுநேரஞ்சென்று சோபம்நீங்கி எழுந்தவராய் சமீபத்தில்நின்ற அரசனாகிய பரமசிவனைப்பார்த்து ஏ ராஜன்! ஆபத்துக்காலத்தில் உயிர்த்துணைவன்போன்று வந்து எனக்கு ஜீவதானஞ்செய்தனை. அதற்கு பிரதி உபகாரமாய் சக்கிரவர்த்தி திருமகனாகிய உனக்கு மிக எளிய பிராமணனாகிய யான் செய்யத்தக்கது ஒன்றுமில்லையாயினும் என்னுடைய பூர்ண ஆசீர்வாதமே அளிக்கத்தக்கது ஆகுமென்று மிகுந்த விசுவாசத்துடன் ஆசீர்வாதஞ் செய்து பின்னரும் ஏ ராஜன்! நீ எந்த தேசாதிபதி அதனை யானறிய அன்புடன் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று வினவிப் பார்க்கவே

எம்பெருமான் ஈசஉருவத்திலிருந்தும் நீங்கி காளகண்டம், நீரி நேத்திரம், சடாமகுடம் முதலிய அருட்திருமேனியோடு உமையம்மை வாமபாகத்தில் விளங்க ரிஷபாரூடராய்க் காட்சிதந்தருளி ஏ சிவதாசனே! அபத்துக்காலத்தில் நம்மை நினைத்தமையால் உன்னை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டு அரசகோலத்துடன் தோன்றி காப்பாற்றியருளினோம், இப்போது நீ எங்கு செல்கின்றாய் அதனைக் கூறக்கடவாயென்று திருவாய் மலர்ந்தருளப் பிராமணோத்தமர் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து பணிந்தெழுந்து இருகரங்களையும் சிரசின்மேல் குவித்தவராய் கண்களிலானந்த நீர் பெருகப்பலவாறுந் தோத்திரஞ் செய்து என்னப்பனே! அடியேனைக் காக்கும்பொருட்டு அரசகோலங்கொள்ள எங்குக் கற்றனையோ, அதுவும் ஓர் திருவிளையாட்டேபோலும். உன்னுளைவை வேதாகமாதிகளெல்லாம் [illegible] து மயங்குமென்னில் சிற்றறிவுடைய யான் சொல்லக் கிடக்கொன்றுமில்லையாகும். அறிவிற்குறைந்த அடியேன் பஞ்சநதக்ஷேத்திரத்தில் வசித்திருந்து இப்போது மரணத்தால் முத்தியைக் கொடுக்க காசியில் வசிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் அங்கு செல்கின்றேன் என்று கூறி நின்றனர். அவ்வாறு கூறிய சிவபெருமான் அதனைக் கேட்டருளி ஏ சிவதாசனே! மண்ணுலகத்தில் விளங்கும் ஸ்தலங்களெல்லாவற்றிற்கும் மேலானதாய் ஒப்புவமை அற்றதாய் ஆங்கு வசிப்பவர்களது மரணத்தருணத்தில் நாம் எழுந்தருளி தாரகமந்திரோபதேசஞ் செய்து முத்தியைத்தரத்தக்க தாயுள்ளதுமாம் அத்தலத்தின் மகிமையை உணராதவித்துவத்தைமையால் இவ்விதமான மயக்கம் உனக்கு நேர்ந்தது. அப்பஞ்சநதக்ஷேத்திரம் ஜெனனத்தாலும், மரணத்தாலும், நினைத்தலினாலும், தெரிசித்ததினாலும், வாசம் செய்வதினாலும், மாபாதகங்களை எல்லாம் போக்கி முத்தியை அளிக்கத்தக்கதாகும். அதன் பெருமையை எடுத்துக்கூறப்புகில் மிக விரியும் ஆகையால் நீ இப்போதே அங்கு செல்லக்கடவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி இந்தடாகத்தில் மூழ்குகென ஆக்ஞாபித்து மறைந்தருளினார். அவ்வண்ணமாக பிராமணோத்தமர் உடனே வாக்கருளின்படி தடாகத்தில் மூழ்கி திருவையாற்றில் காவேரியின் மத்தியில் எழுந்து பார்க்க எம்பெருமானுடைய கருணையங் கடல் அவ்விடத்து ரிஷபாரூடராய்க் காட்சிதந்தருளி ஏ சிவதாசா! காசியும் இணையாகாத இத்தலத்தில் உன் மரண பரியந்தம் வசித்து முடிவில் நமது சாயுஜ்யம் பெற்று வாழக்கடவாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மகாலிங்கத்திலுள்ளே மறைந்தருளினார். பிராமணோத்தமரும் நெடுங்காலம் அவ்விடத்து வசித்து மா

றுத்தத்தில் வியாதிகளின்றி சாயுஜ்யபதவி அடைந்து வாழ்ந்தனர். ஏ சிவபுங்கவர்காள்! இச்சிவபெருமானது திருவருட்டிறத்தை நன்கு உணரக்கடவீர்கள். என்று சிவதாசப் பிராமணன் முத்தி அடைந்த சரித்திரத்தை பூர்த்தி செய்து ஆத்மன் முத்தியடைந்த சரித்திரத்தைக் கூறுவான் புகுந்தனர்.

பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௰௮-வது ஆத்மன் முத்தி அடைந்த அத்தியாயம்.

நைமிசாரண்யவாசிகாள்! கேட்கக் கடவீர்கள். முன்னொரு காலத்தில் பிராமண குலத்தில் தோன்றி சிறு பருவத்திலேயே தாய் தந்தையருடைய அன்பிற்குள் அடங்காது மூர்க்கனாய் வளர்ந்து யௌவன பருவம் வந்த உடனே தன் மனம் சென்றபடி தோன்றியவாறு நடக்க ஆரம்பித்து பஞ்சமாபாதகத்திற்கு ஓர் இலக்காமாய்க் கெட்ட வழியாலும் திருட்டுத்தொழிலாலும் பொருள் சம்பாதித்து மானவெட்கமென்பதின்றி முறை கடந்து [illegible] ஆயினும் குல ஒழுக்கத்துக்கு மிக இழிவான காரியமாச்சே என்பதை மனதில் எட்டுணையும் எண்ணாதவனாய் காலவேறுபாட்டையும் நோக்காது புணர்ந்தும், ஆகாரம் இன்ன இடத்தில்தான் உண்ணல்வேண்டும், நம் குலத்துக்குரிய ஆகாரம் எதுவோ அதைத்தான் உண்ணல் வேண்டுமென்ற முறையை கடந்து இழிந்த வருணத்தார்கள் கிரகங்களில் மதுமாம்ச முதலிய ஆகாரங்களை உண்டும் கையில் கொலைக்குரிய ஆயுதங்களை வைத்துக்கொண்டு பார்ப்பவர்கள் இவன் மகா வேத வித்தாய்ப்போலிருக்கின்றது எனக் கூறுமாறு பரம சாதுக்கள் போன்ற வேடம் தரித்து பிறர் பொருளை வஞ்சனையால் கவர்ந்தும், இன்னும் அளவிறந்த கெட்ட காரியங்களைச் செய்துகொண்டுவந்த ஆத்மன் என்ற ஓர் பிராமணனிருந்தான். அவ்வாறவன் ஓர் நாள் அளவிறந்த பிராமணோத்தமர்கள் கூட்டம் கூட்டமாய் வேதம சங்கீர்த்தனம் செய்துகொண்டு மார்க்கத்தில் செல்லுவதை நோக்கி அவர்களிடத்திலுள்ள பொருளைக் கவர வேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டவனாய் தானும் பரம வைதிகன் போன்ற வேடம் பூண்டு அவர்களுடன் கலந்து சுவாமிகாள்! சர்வ காருண்ய மூர்த்தியாகிய உமாநாயகன் உலகத்தவர் கண்டு தெரிசித்துக் கடைத்தேறுமாறு மகா திருவுருவத்தைக் கொண்டெழுந்தருளினாற்போலக் காணப்படுகின்ற தாங்களனைவரும் எங்கு செல்கின்

தீர்கள். அதனை அறியேன் தெரிந்துகொள்ளத் தெரிவித்தருளும் வேண்டுமென்று சாஷ்டாங்கமாய்ப் பிறந்து பணிந்து மிக பயபக்தியுடையான் போல நின்றுகொண்டிருந்தனன். அதனைக் கேட்ட பிராமணோத்தமர்கள் யாவரும் கண்களுக்கு மனமுருகினவர்களாய் அவனைப் பார்த்து அயோக்கிய கொடியவனே அவனுடைய கோலத்தை பிராமணோத்தமா! மென்மை உனது மிகவும் நற்குணங்களையும் இனிய வசனங்களையும் கேட்டு மெத்த சந்தோஷம் அடைந்தோம். இப்போது நாங்கள் யாவரும் பஞ்சாக்ஷர ஜெபத்திலேயும் அவா மாதம் முழுமையும் இருந்து காவேரி ஸ்நானம் செய்யில் அது லாலிட ஜென்மத்திலிருந்து இன்றும் மையமாய் பெரும் பேறுடைய வேதாகமாதிகள் விதித்திருக்கின்றபடியால் அவ்வித்தியார்த்த காரியத்தைச் செய்தற்பொருட்டு இங்கு செல்கின்றோம், எங்களிலே ஒருவன் ஊரைக் கேட்கின்றாய் அதனை இருந்தது சொல்லக்கடவாயென்று கேட்டனர். அவ்வாறு அவர்கள் கேட்டவே துர்த்தமனனென்பவன் பின்னரும் அவர்களை வணங்கி பிராமணோத்தமர்காள்! என் வர்த்தமானத்தைக் கேட்பீர்களே நானோ தாய் தந்தை முதலிய ஒருவரும் இல்லாத அநாதையாயிருந்த துக்கத்துடன் அதிக தேச சஞ்சாரஞ் செய்துகொண்டு வருகின்றேன். அவ்வாறாக வரும் சமயத்தில் மகாபெரியோர் என்னைப்பார்த்து ஏ பிராமணா! நீயிருக்கும் நிலையிலுடையவனாகக் காணப்படுகின்றாய் அது நிவர்த்தியாதற் பொருட்டு நான் ஒரு உபதேசஞ் செய்கின்றேன் அதனைப்பெற்றுக்கொண்டு பஞ்சாக்ஷரத்தைச் சேர்ந்து காவேரிஸ்நானஞ்செய்து சந்நிதியில் ஜெபித்துப் பாபநாசம் அடையுமென்று சொல்லி ஜெப விதிமுறை யாவும் உபதேசித்து அருளினர். அதனைப்பெற்றுக்கொண்டு பஞ்சாக்ஷரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு மெய் மெய்யென அறிவுள்ளவர்களோ பிரம்மதேவர் அருளினர் பொய்யைக் கூறித் திரிந்திருக்க, பிராமணோத்தமர்கள் அதனை உண்மையென்றுகொண்டு தங்களோடு அழைத்துக்கொண்டு திருவையாற்றினிடம் வந்து சேர்ந்தார்கள். அவ்வாறாக யாவரும் வந்து சேர்ந்து எல்லோரும் வசித்தற்கேதுவாகிய ஓர் மடமொன்றில் அதில் அன்றிரவு தங்கியிருந்த உதயத்தில் அவ்வாறாக ஸ்நானம் சூரியோதயமாகையால் யாவரும் ஒருங்கு சேர்ந்து ஸ்நானஞ்செய்யப் போகப்புறப்பட்டு தங்களுடைய சாமான் முதலிய யாவற்றையும் பாதுகாத்திருக்கும் யாவரிருக்கின்றனரென்று யோஜனை செய்துகொண்டிருக்க அவ்வாறு பக்

கத்திருந்தவனாகிய துர்த்தமன் அவர்களை நோக்கி நான் ஸ்நானம் செய்துகொண்டு வருமளவும் நிர்மாணித்து பொருளை யாவும் முடிந்துக்கொண்டு அவ்வளவும் நானே காத்திருக்கின்றேன் அதனைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டாம்! இவ்விடத்தில் தங்கள் செய்வனவெல்லாம் செய்துகொண்டிருங்கள் இங்குள்ள பொருளெல்லாம் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் ஸ்நானஞ்செய்து வந்ததும் பின் செல்லலாமென்று யாவரும் கவலையில்லாது காவேரிக்குச் சென்று ஸ்நானஞ்செய்து பஞ்சாக்ஷரங்கள் என்று மிகவும் சந்தோஷத்துடன் ஜெபித்து அவ்வாறு செய்து மெத்த சந்தோஷத்துடன் அதைக் கேட்டுக்கொண்டவர்கள் பருவமுடைய ஒரு பெண்ணை விட்டிருந்தவன் (வெளவாலைப் பிடிக்கின்றவன் கவலையின்றி நம்பிக்கையுடன் ஸ்நானஞ்செய்யச் சென்றிருந்தவர்களைப்போல) நம்பிக்கையுடன் ஸ்நானஞ்செய்யச் சென்றுவிட்டார்கள். அங்கனந் செல்லவே துர்த்தமன் உடனே அவர்கள் பொருள்களையும் எடுத்து ஓர் மூட்டையாய்க் கட்டிக்கொண்டு தான் வந்த வழியை நோக்கிச் செல்ல ராஜ சேவகர்கள் இவன் செல்கின்ற தன்மையை நோக்கித் திருடனென்று அறிந்தவர்களாய் துர்த்தமனைக் கண்டு பின் தொடர்ந்து செல்ல அதனையறிந்த துர்த்தமனன் தான் அவர்களிடத்தில் அகப்படாது ஓடிப்போகவெண்ணி நெடுந்தூரம் ஓடி காவேரியில் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டிருந்த பிராமணர்களின் கூட்டத்தில் கலந்து ஸ்நானஞ்செய்ய, சேவகர்கள் தாங்கள் கண்ட அடையாளத்தைக்கொண்டு அவனைத் திருடனென நிர்மாணித்தவர்களாய் அவனைப் பிடித்துக் கரையிற் கொண்டுவந்து சோதனை செய்ய பொன் முடிப்பு முதலிய வஸ்துக்களெல்லாம் மடியில் இருக்கக்கண்டு அவனை அரசன் முன்பாகக் கொண்டுபோய் விட்டார்கள். அங்ஙனம் விட்டதோடு சேவகர்கள் கூறியவாறு இவன் திருடனென்றறிந்த அரசன் இவன் திருடனென்பதை நிர்மாணித்து விசாரித்து அறிந்து திருடன் என்பதை நிர்மாணித்தவனாய் பிராமணன் என்ற அபிமானத்தால் அவனிடத்திலுள்ள பொன் முடிப்பு முதலியவைகளை வாங்கிக்கொண்டு அவனை விரட்டிவிடும்படி சேவகர்களுக்கு ஆக்ஞாபிக்க அவர்களும் அரசனுடைய ஆக்ஞையின்படி செய்ய துர்த்தமனனென்பவன் திருவையாற்றைவிட்டு ஓடிப்போய்விட்டான். இங்கு இவ்வாறாக ஸ்நானத்திற்குச் சென்ற பிராமணோத்தமர்கள் யாவரும் வந்து சேர்ந்து இந்த அயோக்கியனையும் தங்களுடைய மூட்டை முதலியனவைகளையும் காணாமல் மிக்க துக்கமுடையவர்க

ரைப் அரசனிடம் வந்து முறையிட அரசன் அதனைத் தெரிந்து அவர்களுடைய பொன்முடிப்பு முதலிய யாவற்றையும் கொடுத்து நடந்த சங்கதிகளையுங் கூறி விடுக்கவே பிராமணோத்தமர்கள் அவ்வரசனை ஆசீர்வதித்து தங்கள் திரவியாதிகளைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களாய் ஸ்வகத்திலிடம் வந்து தங்கள் இஷ்டப்படி சந்தோஷமாய் வசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ரிஷிபுங்கவர்காள்! [illegible]க் கட விர்கள். இவை நிற்க திருவையாற்றை விட்டகன்ற ஆர்த்தமனா னவன் அளவிறந்த தேசங்களில் சென்றும் அன்மார்க்கத்[illegible]க அதுவொவேனும் விடாதவனாய் லீலைபுசெய்து வந்தாங்கடையி[illegible]ாய் மரண மடைய எமபடர் அவனைப் பிடித்துக்கொண்டு தங்க[illegible] லோகம் செல்லவே கைலாசகிரிவாசனுகிய சிவபெருமான் நந்தி[illegible]களை விளித்து ஏ நந்தி! எமபடர்களால் இழுக்கப்பட்டு அவர்கள் லோகஞ் செல்கின்ற ஆர்த்தமன் மாபாவியாய் ஓர் காலத்துப் பயத்தால் காவேரியில் மூழ்கினவனாயினும், துலாமாதப் பிராதக் காலத்தில் அது கிடைத்தபடியால் சகல பாபத்தினின்றும் நீங்கி நம் சிவலோகத்தில் வசிக்கும்படியான தன்மையை அடைந்துவிட்டனன். ஆகையால் நீ சென்று அவர்களிடத்தினின்றும் அவனை விடுத்து இங்கு கொண்டுவரக் கடவாயென்று ஆக்ஞாபித்தருள நந்திகேஸ்வரர் அவ்வாக்ஞையின்படி சென்று ஆர்த்தமனை அழைத்துக்கொண்டு வந்து தன் சந்நிதானத்தில் விடவே சிவபெருமான் அன்னவனுக்கு சாரூபத்தியம் கொடுத்து தன் உலகத்தில் வைத்தருளினர். இதனை அறிந்த எமதர்மனானவன் உடனே சிவசந்நிதானத்தில் வந்து எம்பெருமானே! மாபாதகனாகிய ஆர்த்தமன் சிவலோகத்தில் வசித்தற்கான பெரும்பேற்றை அடைந்த காரணம் அடியேன் தெரிந்துகொள்ளுமாறு திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்து அஞ்சலிபந்தனாய் நிற்க உமாநாயகன் அங்ஙனம் வினவிய எமதர்மனை நோக்கி ஏ தண்டதரா! காவேரி ஜலத்தில் பட்ட காற்று மாபாதகன் மேற்படினும் அவனைப் பாபத்தினின்றும் விடுத்து முத்தியை அளிக்குமென்னில் மாபுண்ணிய தினமாகிய துலாமாதப் பிராதக் காலத்தில் அதில் படிந்து ஸ்நானம் செய்த ஆர்த்தமன் பெறும் பேற்றைக் கூறவும் வேண்டுமோ இதனை அறிந்து நடந்துகொள்ளக் கடவாய் உன் உலகம் செல்லென ஆக்ஞாபித்தருள எமதருமன் பரம்பொருளின் பாதபத்மங்களில் வீழ்ந்து பணிந்து விடைபெற்றுக்கொண்டவனாய் தன் உலகம் சேர்ந்தனன் மகரிஷிகாள்! காவேரியின் மகிமை எவ்விதம் ஒரு நாவினால் சொல்லும் திறந்ததா அறிந்து

கொள்ளும் படிக்கேனாவர்த்தமன் சரித்திரத்தை பூர்த்திசெய்து அஃப்பிரக்ஞப் பிராமணன் முத்தியடைந்த சரித்திரத்தைக் கூறுவான் புகுந்தனர்.

௧௨-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௧௩-வது அஃப்பிரக்ஞன் முத்தி அடைந்த அத்தியாயம்.

[illegible]ரிசாரண்யவாசிகாள் கேட்கக்கடவீர்கள். பூர்வத்தில் மண்ணுலகத்துக்கு தேவர்களென உலகமதித்துப் பூஜிக்கத்தக்க பிராமண குலத்திற் பிறந்தும், அக்குல ஒழுக்கங்களைவிட்டு, மாதா பிதா, குரு பந்துக்கள் முதலிய மேன்மையுடையாரின் சொல்வழி நடவாது மகா துன்மார்க்கச் செய்கைகளை கைக்கொண்டவனாய் அஃப்பிரக்ஞன் என்னும் நாமத்தையுடையவோர் பிராமணனிருந்தான். அன்னவன் தன் மனைவியை விலக்கிவிட்டு ஓர் இழிந்த குலத்திற் பிறந்தாளாகிய வேசியை வைப்பாட்டியாகக்கொண்டு அவள் வீட்டிலேயே போஜன முதலியவைகளும் உண்டு மது மாம்ச பக்ஷண ஆகாரியாய் உலகத்தவர் நிந்திக்குந் தன்மையோடு காலங் கழித்துவருஞ் சமயத்தில் ஓர் நாள் பஞ்சநத க்ஷேத்திரத்தில் செம்பொற்சோதீஸ்வரருடைய சைத்திரோற்சவம் நடப்பதைப் பார்க்க அளவிறந்த ஜனங்கள் கூட்டங் கூட்டமாய் சிவநாமசங்கீர்த்தனஞ் செய்துகொண்டு செல்வதைப் பார்த்து தானும் "சாமியுனைப்பிரியேனென்றுரைத்துப் பின்னகன்ற மின்னுடனே நோக்கித், தோழியாசையின் மாற்றந்திரம்பியதேதென்றேன்னீ தோகுப்பாய்த்தந்த, சாமியை நான் பிரியேனென்றேன்றதல்லாலுனையன்றசாமியாளுல், பூமியிலுன் மாத்தேன்ன விலையென்ன விடையென்ன புகல்வாயென்றாள்" (ஓர் பாவியானவன் இருந்த திரவியமுடையானாய் இருக்குஞ் சமயத்தில் காமாதுரியால் ஓர் வைப்பாட்டியை வைத்துக்கொள்ள அன்னவள் அவனிடத்தே உள்ள பொருளைக் கவர வேண்டி ஆசையிக உடையாள்போன்று நடித்து என்சாமி உன்னை எக்காலத்தும் பிரியேனெனக் கூறி அவனிடத்திலுள்ள பொருள் யாவுந் தன் வசமானவுடனே அவனைத் தன் வீட்டுக்கு வாராதிருக்கும்படியான மார்க்கங்களைச் செய்து பிரித்துவிடவே அன்னவன் தன் தாய் தந்தை மிக வருந்திச் சம்பாதித்த பொருள் போனதற்குத் துக்கமடையாது அவள் பிரிந்த விசனத்தில் மிகுந்த துக்கமுடையவனாய் ஏ பெண்

ம்ணி! நீ சாமியுன்னைப் பிரியேனென்று கூறியபடன் குற்றமில்லாத வார்த்தையை மறந்து இங்ஙனமாயதென்னென்று வினவ அங்ஙனே பன் சர்மிவெனத் திரவியத்துக்கு ஓர் நாமமுள்ளதை நீயறிந்திலாய் போலும், நான் அத்திரவியத்தை எப்போதும் விட்டுப் பிரியமாட்டேனென்று சொன்னேனேயல்லாது உன்னையல்ல நீ அ... திரவியம் நான்தான் எனக் கூறுவாயாகில் மாத்து, இடை, வில் மு...ரியவை யன் திரவியத்துக்கு உள்ளது போன்று உனக்கிருக்கின்றதா...யென்று ...ம் தன்மையுடையாரில் ஒருத்தியாகிய) தனவைப்பாட்டியுடன் திருவையாற்றுக்கு வந்து சேர்ந்து அன்று தினம் எம்பெருமானுடைய ரதோத்சவமானதால் ரதாரூடராய் உமையம்மையார் சமேதராய் எழுந்தருளிவருகின்ற சிவபரஞ்சுடரைத் தெரிசித்து அந்த ரதவு பல ஜனங்கள் படுத்து நித்திரை செய்யும் வீதியில் தானும் வைப்பாட்டியுடன் படுத்து நித்திரை செய்துகொண்டிருந்தனன். அங்ஙனம் நித்திரை செய்துகொண்டிருக்கும் சமயத்தில் அநேகத் திருடர்கள் கூட்டமாக ஆயுதபாணிகளாய் அங்கு வந்து சேர்ந்து நித்திரை செய்துகொண்டிருக்கும் ஜனங்களைக் கொன்று பொருள்களைக் கவர்ந்த சமயத்தில் அவ்விப்பிரனும் அவன் வைப்பாட்டியாகிய வல்லச்சியும் அன்னவர்களால் வெட்டுண்டு மரணத்தையடைந்தே இருவரும் சிவலோகஞ் சேர்ந்து ஆனந்தமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தனர். ரிஷி சிரேஷ்டர்கள்! தன்னை வ்யபிசரித்தவனுடைய ...வாயினும் அனந்தமான பொன்னுக்குவது வ்யபிசரிப்பதில் ஆனாலும் இக்குள ...ரது போல் பஞ்சகத்தில் வசித்து சய்மையுடைமைகொண்டு சிவபரஞ்சுடரைத் தெரிசிப்பவர்கள் எத்துணை பாதகமுடையவர்களாயினும் அவையாவும் அனலிடைப்பட்ட பஞ்சுபோல் தசித்து சிவ ...ர்தன்மை பெறுவது சத்தியமாகும் என்று உரைக்கக்கேட்ட வைசம்பாயனர் முதலியோர் ஆண்டுபிரமன் சரித்திரத்தை பூர்த்திசெய்து பாபிகள் ஜென்மமடைகின்ற சரித்திரத்தைக் கூறுவான் ஆரம்பித்தனர்.

௰௮-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௰௯-வது பாபஞ்செய்தவர் ஜென்மம் அடையும் வரலாறு உரைக்கும் அத்தியாயம்.

அவ்வத்தியா ...வியாஸன் ...சான்மாவைப் ...ன்னுமகேச ...னைக்கு எ சுவாமின்! உலகத்தில் உள்ள ஜீவர்கள் செய்த பாபத்துக்குத் தக்கவாறு நரகவேதனையை அனுபவித்தாலும் அதன் சேஷத்

தால் பூமியில் வந்து அளவிறந்த ஜென்மங்களை அடைகின்றார்கள் என்றீர்களே. அங்ஙனம் என்ன என்ன பாபம் செய்தவர்கள் என்ன என்ன ஜென்மத்தை அடைகின்றார்கள் அதனை அடியேன் தெரிந்து கொள்ளுமாறு ஒருவாறு தெரிவித்தருளல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ...தசன்மாவானவர் அதனைக் கேட்டு என்னெல்மிந்து கொள்ள... கூறுகின்றேன் கேட்கக்கடவாய், பிரமகத்தி செய்த குமியாய் ... நாய், கழுதை, பன்றி, ஒட்டை, கழுதை, பகறி, மான், நாய் முதலிய ...ன், கழுதை, பன்றி, ஒட்டை, கஜம், பகறி, மான், நாய் முதலிய ஜென்மங்களை அடைவதோடு புலாலுண்ணும் சண்டாளனாகவும், ...ன் மனையாளைப் புணர்ந்தவன், மலத்தை உண்ணும் பன்றி, ஆச்சாரி... நரி, காகம், கழுதையாகப் பிறப்பதோடு, மனிஷிய ஜென்மத்தையும் அடைந்து திருடனாகவும், கட்குடித்தவன், கோட்டான், எறும்பு, ஈ, கொசு, மூட்டைப்பூச்சியாகவும் பிறந்து மனிஷிய ஜென்மத்தில் பிணஞ் சுடும் வெட்டியானாகவும், சுவர்ணத்தைத் திருடினவனும், அவனுடன் சினேகித்தவனும், எலி, குரங்கு, தவளை, ஆமை, புழு, புறா, அன்னம், கொக்கு, எருமையாகவும் பிறப்பதோடு, மானிட ஜென்மத்தில் நீசனாகவும் ஒருவர் சொத்தை அபகரித்தவன், பிரம ராக்ஷசனாகவும், தானியங்களைத் திருடினவன் பெருச்சாளியாகவும், தண்ணீர் திருடினவன் நீர்க்காகமாகவும், நெய் திருடினவன் கல் மண் முதலிய தாவரமாகவும், கிளியாகவும், காய்கறி திருடினவன் மயிலாகவும், வாழை பலா ...த்தை தேங்காய் திருடினவன் ...ருவியாகவும், மாம்சம் திருடினவன் கழுதாகவும், எண்ணெய் திருடினவன் கழுதையாகவும், பட்டு வஸ்திரம் திருடினவன் அச்சுவி ...னவன் தவளையாகவும், புஷ்பத்தைத் ...யாகவும்; வெண்பட்டுத் திருடினவன் தவளையாகவும், ...ளையும் பயிரைத் திருடினவன் ஊர்க் திருடினவன் குரங்காகவும், வைக்கோல் புல் திருடினவன் புல்லட்டையாகவும், குருவியாகவும், பாய் கட்டில் தலையணை வாகனம் பல்லக்கு இவைகளைத் திருடினவன் ஒட்டகமாகவும், தேவாலய அதிகாரத்தை வகித்து கஷ்டம் விளைத்தவன் பிசாசாகவும், விபூதி ருத்திராக்ஷம் வஸ்திரம் இவைகளைத் திருடினவன் பெருவியாதி உடையவனாகவும், பொய் சொல்லுகிறவன் மறைக்காலத் தவளையாகவும், தாய் தந்தை தமையன் குரு வேதியர் சிவபக்தர் சந்நியாசி சூரியன் சந்திரன் க்ஷேத்திரம் மறை தேவர்கள் இசிருஷ்டிகள் இவர்களையும், வேதாகமாதி புராணங்கள் யாகம் இவைகளையும் நிந்தித்தவன் தேள் பாம்பு நட்டுவக்காலியாகவும், ஒருவருக்குக் கொடுத்த தானத்தை கொடுக்கவொட்டாது செய்பவன் ...வும், அடியார்க்கு அன்னமிடாதவனும் உண்ணாது பூசாரியின் வரும்

ஆம், தரித்திரனாகவும், ஒருவருக்கு ஒன்றைக் கொடுப்பேனென்று பின் கொடாதவன் துர்நாற்றமுள்ள மூக்கை உடையவனாகவும், வேதத்தில் கூறியுள்ள விதியை விட்டு விலக்கை அனுசரிப்பவன் முள் நிறைந்த செடியாகவும், தேவாலயம் சாவடி குளம் கிணறு இவைகளைக் கெடுத்தவனும், கிலப்பம் [illegible], சரீரத்தின் அழுக்கை சாதாரண காலத்தில் தேய்த்துருட்டல், காலமல்லாத காலத்தில் புணர்தல், எண்ணெய் தேய்த்து ஸ்நானம் செய்தல், நித்திரை செய்தல், க்ஷவரம் செய்துகொள்ளல், அதிக [illegible] உண்ணல், சூதாடுதல் இவைகளைச் செய்தவனும் சர்ப்ப[illegible]ாகவும், தேவர்களையும் அடியார்களையும் நிந்திப்பதைக் கேட்பவன் [illegible] ஸர்ப்பமாகவும், அத்தனிதத்தை நிந்திப்பவன் முகத்திலும் காதிலும் சீழொழுகும் ரோகம் உடையவனாகவும், குருபத்தினியைப் புணர்ந்த பிராமணன் முதலையாகவும் மீனாகவும் ஆமையாகவும் பிறந்து உழலுவர். ஏ அனவத்தியாதேவி! இதன் விரிவைக் கூறப்புகில் இன்னும் அளவிறந்தனவாகும், ஆனால் சிலர் இங்கு கூறிவந்த ஜென்மங்களை எத்தும் உலகில் உள்ளனவாயினும் இந்த பாபத்தைச் செய்தவர்தான் இந்த ஜென்மத்தை அடைந்தவர்களென அதற்கு ஆகமப்பிரமாணமேயன்றி காக்ஷிப்பிரமாணம் இல்லையே ஆதலால் எல்லாரும் அதை நம்பக்கூடுமென மறுத்துக் கூறுவர். கண்மணி! அவர்கள் ஆகமப்பிரமாணத்தை நம்பாவிடினும் "சாஸ்திராயகதாயச்சா" சாஸ்திரங்களைத்தும் மக்களது சுகத்தின்பொருட்டெனக் கூறிய உண்மை வசனப்படி பாபகாரியங்களைச் செய்வோர் உலகத்தாரால் நிந்திக்கப்படுவதோடு தனக்கும் ஓர் சுகமில்லாதிருப்பதைக் காக்ஷிப்பிரமாணத்தில் காண்கின்றபடியால் பாபத்தைச் செய்ய அஞ்சவேண்டுவது முக்கியமாகும். அறிந்த மேற்கூறிய பாபங்களைச் செய்தவர் அதனைப் போக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு பஞ்சநத க்ஷேத்திரம் சேர்ந்து பத்துவருஷகாலமேனும் அவ்விடத்தே வசித்து பிராதக்காலத்தில் காவேரி ஸ்நானமும் ஒரு வேளை ஆகாரமும் செய்துகொண்டு பரம கருணாநிதியாகிய ஐயாறப்பரின் தெரிசனை செய்து வருவார்களாகில் பாப நிவிர்த்தியாய் நல்ல பதவியைப் பெற்றுய்வர் அறிந்துகொள்வாயெனக் கூறியவ[illegible] ஏ மகாதேவி! உனக்குத் தெரிவித்தருளினோம் என்று நாகக் கடவுளாணைக் கூறும் புராணிகர் பாபிகள் ஜென்மம் அடையும் சரித்திரத்தைப் பூர்த்திசெய்து மரணக்குறி உரைத்த சரித்திரத்தைக் கூறுதல் ஆரம்பித்தனர்.

பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௰௫-வது மரணக்குறி உரைத்த அத்தியாயம்.

அனவத்தியாதேவி பின்னும் நாதசன்மாவை வணங்கி சுவாமின்! மரணக் குறியையும் அதற்குப் பிராயச்சித்தத்தையும் கூறியருளவேண்டுமென்று கேட்க நாதசன்மா ஏ பெண்மணீ! இராக்காலத்தில் சந்திரனைச் சூரியனைப்போல் உஷ்ணமாகக் கண்டாலும், ஆகாசம் சூரிய கிரணங்கள் கண்ணுக்குத் தோன்றாதிருந்தாலும், வெளிவெப்பாக இடை இடையே விட்டு விட்டுத் தோன்றினாலும், எவ்வளவு[illegible] அசனத்துவாரம் இருந்தாலும், காசக்கடிப்போற்றுக் [illegible] சூரிய கந்தத்திலில் விசிறினும், சீக்கிரத்தில் மரணமுண்டாகும். சூரியனின் [illegible] ஐவாரமாகக் கண்டாலும், கண்ணாடியில் த[illegible]வாரமாகக் கண்டால் ஒரு மாசத்தில் மரணமுண்டாகும். [illegible] யில்லாது, தன் சிரம் வக்கிரமாகவும் அற்றதாகவும் கண்டால், யமன் தன் வீட்டில் வந்திருக்கின்றான். கண்ணை மூடித் திறக்கும் காலத்தில் பூச்சி பறந்ததுபோலிருந்தால், உடனே மரணம். காதைப் பொத்தி சத்தம் கேளாதிருந்தால், யமன் சமீபத்திலிருக்கின்றான். மேகமில்லாத காலப்பு மயிலின் கழுத்துப்போல் தோன்றினாலும், மேகமில்லாத காலத்தில் மின்னல் தோன்றினாலும், மின்னல் காலத்தில் ஒளி தோன்றாதிருந்தாலும், மேகத்தில் சூரியகாந்தி தோன்றினாலும், பனிமூட்டமிருந்தாலும், பூமியில் சுவாலை தோன்றினால், ஏழு நாளையில் மரணம். சந்திரகாந்தி - அருவாகத்திரம் - அருந்ததிநக்ஷத்திரம் - இவைகள் கண்ணுக்குத் தோன்றாதிருந்தால், ஒரு வருஷத்தில் மரணம். இவைகள் கண்ணுக்குத் தோன்றாதிருந்தால், காந்தியில்லாமல் அக்கினியையும் கண்ணையில்லாமல் சூரியனையும், அகாரணமாகத் தன் உடம்பு [illegible]டால், பதினொருமாசத்தில் மரணம். எட்டு மாச பருமனாகவும், இளைப்பாகவும், கருப்பாகவும் கண்டால் [illegible] - கழுகு - பருந்து - காகம். தலையில் பட்டால் [illegible]த்தில் மரணம். சலத்தில் சித்திரகனவு கண்டால்; இரண்டு ஆறுமாசத்தில் மரணம். தேகத்தில் வெப்புவாசம் பிணவாசம் அல்லது மூன்றுமா[illegible]த்தில் மரணம். இருதயம் வரமாசத்திற்குமேல் மரணம். வாசம் கண்டால், [illegible] சரீரமுழுவதும் கூழியாகவிருந்தாலும், தலையில் புகைச்சல் கண்டாலும், பத்துநாளையில் மரணம். பிராணவாயு வேகமும் [illegible], பகல் காலத்தில் நக்ஷத்திரத்தை மாக அறிந்துபோலிருந்தாலும், இராத்திரியில் இந்திரதனுசைக் கண்டாலும் [illegible] கண்டாலும், சூரிய [illegible] கருப்பு வர்ணமாகச் சந்திர சூரியர்களைக் கண்டாலும், சீக்கிரத்தில் மரணம், காலத்தில் எதிர் நின்று [illegible]

நாக்கு அதிகக்கறுப்பாகவும், முகம் அவலக்ஷணமாகவும், கண்கள் சிவப்புடன் கலந்த கருப்பு வர்ணமாகவும் கண்டாலும், மேற்பார்வை சிவப்பாகவும் கருப்பாகவுமிருந்தாலும், சரீரத்தில் உஷ்ணமின்றி யிருந்தாலும், எமன் சமீபத்திலிருக்கின்றான், நாசியிலும், மார்பிலும் ஓட்டையாகக் கண்டாலும், கனல்போல் மூத்திரமிருந்தாலும், பல் கறுத்த நிறமாக இருந்தாலும், சீக்கிரத்தில் மரணம்.

சித்திரையில் பன்றியாற்றுனடிபடுவதாகவும், குரங்குதன்றலையசைப்பதாகவும். கருக்குவாய்வு வீசுவதாகவும், பொன்வாந்தியெடுப்பதாகவும், தேனைக்கடித்துத்தின்பதாகவும், தாமரைக்கிழங்கைத்தின்பதாகவும், வெண்டாமரைப்பூவைத் தரிப்பதாகவும் கழுதை பன்றி இவைகள் கட்டின வண்டியிலேறிச் சவாரிபண்ணுவதாகவும், கறுத்த பசுவின் மேலேறுவதாகவும் விளாமிச்சம்வேர் மாலைதரித்துத் தென்றிசை போவதாகவும் பூதப்பிரேதப்பிசாசங்களைக் கண்டதாகவும் ஆகாயத்திற் கந்தர்வ பட்டணத்தைக் கண்டதாகவும் விருக்ஷங்களைச் சிவப்பு நிறமாகவும் தன் கால் வெட்டுப்பட்டதாகவும் சேற்றிலாவது புழுதியிலாவது தன் காலகப்பட்டழுந்ததாகவும் தன் வஸ்திரஞ் சித்திரவர்ணங்கறுப்பு வர்ணமாக இருப்பதாகவும் கருநிறமுடைய மொட்டைமனிதன் றன்னை வாதிப்பதாகவும், கற்களாலடிபட்டதாகவும், தன் றலையை விரித்துச் சிரித்து ஆடிக்கொண்டு தென்றிசையிலோடுவதாகவும், கோமயமடுவில் விழுந்ததாகவும், எண்ணெய்க்கொப்பரையில் விழுந்ததாகவுஞ் சொப்பனங்கண்டால் சீக்கிரத்தில் மரணமுண்டாகும். அதற்குப் பிராயச்சித்தமாகப் பஞ்சநதக்ஷேத்திரத்தையடைந்து காவேரிஸ்நானம் பண்ணிச் செப்பேசுவரரைத் தெரிசித்து மரணபரியந்த மங்குவசித்தால் எமலோகமடையாமற் சிவலோகமடைவார்களெனச் சூதபுராணிகர் மரணக்குறி உரைத்த சரித்திரத்தைப் பூர்த்திசெய்து ஆலயவரலாறுரைத்த சரித்திரத்தைக் கூறுவான் றுடங்கினர்.

௰௮-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௰௯-வது ஆலயவரலாறுரைத்த அத்தியாயம்.

ரிஷி சிரேஷ்டர்காள்! கேட்கக் கடவீர்கள் முன்னொரு காலத்தில் சூரியவம்சத்திற்றோன்றி அக்குல அரசர்களுக்கு ராஜதானியாய் விளங்கும் அயோத்தி மாநகரத்தில் மனுச் சக்கிரவர்த்தி புதல்வனும் சப்த தீவுக்கு அரசனுமான பிரிய விரதமகாராஜன் இருந்து மனு

முறைமையோடு அரசு செலுத்திக்கொண்டு வருங்காலத்தில் தவவிசேஷத்தால் பிறந்த தன் புத்திரர் எழுவர்க்கும் எழுதீவுகளை பாகித்துக் கொடுத்துவிட்டு வாழ்ந்துகொண்டிருக்கு நாளில் ஓர் நாள் தேசசஞ்சாரஞ் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டவனாய் மேற்றிசையை நோக்கிப் பிரயாணமாகிச் செல்ல அது சமயத்தில் ஆகாயவாணி அவ்வரசனை நோக்கி ஏ பிரிய விரதனே! நீ இன்னுங்கொஞ்சதூரஞ் சென்றவுடன் ஒரு அற்புதத்தைக் காண்பாயென்று உரைத்தது. அதைக் கேட்டு அளவிறந்த சந்தோஷமுடையவனாய்ச் சென்றுகொண்டிருந்தனன், அங்ஙனமாகச் சிறிது தூரம் சென்றவுடன் பூலோகத்தையும் ஊடுருவிச் செல்லத்தக்க பிரகாசத்துடன் மகாலிங்கத்தினின்றும் சிவபெருமான் திருவருட் கோலத்தோடு எழுந்தருளி அன்னவனுக்குக் காக்ஷிதந்து ஏ பிரிய விரதனே! இவ்விடத்து உலக இருட்டைக்கெடுத்தவாகிய அளவிறந்த பிரகாசங்களும், அத்திருவுருவைப் பாதுகாக்கின்ற அளவிறந்த கிங்கரர்களும் தோன்றி மறைந்தார்கள். எமது மாயாசக்தி விசேஷத்தாற் செயப்பட்ட தாவர ஜங்கம சொரூபங்களும் அங்ஙனமாகவே ஆயின. நாம் மாத்திரம் இங்கு இடைவிடாது எழுந்தருளியிருக்கின்றோம். அதன்றி உனக்கு காக்ஷிதந்தருளிய இவ்விடம் பஞ்சநதக்ஷேத்திரமெனவும், ஜெப்பேசுரமெனவும் உலகம் போற்றவாழ விளங்கும். ஆகையால் இக்குன்றை நமதாலயம் மிகச்சிரமமாயிருப்பதால் அதனை ஜீர்ணோத்தாரணஞ்செய்து சிவலோகப் பேற்றினைப்பெற்று உய்யக் கடவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மகாலிங்கத்தினுள்ளே மறைந்தருளினர். அங்ஙனமாகப் பிரிய விரதமகாராஜன் மகத்தான சந்தோஷத்தால் பரம்பொருளின் திருவருட் பெருக்கத்தை வியந்து ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருக இரண்டு கைகளையும் சிரத்தின் மேற்கு குவித்த வண்ணமாய் எம்பெருமான் திருவருட் குறியாகிய சிவலிங்க ரூபத்தின் அருகு செல்லவே ஆங்கு பதினொன்று லக்ஷணத்தோடு எழுந்த தேஜோமயமானது மிக வொடுங்கி மூன்று ரேகையுடனும் அநேக ஆவாரங்களுடனும் உருக்கியூற்றிய தங்கம் பொலொளி விட்டு நிற்கும் அச்சிவலிங்கத்தினுள்ளே அடங்குந்தன்மையையும் ஆவாரங்கடோறும் பிரமவிஷ்ணுவாதி தேவர்களையும், துர்வாசர் கௌதமர் சநாதநர், ததீசி, வசிட்டர் முதலான மகரிஷிகளையும், மற்றுமுள்ள உலகமனைத்தையுங்கண்டு சாஷ்டாங்கமாய் வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து சிவாக்ஞையின்படி உடனே [illegible]

வத்திருப்பணியும், ஆபரணாதி முதலிய மற்றவைகள் நவரத்னங்களுடனும் செய்வித்து அளவிறந்த கிராமங்களையும் திரவியங்களையும் எம்பெருமானுக்கெனவாக்கி ஆலயத்திலும் வீதிகளிலும் திருவிளக்கிட்டு வேத பாராயணத்துடன் உற்சவ நடாத்தியும் மறைகளில் ருத்திராத்தியாயத்திற் கூறியவாறு சிவ சந்நிதானத்தினின்று ஸ்தோத்திரஞ் செய்து நிற்க செம்பொற்சோதீஸ்வரப்பெருமான் அறம்வளர்த்தநாயகியார், விநாயகப்பெருமான், ஷண்முகப்பெருமான் இவர்கள் இருமருங்கும் விளங்க ரிஷபாரூடராய் அவனுக்குக் காட்சி தந்தருளி ஏ பிரியவிரதனே! உனக்கு வேண்டும் வரங்களைக் கேட்கக் கடவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருள பிரியவிரதன் பரமசிவனுடைய திருக்கோலக் காட்சியைக்கண்டு தன்னை மறந்தவனாய் அடியற்ற மரம்போற் பூமியில் வீழ்ந்து பன்முறை பணிந்தெழுந்து அஞ்சலிசெய்து எம்பெருமானே! அடியேன் உனது சரண நிழலில் என்றும் நீங்காது வாழும் பெரும்பேற்றினையளித்தருளுவதோடு இத்தலத்தின் [illegible]த்தை நாவினாற் சரித்தாரும் முத்திப்பேற்றினையடைத்தப்புமாறு வரந்தந்தருளல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள சிவபெருமான் அங்ஙனமே தந்தனம் எனத் திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருளினார். ஏ மகரிஷிகாள்! திருவையாற்றிலிட்டுத்தே உள்ள சிவாலயம் அனேக கற்பத்திலும் அழியாது விளங்குந் தன்மையையுடையது. அது உற்பத்தியாகிய காலம் எவரும் அறியார். தெரிந்துகொள்ளக் கடவீர்களெனச் சூதபுராணிகர் ஆலய வரலாறுரைத்த சரித்திரத்தை பூர்த்தி செய்து நாதசன்மாவுக்குக் காட்சித்தருளிய சரித்திரத்தைக் கூறலான் புகுந்தனர்.

பதினாறாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௧௭-வது நாதசன்மாவுக்கு சிவபிரான் காட்சிதந்தருளிய அத்தியாயம்.

மகத்தான தவவொழுக்கத்தையுடைய ரிஷிகளே! கேட்கக்கடவீர்கள். நாதசன்மாவானவர் ஓர் தினத்தில் [illegible] அதிகரித்தோங்கும் கலியுகத்தில் வருணாச்சிரமதருமம், ஆசாரம், அனுஷ்டானம், சந்தியாவந்தனம், காயத்திரிஜெபம், சிவராத்திரி, சோமவாரம், ஏகாதசி முதலிய விரதங்கள், பஞ்சமகா யக்ஞம், காலத்தில் செய்யத்தக்க உபநயனம், சௌசம், சுத்தாசமனம், நித்தநித்தம் செய்யும் மலமூத்திராதி விசர்ச்சனம், விதிப்படிக்குச் செய்யும் ஸ்நானம் இவைபோன்று இன்னும் அளவிறந்தன மனிதர்கள் அவசியம் செய்யவேண்டியதென வேதம் விதித்திருக்கும் கிரிகைகளைச் செய்யாதவர்கள் இம்மையில் பதிதத்தன்மையோடு பாபத்தையும் பெற்று மறுமையில் நரகங்களாளியாகப் பெறுவார்கள். அங்ஙனமாகியவைகள் நீக்கப் பஞ்சநதக்ஷேத்திரம் சேர்ந்து காவேரிஸ்நானம் செய்து விபூதி ருத்திராக்ஷம் அணிந்து, நித்தியகர்மானுஷ்டானங்களையும் முடித்துக்கொண்டு பவித்திரபாணியாய் சங்கற்பம், க்ஷேத்திர கிராத்தம், தர்ப்பணமும் முடித்தவர்களாய் பஞ்சாக்ஷர ஜெபத்துடன் எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயத்துட்சென்று தெரிசனம், ஸ்தோத்திரம், பிரதக்ஷணம், சிவநாமசங்கீர்த்தனம் முதலியவைகளைச்செய்துகொண்டு அங்கு வசிப்பார்களாகில் அவை நிவர்த்தியாய் மோக்ஷாநந்தத்தைப் பெற்றுய்வர் என்று கூறிய மறைமொழி சத்தியமாயின் இப்பொழுதே சிவபெருமான் பிரத்தியக்ஷமாகித் திருவை பாலிக்கக்கடவரெனக் கூறித் திருவருளை சிந்தித்துக்கொண்டு நிற்க, கருணையங்கடல் உடனே ரிஷபாரூடராய் அன்னவர்க்குக் காட்சி தந்தருளி ஏ நாதசன்மா! நம் அவதாரமாகிய நீ கூறியவனைத்தும் உண்மையேயாம். இதனைப் பொய்யெனக் கொள்வோர் எக்காலத்தும் மேன்மையுற்று வாழமாட்டார். இது சத்தியமாகும். இத்தலத்திலேயே நீ வசிக்கக்கடவாயெனத் திருவாய்மலர்ந்து மகாலிங்கத்தினுள்ளே மறைந்தருள நாதசன்மாவும் சிவாக்ஞையின்படி பஞ்சநத க்ஷேத்திரத்திலேயே வசித்து சிவத்தியானம் செய்துகொண்டிருந்தனர். ஏ மகரிஷிகாள்! “முத்தோர்சொல்வார்த்தையமிர்தம்” பெரியோர் வாக்கியமாகிய சாஸ்திரங்களனைத்தும் உண்மையென்ற நீதி உண்மையெனக் கடைப்பிடித்து அவ்வழியில் நடப்போர் எப்போதும் மேன்மையே பெறுவர். இது நம் ஆசாரியரின் ஆக்ஞையாம். நம்பக்கடவீர்களெனச் சூதபுராணிகர் நாதசன்மாவுக்கு சிவபிரான் காட்சிதந்தருளிய சரித்திரத்தைப் பூர்த்திசெய்து உண்ணத்தகாத வஸ்துக்களை உண்பதால் வரும் பாபநிவர்த்தி கூறிய சரித்திரத்தைச் சொல்ல ஆரம்பித்தனர்.

பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௰௮-வது உண்ணத்தகாத வஸ்துக்களை உண்டதால் வந்த பாப விமோசனம் உரைத்த அத்தியாயம்.

நைமிசாரண்யவாசிகாள்! உலகில் ஜீவர்களுடைய ஆகாரத்துக்கென ஏற்பட்டவஸ்துக்கள் பலவாயினும் உண்ணத்தக்கன இவை உண்ணத்தகாதன இவை என வேதம் விதித்திருக்கின்றபடியால் அதில் நிவர்த்திக்கத்தக்கவைகளைக் கூறுகின்றேன் கேட்கக்கடவீர்கள். அவை என்னெனில் வெள்ளைப்பூண்டு, வெங்காயம், கத்திரிக்காய், முருங்கக்காய், சுரைக்காய், பீர்க்கங்காய், முள்ளங்கி, [illegible]த்திக்காய் மண்ணினுண்டாகும் உப்பு, பன்றி, கழுதை, ஒட்டகம், யானை, காகம், பூனை இவைகள் முகர்தல், அல்லது உண்டமிச்சமாகிய பதார்த்தங்கள், முலைப்பால், கழுதைப்பால், பழய அன்னம், கள்சம்பந்தமான அன்னம், எலிப்புழுக்கை விழுந்த அன்னம், நகந்தாற் கிள்ளிய பதார்த்தங்கள், மயிர் விழுந்த அன்னம், புனற்பாகம், தேங்காய்நீர், கன்றுபோட்டு பத்துநாளைக்குள் கறந்தபால், கன்றில்லாத பசுவின்பால், ஒட்டைப்பால், காராம்பசுவின்பால், ஆட்டுப்பால், யானை, குதிரையால் ஸ்பரிசிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்கள், ஜாதியீனரால் தொட்டவஸ்துக்கள், ஜெனனமரணத் தீட்டுடையவர்கள் அன்னம், வீட்டுக்குத்தூரமான பெண்ணின் அனுமதியின்பேரில் சமைத்த அன்னம், உபநயனமில்லாதவருடைய அன்னம், சந்நியாசி தொட்ட அன்னம், கண்ணில்லாதவன் அன்னம், ஜாதியீனரால் சமைக்கப்பட்ட அன்னம், வேதாத்தியயனம் செய்யாதவன் அன்னம், வேத விதிக்குப்புறம்பான நடையையுடையவர்கள் அன்னம், வேதாகமங்களை நிந்திப்பவர்கள் அன்னம் வருணாச்சிரம ஆசாரத்தை [illegible]ன் அன்னம், நன்றிமறந்தவன் அன்னம், பெருவியாதியாள[illegible] அன்னம், விபசாரஞ்செய்பவர்கள் அன்னம், கோட்சொல்லுகி[illegible]வன் அன்னம் சிரார்த்தஞ்செய்யாதவன் அன்னம், "புக்குவேட்டக[illegible]தினிலுண்ணும் புன்மையோர்மக்களுட்பதடி என்றுரைக்கும் வை[illegible]லே" மாமியார் வீட்டிற்கிரமமீறி இருந்து உண்பவன் மனிதரிற்பதராவான் என்ற நீதிவசனப்படி மாமியார் வீட்டிலிருந்தேனும் அல்லது அவர்கள் பொருளாலேனும் சாப்பிடப்பட்டவன் அன்னம்யிதத்தரித்திரமுடையான் அன்னம், பெரியோர்களை நிந்திப்பவன், எவரையுந் தூஷிப்பவன், துஷ்கிர்த்தியமுடையவன், பரமதுஷ்டன் மரியாதை இல்லாதவன், புரோகிதன், தொழிற் செய்வோன், உலோபத்தன்மையுடைய

வன், தேவத்துரோகமுடையவன், விபூதிருத்திராக்ஷம் அணியாதவன், பாகவதர்களை நேசஞ்செய்யாதவன், "மண்மாசுபட்டுங்கம் மண்ணைக்குற்றமுண்டாகப்புகும" என்ற பழமொழிப்படி வேதம் விதிக்காத காம்யத்திப்பன் தாசி, வேசி, இவர்கள் முதலானவர்களுடைய அன்னத்தை உண்ணுதலும் பாபமாகும். ஆதலால் அங்ஙனஞ் செய்தோர் அவைகளால் வந்த பாபத்தைப் போக்கிப் புனிதராகவேண்டில் திருவையாற்றை அடைந்து காவேரிஸ்நானஞ்செய்து செம்பொற்சோதீஸ்வரப் பெருமான் சரணாரவிந்தத்தில் வீழ்ந்து தொழுது ஜெபேசர மண்டபத்திலிருந்து குருதிரா[illegible]த் கூறிய மந்திரங்களை ஜெபிக்கும் முறைவழாது அங்கநியாசம், கரந்நியாசத்தோடு ஜெபித்து மரணபரியந்தம் வாழ்வார்களாயில் அது நிவர்த்திக்கும். அறிந்துகொள்ளக்கடவீர்களென்று கூறிமுடித்தபின்னும் மகரிஷிகாள் மேற்கூறிய வஸ்துக்களில் சில இந்திரியங்களை நல்வழியிற் செலுத்தாதனவும், சில ரோகவுற்பத்திக்குக் காரணமாயுள்ளனவும், சில ஒழுக்கக்குறைவைத் தரத்தக்கனவும், சில அசுத்தத்தன்மையைத் தரத்தக்கனவும், சில அறிவின் பெருக்கத்தை குறைக்கத்தக்கனவுமாகி மனிதர்கட்கு கேடுவிளைக்குந் தன்மையுடையதாதலின் ஆன்றோர் விலக்கத்தக்கது என்று ஏற்படுத்திவைத்தார்கள். ஆதலால் "உலக மென்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே" என்ற உண்மை வசனப்படி நல்லறிவுடையோர் சாஸ்திரங் கூறியுள்ள அவைகளை அனுசரித்து நடந்து மேன்மையடைவர். அவ்வாதார் கூறியவற்றையெல்லாம் ஓர் குருட்டு ஞாயங்கள் கற்பித்துக்கெட்டுழலுவர். இது சத்தியமாகும் என்று உண்ணத்தகாததை உண்டதால் வரும் பாபவிமோசனம் உரைத்த அத்தியாயத்தை பூர்த்திசெய்து விரசநாமவேதியன் முக்தி அடைந்த சரித்திரத்தைக் கூறுவான் புகுந்தனர்.

௰௮-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௰௯-வது விரசநாமவேதியன் முத்தி அடைந்த அத்தியாயம்.

மகரிஷிகாள்! கேட்கக்கடவீர்கள் முன்னொரு காலத்தில் காஞ்சிமாநகரத்தில் பிறந்து வேதவேதாங்கம் யாவற்றையும் நன்குணர்ந்து மகாவிரத சீலனாய் விளங்கிய விரசனென்னும் பிராமணோத்

நாயன் தீர்த்த யாத்திரையாகப் புறப்பட்டு அனேக தீர்த்தாடனம்
செய்து காவேரிதீரமடைந்து ஸ்நானம் செய்து ஆங்காங்குள்ள சிவா
லய தெரிசனம் செய்துகொண்டு கடைசியாய் பஞ்சநதக்ஷேத்திரம்
வந்துசேர்ந்து ஸ்நான சந்தியாவந்தனம் நித்தியகருமங்களை முடித்
துக்கொண்டவனாய் திருக்கோவிலுட்சென்று ஆங்கு தர்மசம்வர்த்
தனி சமேதராய் அடியவர் உய்ந்து கடைத்தேறுமாறு திருக்கோலங்
கொண்டருளிய பிரணதார்த்திஹரேஸ்வரனை வணங்கி பூஜை முடித்து
தெற்குவாயிலுக்கு மேல்புறமாய் பர்ணசாலை யமைத்துத் தன்
மனைவியோடு வசித்துக்கொண்டுவந்தனன். அங்ஙனம் வசித்துக்
கொண்டு வருங்காலத்தில் தனுர்மாஸப்பிரவேசமாக அம்மாதம் முழு
வதும் காவேரியில் திரிகால ஸ்நானம் செய்தும்; உபவாசமாயிருந்
தும் உருத்திர ஜபத்துடன் பஞ்சாக்ஷர மந்திரம் செபித்தும்;
நாள் ஒன்றுக்கு நூறு பிரதக்ஷணம் செய்துவந்தும், மாதாந்தத்தில்,
* அவப்ருதஸ்நானம், காயத்திரிஜெபம் ஔபாசனம் பிரமயக்
ஞம், சூரியோபாசனம் முதலிய கிரிகைகளைச் செய்து முடித்து எம்
பெருமான் சந்நிதானம் சேர்ந்தவனாய் சர்வ சாஷ்டாங்கத்தில்
விழுந்து பணிந்தெழுந்து அஞ்சலியோடு கண்களில் ஆனந்தவெள்
ளம் பெருக திரிலோசன, தேவதேவோத்தமா, காமதகன, சிவசங்
கரா, அந்தகாந்தகா, ஓங்காராதிமந்திரசொரூபா, ஜெகத்திகா,
கிரியாதிரியப்பிரபஞ்சசொரூபா, ஞேயஞானஞாதுருசொரூபா,
சத்தியோஜாதாதிபஞ்சமுகாம்புஜா, பிரணதார்த்திஹரா, அம்பிகாபதே
எனப் பலவாறாய் தோத்திரம் செய்து நின்றுகொண்டிருக்கப் பரம
சிவன் மலையரையன் திருப்புத்திரியாகிய பார்வதிதேவியார் வாமபா
கத்தில் விளங்க நந்தி பிருங்கியாதி சிவகணங்களுடன் விருஷபாரூட
ராய் அவ்வந்தணனுக்குக் காட்சி தந்தருளி ஏ பிராமண சிரேஷ்டா,
உனது பக்தி மிகுந்த ஸ்தோத்திரத்தால் மெத்த ஆனந்தமடைந்
தோம். வேண்டும் வரங்களைக் கேட்கக்கடவாயென்றுத் திருவாய்ம
லர்ந்தருள, பிரமோத்தமன் கருணைக்கடலின் அருள் நிறைந்த
சரணபங்கயங்களில் விழுந்தெழுந்து எவ்வினை அடிமைகொண்டாளக்
காக்ஷி தந்தருளிய தேவதேவோத்தமா! நாயினேன் காருண்யமாகாத்
தை விட்டு இங்கு வந்து வசித்து உன் சரண சேவைக்காளாய் விளங்

* அவப்ருதஸ்நானம்—விரதத்தின் உள்ளிருந்து பஞ்சாக்ஷரஜெபம் 108-
முடித்துப் பின்னர் செய்யும் ஸ்நானம்.

கியபிறகு அங்கு செல்ல மனமில்லாதவனாய் இருந்தும் ஆங்குள்ள
தம்பா நதியைத் தெரிசிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் உண்டாயிருக்
கின்றபடியால் அதனைத் தேவரீர் இங்கு வரவழைத்துத் தந்தருளுவ
தோடு சத்புத்திரப்பேற்றினையும், மரணபரியந்தம் இத்தலத்தைவிட்டு
நீங்காதிருக்கும் எண்ணத்தையும், மரணாந்தத்தில் உனது சரண நிழ
லில் வாழும் பெரும்பேற்றினையும் கொடுத்தருளல் வேண்டுமென்று
விண்ணப்பித்து நிற்க பஞ்சநதீசப்பெருமான் அங்ஙனமே அவ்வள
வனுக்கு வரந்தந்து மகாலிங்கத்தினுள்ளே மறைந்தருளினார். அவ்
வாறுகவே பிராமணனும் சர்வர ஆக்ஞையின்படி ஆங்கு வந்த தம்
பாநதியில் ஸ்நானம் செய்து ஓர் புத்திரனைப்பெற்று அவனுக்கு
பிரணதார்த்திஹரன் என்று நாமமிட்டு நெடுநாளிருந்து சிவலோகம்
அடைந்தனன். எம்பெருமான் ஆக்ஞையின்படி பூமியின் வழியாக
வந்த தம்பாநதி பரமேஸ்வரி எழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயத்திற்கு
வடக்கில் அமர்ந்து தன்னிடத்துப் படிவோர் பாபத்தைப்போக்கி
முத்தி அளிக்கும் தன்மையோடு விளங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றது.
மகரிஷிகாள் அறிந்துகொள்ளக்கடவீர்களெனச் சூதபுராணிகர் விரச
நாமவேதியன் முத்தி அடைந்த சரித்திரத்தை பூர்த்திசெய்து ததீசி
முதலிய மகரிஷிகள் முத்தி அடைந்த சரித்திரத்தைக் கூறலான
புகுந்தனர்.

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௨௰-வது ததீசி முதலிய மகரிஷிகள் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

ரிஷிசிரேஷ்டர்காள்! கேட்கக்கடவீர்கள் முன்னொரு காலத்
தில் சிவபெருமானது சரணாரவிந்தத்தில் நிறைந்த பக்தியுடையாரும்
விபூதி ருத்திராக்ஷதாரும், வேதவேதாங்க பாரங்கதரும், பஞ்சாக்ஷர
ஜபத்தியானபரும், ருத்திரபாராயணம் செய்பவருமான ததீசி முத
லான மகரிஷிகள் இமயமலைச்சாரலிலிருந்து ஜீவன்முத்தியைத் தரத்
தக்க தலம் இன்னதென்பதை அறியவேண்டி சிவபெருமானைக்குறி
த்து தபசு செய்தார்கள், அப்பொழுது பரமசிவன் பிரசன்னமாக
மகரிஷிகள் எழுந்து நமஸ்காரம் செய்து, தேவதேவா! முத்திசாதன
மாயுள்ள சிவஸ்தலத்தைத் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென வின்
னப்பித்து நிற்க, பரமசிவன் அன்னவர்களை நோக்கி பக்தியுடையீர்!

யாகம் தபசு ஜபங் சித்திக்கத்தக்கதும், கௌதமர் - துர்வாசர் - சநந்தர் முதலான மகரிஷிகளும், பிரம விஷ்ணுக்களும், யக்ஷ கின்னர கிம்புருட - வித்தியாதர - கந்தர்வ - சித்த சாத்திய சாரண - அப்சரசு முதலானவர்களும் தவசித்தி அடைந்ததுமாயுமுள்ளது பஞ்சநதமென்னுந் திரமாகும், ஆகையால் அங்கு சென்று தபம்புரிவீர்களானால் முத்தி சித்திக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருள மகரிஷிகள் இமயபருவதச்சாரலை விட்டுப் பஞ்சநதத்தையடைந்து, காவேரியில் ஸ்நானம் செய்து, ஜாபால உபநிஷத்திற் சொல்லியபடி விபூதி ருத்திராக்ஷம் தரித்து ஆலயம் வந்து ஜப்பியேசுவர மண்டபத்தில் நாலு வருஷகாலமிருந்து, சிவபூஜா துரந்தரர்களாய்த் தவம் செய்தார்கள். அப்பொழுது பரமசிவன் பிரசன்னமாகி ஏ மகரிஷிகாள்! உங்கள் தவத்தால் ஆனந்தமடைந்தோம். மற்ற ஸ்தலத்தில் அநேககோடி கற்பகாலமிருந்து செய்தாலும் சித்தியாகாததபசு; இந்த ஸ்தலத்தில் கணப்பொழுது செய்யினும் சித்தியாகும். அப்படிக்கில்லாமல் நாலு வருஷ காலமிருந்து தவஞ்செய்தமையால் நீங்கள் மோக்ஷம் அடைவதற்கையமில்லையென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மறைந்தருள மகரிஷிகள் அநேக காலம்வசித்துச் சித்தி முத்தியை அடைந்தார்கள். அறிந்துகொள்ளக் கடவீர்களெனச் சூதபுராணிகர் ததிசி முதலிய மகரிஷிகள் முத்தி அடைந்த சரித்திரத்தைப் பூர்த்திசெய்து பிரணதார்த்திஹரநாமம் வந்த சரித்திரத்தைக் கூறுவாரா யினர்.

உ௰-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உக-வது பிரணதார்த்திஹரரென்ற பேர் வந்த காரண முரைத்த அத்தியாயம்.

கிருதயுகத்தில் எல்லாச் சாஸ்திரங்களையுங் கற்றவனுஞ் சகல மந்திரார்த்தங்களுந் தெரிந்தவனும், வேதாநுஷ்டானத் தவறுத வனுமான சிவசன்மனென்னு பிராமணன் க்ஷயரோகத்தாற் பிடிக்கப்பட்டுக் கர்மகாண்ட விதிப்படி அநேக கருமங்களைச் செய்தும், நிவர்த்தியாகாமல் பிருந்தவிசனத்துடன் பஞ்சநதஸ்தலமடைந்து, கௌதம நந்தனரான சதாநந்தரைக்கண்டு, நமஸ்கரித்துச் சுவாமின்! நான் வெகு நாளாக வியாதியால் வாதனையடைந்து, கர்மகாண்ட விதிப்படிய அநேக தர்மங்கள் செய்தும், அது நிவர்த்தியாகவில்லை. தேவரீர் என்மேற் கிருபைசெய்து, இது நிவர்த்திக்கி ஹர்வழிசொல்லவேண்டு

மென்றான். சதாநந்தர் ஞானதிருஷ்டியாலவன் பூர்வகருமத்தைத் தெரிந்து, சிவசன்மனே! நீ பூர்வஜென்மத்திற் குரிய கிரகணபுண்ணிய காலத்தில் ஒருவனுடைய தானியம் தானமாகத் தருகின்றேனென்றாய். பிராமணனுக்குச் சொல்லியபின் கொடாததனாற் பிரமகத்தி பாவத்துக்கிலையானை. இந்த க்ஷயரோகம் வந்தது. இது உன்னை நின்று சென்மம்வரையில் விடாது. ஆகையால் இப்பொழுதே இவ்விடத்தில் நின்மொன்றுக்குப் பிரலம்பத்துடனே பதினாயிரம் பஞ்சாக்ஷரதனமும், தினமொன்றுக்குப் பிரலம்பத்துடனே பதினாயிரம் பஞ்சாக்ஷரஜபமும், நூறு விதிப்பிரதக்ஷணமும், ஆயிர நமஸ்காரமும், இந்த க்ஷேத்திரத்தில் நீ செய்தால், வியாதி நீங்குமென்று சொல்லியருளினார். சிவசன்மன் தன் குருவாகிய சதாநந்தர் சொல்லியவாறே ஒரு மாதம் வரையிற்செய்து, கடைசிநாள் இராத்திரி நித்திரைசெய்கின்ற சமயத்தில் சிவசன்மனருகிற் சிவபெருமான் சந்நியாசியாக வந்து, கையில் விபூதி எடுத்துச் சிரசுமுதற் பாதம்வரையிலுந் தடவித் திருவடி தீக்ஷை செய்து மறைந்தருளினார். சிவசன்மா விபூதி தடவிய காலத்தில் அறியாமல் தீக்ஷை செய்யுங்காலத்தில் விழித்தெழுந்து, தன்தேகம் ரோகமில்லாமல் தங்கம்போலிருப்பதைக் கண்டு, ஆச்சரியமடைந்து வந்தவர் பரமசிவனே யென்று தெளிந்து, ஆலயமடைந்து, வேதங்களாலும் ஸ்மிருதி புராணங்களாலும் தோத்திரஞ்செய்து, பிரணதார்த்திகரனே! கிருபைசெய்தல்வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தனிற்க, உடனே பரமசிவன் பிரசன்னமாகிச்சிவசன்மனே! சென்ற இரவு சந்நியாசிவேடமாகவந்து விபூதிதடவித் திருவடிதீக்ஷை செய்தது யாமே; உன்னாற் பிரணதார்த்திகரனென்றழைத்த பெயர் நாமத்தினால் எம்மைத் தொழுதார் இந்த ஸ்தலத்தில் யாம் தரித்து அந்த நாமத்தினால் எம்மை தொழுதார்களைக் பாபநாசஞ்செய்வோம். நீ இந்த ஸ்தலத்தில் ஆனந்திக்கின்றவர்கள் பாபநாசஞ்செய்வோம். நீ இந்த ஸ்தலத்திற் முத்தி அடைவாயென்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருளினார். அதன் பின் சிவசன்மா திருவையாற்றிலேயே நெடுங்காலமிருந்து, மரணமடைந்து, சிவலோகமடைந்தனன்.

உக-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உஉ-வது சர்வவிஜயனை வதைத்த அத்தியாயம்.

இரணியாசுரன் பேரனும், பிங்கலாக்ஷன் புத்திரனுமான சர்வவிஜயனென்னும் அரசன் தான் எல்லா உலகத்திற்கும் அதிபதியாக வேண்டுமென்று, இமயபருவதச்சாரலிலிருந்து சிவனை நோக்கித் தவஞ்செய்யவே, பிரமதேவன் அவன் முன்பிரசன்னமாகி ஆயுசு

ருடனுக்குப் பிரசன்னமாக, உடனே அவ்வசுரனெழுந்து நமஸ்க
ரித்துநின்று சுவாமீ! பதினான்கு உலகங்களிலுமுள்ளவர்களாலும்
நான் அபஜெயமடையாத வரம் தரவேண்டுமென்றனன். அப்படியே
தந்தோமென்று சொல்லிப் பிரமதேவன் மறைந்தார். உடனே
இமயபருவதத்தைவிட்டுத் தன்னகரத்தையடைந்து, சொர்க்கலோ
கத்தை ஜெயிக்கவேண்டுமென்று தன் மந்திரிகளுடனாலோசித்துப்
பதினாயிரலக்ஷம் யானை, கோடிலக்ஷங்குதிரை, கோடிலக்ஷந்தேர்,
கோடிலக்ஷம்பதாதியுடன் புறப்பட்டு இந்திரலோகமடைந்து நான்கு
வாயிலிலும் வளைந்துகொண்டான். அதை இந்திரனறிந்து தன்
சேனைகளுடன் யுத்தத்திற்குவந்துசேர இருதிறச்சேனையுங் கலந்து
போர்செய்யும்போது, சர்வஜயன் ருத்ராயுதமெடுத்துத் தேவசேனைக்கூ
டத்திற்குட் புகுந்து, அடிக்கவே. அதற்காற்றாமல் தேவர்கள் இந்தி
ரனை நோக்கி முறையிட்டார்கள். இந்திரன் அக்கினியை நோக்கி
அக்கினிதேவா! நீ சீக்கிரம் கவசம் பூண்டு, இரதமேறிச் சென்று,
சர்வஜயனை யுத்தத்திற் செயித்துவருவாய் என்று சொல்லினன்.
உடனே அக்கினிதேவன் இரதமேறி யுத்தகளத்திற் சென்று [illegible]
யுத்தந்தொடுத்துப் பதினாயிரமசுரர்களைக் கொன்று சர்வஜயனுக்
கெதிர்போகும்பொழுது, சர்வஜயன் கண்டு ஒரு அஸ்திரத்தைத்
தொடுத்து, அக்கினிதேவன் தலையிற்றாக்கினன். தாக்கினவுடனே
அக்கினிதேவன் வாயால் இரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு, பூமியில்
விழுந்து மரணமூர்ச்சை அடைந்தனன். உடனே அசுரன் தேவர்
கூட்டத்திற் புகுந்து யுத்தஞ்செய்ய, அதைச் சகிக்கமுடியாமல்
தேவர்கள் முறையிட்டார்கள். அதை இந்திரன் கேட்டு வாயுவை
நோக்கி நீ அசுரனைச் சம்மாரஞ்செய்துவாவென்றான். வாயுதேவன்
சூழிக்காற்றைப்போற் போர்க்களத்திற் புகுந்து, ஆயிரம் அசு
ரர்களைக்கொன்று திரிகின்ற சமயத்தில் அசுரன் வாயுவைச் சக்கிரா
யுதத்தாலடிக்க, வாயுதேவன் மறைந்தோடிப் போய்விட்டான்;
அதன்பின் எமனை அனுப்பினான். எமன் புகுந்து யுத்தம் பண்
ணுங்காலையில் அசுரன் இருப்புலக்கையைச்சுழற்றியடிக்க அதற்காற்
றாமல் எமன் ஓட்டமெடுத்தான். அதன்பின் வருணனையனுப்பினான்.
வருணன் வந்து யுத்தஞ்செய்யும்பொழுது அசுரன் தண்டாயுதத்
தாலடிக்க அதற்காற்றாமல் சமுத்திரத்தினடியொளித்தான். அதன்
பின் இந்திரன், குபேரன், அஷ்டவசுக்கள், சப்தமருத்துக்கள்,
கெந்தருவர் முதலான அநேகர்களைக் கூட்டமாகவனுப்ப அவர்கள்
வந்து யுத்தத்திற் புகுந்து யுத்தம் பண்ணவே அசுரன் தன்

சேனை குறைந்ததைக் கண்டு, அதிக கோபத்துடன் உலக்கையைக்
கையிலெடுத்துக் கிறுகிறென்று சுழற்றியடிக்கான். அதைப் பொ
றுக்கமுடியாமல், வந்தவர்கள் திசைகள்தோறு மோடி யொளித்
தார்கள்; பின் தேவேந்திரன் ஏகனாக நிற்பதை யசுரன் கண்டு இந்
திரன் சமீபத்திற் போயினான். போனவுடன் இந்திரன் வச்சிர
பாணியாக ஐராவதத்திலேறி அநேகமசுரர்களைக் கொன்று, தன்
கையிலிருந்த வச்சிராயுதத்தால் அசுரன்றலையிற்புடைக்க, அந்த
அடியினாற் சர்வஜயன் இரண்டு நாழிகைவரை மூர்ச்சையடைந்து
பூமியிற் கிடந்து பின்னெழுந்து கதையை யெடுத்து இந்திரன் மார்பிற்
குத்தினான். குத்தினவுடன் இந்திரன் யானையினின்றுங் கீழே விழு
ந்து க[illegible]மடைந்து மூர்ச்சையடைந்தான். அத்தருணத்தில
மாதலியாஞ் சாரதி மறைந்து இந்திரனைத் தூக்கிக்கொண்டு அமரா
[illegible]யடைந்தான். அப்பொழுதே சர்வஜயன் அமராவதிபட்
டணத்துட் புகுந்து, தேவமாதர்களைச் சிறைப்பிடித்ததோடு காம
தேனு கற்பகவிருக்ஷமுதலான இந்திரன் செல்வங்களையெல்லாங்
கொள்ளையடித்துக்கொண்டு தன் நகரமாகிய இரவியபுரத்தையடை
ந்தான். இந்திரன் இறந்தவர்கள் போக இருந்தவர்களோடு சத்திய
லோகத்தையடைந்தான்; தேவருலகம் பாழாய்ப்போயிற்று. சத்தியலோ
கத்தையடைந்த இந்திரன், தக்ஷப்பிரசாபதி, நாரதர், சனகர், சனந்த
னர், சனற்குமாரர், சனாதனர் முதலான ரிஷிகள் புடைசூழ
[illegible] வீற்றிருக்கும் சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பிரம
தேவனைக் கண்டு நமஸ்கரித்து நின்று கமலாசனா; [illegible]
பின் ! பிரகலாதன் புத்திரனான சர்வஜயன் தாங்கள் கொடுத்த
வரத்தால் மிகுந்த கருவங்கொண்டு; தேவர்கள், பிரா
மணர்கள், மகரிஷிகள் முதலான பெரியோர்களுக்குச் சகிக்கமுடி
யாத இடுக்கண் செய்வதுந்தவிர எங்களையும் அமராவதிப் பட்டணத்
தைவிட்டுத் துரத்திவிட்டான்; நான் வசிப்பதற்கோ இடமில்லை, அடி
யேனை ரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதைக்
கேட்ட பிரமதேவர் இந்திரன் முதலான தேவர்களைப் பார்த்து பூமி
யிற் பஞ்சநதமென்கின்ற சிவக்ஷேத்திரமிருக்கின்றது. அதில் வசிப்
பவர்களுக்குச் சர்வ சத்துருநாசமும், சகலரோகநிவாரணமும், சம்
சாரபந்த நிவர்த்தியும், ஜனனமரணத்தால் வருந்துக்கமும் நிவர்த்தி
யாகும். அன்றியும் பரமசிவன் காலபைரவராற் றுஷ்டநிக்கிரகஞ்
செய்தருளுவர். அசுரர், இராக்ஷதர், பிசாசு, துஷ்டக்கிரகங்களும்,
அந்த இடத்திலணுகமாட்டாது. ஆகையால் அந்த க்ஷேத்திரத்தில்

தேவரோடு. நீ விசேபாயேல் அதையறிந்து சர்வவிஜயன் அங்கு வந்து அநாசாரஞ் செய்ய ஆரம்பித்து காலபைரவரால் மரணத்தையடைவானென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, அதைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்திரன் தேவரோடு திருவையாற்றையடைந்து, சிவபூஜாதுரந்தரனாக ஸ்ரீருத்திரத்தால் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து நிற்க, பரமசிவன் பிரசன்னமாகி, இந்திரனே; நீ பயமடையாதே; இந்த ஸ்தலத்தில் பாவிகளாகிய பிருகுதீர்த்தருக்குக் கோட்டியாய் நமது கிங்கரனாகிய காலபைரவனிருக்கிறபடியால் ஆனால் சர்வவிஜயன் மரணமடைவானென்று சொல்லி மறைந்தருளினார். பிரமதேவர், இந்திரன், பஞ்சநதத்தையடைந்தபின் நாரதரை நோக்கி நாரதரே! நீர் இந்த பாதாளத்திற்குப் போவதுபோல் பூமியையடைந்து, சர்வவிஜயனைக் கண்டு இந்திரன் பஞ்சநதத்திலிருக்கின்றானென்று சொல்லி, அந்த விடத்திற்குச் சர்வவிஜயன் போகும்படி செய்யவாருமென்றார். அவ்வண்ணமே நாரதர் பூமியில்வந்து அநேக தெய்வ நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்து, திருவையாற்றை யடைந்து பரமசிவனை தெரிசித்து, ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார். அப்பொழுது பரமசிவன் பிரசன்னமாகி நாரதா! உனக்கு வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளவென்றும், நாரதர் ஐயனே! தேவரீர் பாததெரிசனத்தையன்றி அடியேனுக்கு வேறொன்றும் வேண்டுவதில்லையென, பரமசிவன் அம்மையனிருக்கெமென மறைந்தருளினார். நாரதர் திருக்கோயிலைவிட்டு வெளியில் வந்து, திருப்பழனத்தை புத்தேசிக்கப் போகுந்தருணத்தில் இந்திரன் நாரதனைக்கண்டு நாரதரே! அசுரரால் சொர்க்கத்தை விட்டு பூமியில் வாசஞ்செய்வது எப்பொழுது நீங்குமென்று கேட்க, நாரதர் பயப்படாதே விரைவில் அசுரர்கள் நாசமடைவார்களென்று சொல்லிச் திருப்பழனத்தை யடைந்து, ஆபத்சகாயரைத் தெரிசித்துத் திருச்சோற்றுத்துறையை யடைந்து, ஓதனேசுவரரைத் தெரிசித்து திருவேதிகுடியடைந்து, ஆதிவேதேசுவரரைத் தெரிசித்து, திருக்கண்டியூரையடைந்து, வீரட்டேசுவரரைத் தெரிசித்துத் திருப்பூந்துருத்தியையடைந்து புஷ்பவனேசுவரரைத் தெரிசித்துத் திருநெய்த்தானமடைந்து, கிருதக்காரேசுவரரைத் தெரிசித்து, திருவானைக்காவையடைந்து, செம்புநாதரைத் தெரிசித்துத் திருசிராமலையையடைந்து, தாயுமானவரை தெரிசித்து கிழக்கேதிரும்பிச் சுவாமிமலையையடைந்து, ஸ்வாமிநாதரைத் தெரிசித்து, கும்பகோணமடைந்து, ஆதிகும்பேசுவரரையும், உமாபதீசுவரரையுஞ் சோமநாதரையும் தெரிசித்து, மத்தியார்ச்சுனத்தையடைந்து மகாலிங்கேசுவரரைத் தெரிசித்து,

இராமலிங்கத்தை தெரிசிக்கவேண்டுமென்று, இராமேசுவரத்துக்குச் சமீபத்தில் போகையில் சர்வவிஜயனைக்கண்டு தான் அவனருகில் போய்ச் சர்வவிஜயனே! நீ எங்குசெல்கின்றாயென்று கேட்டார். கேட்டவுடன், நாரதரை நமஸ்கரித்து என் சத்துருவாகிய இந்திரனோடு தேவர்களையுந் தேடிப்போகின்றேனென்று சொல்லினான். அதைக்கேட்டு நாரதர் புன்னகைகொண்டு அசுரனே! தேவர்கள் திருவையாற்றில் காலபைரவர் காவலால் நிற்பயங்கரராக வசிக்கின்றார்கள். நீ அவ்விடம் போனால் உன் பாக்கியத்தைக்கண்டு, காலபைரவர் ஓடிப்போவார். சீக்கிரமங்குபோவாயென்று சொல்லி, இராமநாதரைத் தெரிசித்து, அசுரன் பஞ்சநதத்தை யடைவதற்கு முன் தான் பஞ்சநதத்தையடைந்து, பரமசிவனை ஸ்தோத்திரத்தால் பிரத்தியக்ஷமாக வரவழைத்து, சுவாமின்! சர்வவிஜயன் இவ்விடத்திற்குத் தேவர்களிருக்கின்றார்களென்று மிகுந்த கோபத்துடன் வருகின்றான். அவனைக்கொன்று தேவர்களைக் காத்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்து நிற்க பரமசிவன் நாரதா! உன்னுடைய வேண்டுதலின்படி அவனைக்கொன்று தேவர்களைக் காத்தருள்வோமென்று திருவாய்மலர்ந்து காலபைரவரையழைத்து, பைரவா! சர்வவிஜயனென்னும் அசுரன் தேவர்களைக்கொல்ல இங்குவருகின்றான். அவனைக்கொன்று தேவர்களை ரக்ஷிக்கக்கடவாயென்று சொல்லி மறைந்தார். அதன்பின், சர்வவிஜயன் இலக்ஷங்கோடி சேனையுடன் திருவையாற்றையடைந்து நாலுபக்கமும் வளைந்து, அநேக பாணங்களை எடுத்து ரிஷிகள்மேலும் வருணத் தேவர்கள்மேலும் பிராமணர்கள்மேலும் காலபைரவரை நோக்கி எறிந்தான். அதைப் பொறுக்கமுடியாமல் முறையிட்டார்கள். காலபைரவர் சூலாயுதத்தைக் கையில் எடுத்துச் சுழற்றி அசுரர்சேனைமேல் வீசினார். சூலமானது அசுரர் சேனையுட் புகுந்து இரண்டு கடிகைக்குள் சர்வவிஜயனோடு சேனைகளையும் கொன்று திரும்பியது. அதன்பின் இந்திரன் பரமசிவனை வணங்கி விடைபெற்றுத் தேவர்களோடு அமராவதிப்பட்டணம் அடைந்து வாழ்ந்திருந்தான்.

௨௨-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௨௩-வது சுசிகரவேதியனுக்கு கலி நீங்கியதை உரைத்த அத்தியாயம்.

அனவத்தியாதேவி நாதசன்மாவை வணங்கி சுவாமின்! கலியின் சுபாவத்தையும் அதை நாசஞ்செய்யும் விதத்தையும் கூறியருளவ்

வேண்டுமென்று கேட்க, நாதசன்மா பெண்ணே! நாலாவது யுகமா
கிய கலியுகத்தில் கோடி ஜனங்களில் ஒருவன் திரிகரணசுத்தியோடு
தருமஞ்செய்பவனாகியும், பெருமைக்குத் தருமஞ்செய்பவன் ஆயிரத்
திலொருவனாகியும், அவபானம், சத்தியபங்கனம், வேதாத்தியயனம
செய்தல், தருமவானைக்கண்டு பொறாமைப்படுதல், விரதம், ஆசாரம், சா
கியம், குளம்வெட்டல் இவைகளை தடுத்தல்; பொறாமை, டம்பநிமித்
தம் ஆசாரமாயிருத்தல், கொஞ்சம் வேதசாஸ்திரம் கற்ற கருவத்
தால் பாவம்செய்தல், கோட்சொல்லல், காரியம் முடியுமளவும்
சிநேகனாகவும் பந்துவாகவுமிருத்தல், சிராத்தத்தை விடுதல், பிதா
துரோகம், புத்திரதுரோகம், மனையாள் துரோகம், நாயகன் துரோ
கம், குருத்துரோகம், சிவத்துரோகம், நம்பிக்கைத்துரோகம், இர
ண்டாசௌசம்விடுத்தல், பிராமணர் சூத்திரர்கட்குத் தாசராயிருத்
தல், குதிரை, யானை, ரதமுடையவன், க்ஷத்திரியன், சண்டாளன்,
சூதகன், ஆரமாதர், சாதிகெட்டவன், இவர்களைத் தொட்டு ஸ்நா
னம் செய்யாதிருத்தல், சங்குசக்கரத்தால் சூடுபடுதல், சங்குசக்கரச்
சின்னமுடையவர்களுடன் கலந்து விவாகம்செய்தல், அவர்களுடன்
கூடி அத்தியயனம் செய்தல், நான்தான் உயர்ந்தவனென்று சொ
ல்லல், அதர்ம இச்சையால் அற்பாயுளாகி மரணமடைதல், நான்கு
வருணத்தாருஞ் சங்கரசாதியாதல், காமக்குரோத அகங்காரத்தால்
வயிரமடைந்து பிறருக்கு வருத்தஞ்செய்தல், உத்தமர்களை நிந்தித்
தல், நீசர்கள் பத்தமாராகுதல், அரசர்கள் திரவிய ஆசையடைந்து
தருமம் செய்வதுபோல் தருமத்திரவியத்தைக் கவர்தல், அகாரம்
செய்து பிறருக்குக் கெடுதி விளைப்பவரோடு கலந்திருத்தல், ஆசார
மில்லாதவனையும், வேதங்கற்காதவனையும், சிராத்தத்தில் பிராமண
னாக வைத்தல், அப்படிப்பிராமணனுக்குக் கொடாதிருத்தல், குல
மாதர்கள் வேசிகளைப்போல் அலங்கரித்துக்கொள்ளல், ஓயந்திவ
பலத்தைக் கொடாதிருத்தல், மேகங்கள் குறைவாகவருஷித்தல், பாவ
நிமித்தமாக பசுவைப் பாலனம்செய்தல், க்ஷேத்திரங்களில் பயிரிடுதல்,
தருமத்திற்கும், மூடர்களுக்கும், சாதுக்களுக்கும், விதவைகளுக்
கும், பாலர்களுக்கும் அபகாரம் செய்து திரவியம் சம்பாதித்தல்,
டம்பநிமித்தம் பிறர் எக்கிய முதல் பஞ்ச எக்கியங்களும் சோமாதி
யாகங்களும் செய்து அபாத்திரருக்குத் தானங்கொடுத்தல், சவுசஸ்
ஸ்நானம் விதிப்படி செய்யாதிருத்தல், அகாலத்தில் கருமஞ்செய்தல்,
குயுக்தியால் வேதநிந்தனை, விப்பிரநிந்தனை, எதிநிந்தனை, பதிவிரதா நிந்
தனை, பரமசிவனிடத்தில் பக்தியில்லாமல் காட்டேறி, கருப்பன் மு

தலான ஊர்த்தேவதைகளிடத்தில் பக்தி வைத்தல்; தேவார்ச்சனை செய்
வோரைப் பரிகாசம் செய்தல், இராஜசேவகர்கள் இரா நிமித்தம்
மந்திரங்களை வாதைப்படுத்தல், தானம், எக்கியம், செபம் இவைக
ளால் வரும் பலனை விற்றல், சண்டாளனிடத்தில் வாசமியுண்ணல்,
சூத்திரான்னம் புசித்தல், தாசி விதவை இவர்களுடன் புணர்தல்,
மாதர்கள் கணவனை நிந்தித்தல், கடவுளை மறத்தல் முதலான கெடுதி
களுண்டாகும். அங்ஙனமாக இந்தக் கலியுகத்தின் ஆதிகாலத்தில்
வேதவேதாங்க பாரங்கதனும், தர்மசாஸ்திர மர்மத்தை அறிந்தவ
னும், வருணாசிரமதருமம் தவறாதவனும், நித்தியானத்துடன் சிவ
பூஜாதத்பரனும், விபூதிருத்திராக்ஷதாரனும், பாவமில்லாதவனுமான
சுசிவ்ரதனென்னும் பிராமணன் இருந்தனன். அன்னவன் திருப்பனை
சுவாதிகள் முதலிய தெய்வங்களிடங்களிலும்
வைராக்கியமடைந்த பின் கலியாதை அறிந்த இத்த யுகதர்மம் தன்னையும்பற்றி
பாவிகளாகவிருப்பதைக் கண்டு இந்த யுகதர்மம் தனக்குத் தேவை
சுகமடையச்செய்யும் ஆதலால் பரமசிவனைச் சரணமடைவோம்
என்று தன்னிடம் விட்டுத் தீர்த்தயாத்திரை செய்வானாகி புறப்பட்
டுப்போக பின்னுங் கலிபுருஷன் கருநிறத்தையுடையவனாய்க் கைவி
ரித்திரை பிடித்துக்கொண்டு தன்னை அதட்டி வருவதைக் கண்டு
அந்த ஜெபம் பயந்து பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தைச் செபித்தனன். இன்னும் அவன்
கேட்டுக் கலிபுருஷன் மறைந்தான். மறைந்தவுடன் ஒரு விருக்ஷத்தினடியி
லமைந்து தொடர்ந்துவருவானென்று ஒரு விருக்ஷத்தினடியில்
காந்து திரும்பிப் பார்த்தான். பார்த்தபொழுது தூரத்தில்
கலிபுருஷன் வருவதைக் கண்டு கீழே விழுந்து மூர்ச்சையடைந்து
தெளிந்து முன் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தால் மறைந்தவன் இப்பொ
ழுது கண்ணுக்குத் தோன்றுகின்றான். இன்னும் அந்தப் பஞ்சா
க்ஷர மந்திரத்தையே செபிப்போமென்று தியானத்துடன் செபிக்
கக் கலிபுருஷனைக் காணாதுசந்தோஷமடைய அப்பொழுது ஆகா
யத்தில் ஓ பிராமணனே! கலிபுருஷனுன்னை எவ்விதத்திலும் பிடிப்
பான் ஆகையால் பஞ்சநத க்ஷேத்திரம் தவிர மற்றெல்லாவிடங்களி
லும் கலிபுருஷன் வியாபித்திருக்கின்றபடியால் நீ சீக்கிரத்தில் பஞ்
சநதத்தை அடைவாயென்று அசரீரியுண்டாயது. உடனே பஞ்சா
க்ஷர ஜெபத்துடன் பஞ்சநதத்தையடைந்து காவேரி ஸ்நானம் செய்து ஆயிரத்
தைச் செய்து வேதமாதாவாகிய காயத்திரி மந்திரமும் செபித்து பிரத
க்ஷிண நமஸ்காரத்துடன் பஞ்சநதீசனைத்தெரிசித்து ருத்திரமந்திரத்
தெட்டுருச் செபிப்பதோடு பஞ்சாக்ஷர மந்திரமும் செபித்து ஸ்ரீருத்திர
துடன் ருத்திராபிஷேகம்செய்து சதா ருத்திர மந்திரத்தால் ஜெபத்

தம் செய்தனன். செய்யவே பரமசிவன் பிரசன்னமாக சுகிர்தன் நமஸ்கரித்தெழுந்து நின்று சுவாமீன்! என்னைக் கலியுகாதி காத்தருளவேண்டுமென்ன சிவபெருமான் சுகிர்தனே! எம்மிடத்தி அன்ன பயத்தால் கலிபுருஷன் இந்த ஸ்தலத்தில் வரமாட்டான். அந்தப் பயமுனக்கில்லை. ஜப்பியேசகாபதி, பஞ்சநதீசா, பிரணதார்த்திகரா! என்று நீ செபித்தால் துர்சொப்பனம், துஷ்டக்கிரகம், பூதப்பிரேதப்பிசாசம், விஷம், அபிசாரம், தாரித்திரம், அபகீர்த்திகள் நாசமாகும். அர்த்தோதயம் மகோதயம் சூரியசந்திர கிரகணம் இந்த காலங்களில் பஞ்சநத காவேரி ஸ்நானம் செய்பவர்கள் பதிதஸ்பரிசபாதகம், இம்சை, பரதாரகமனம் முதலிய காயிக பாதகங்களையும், கோட்சொல்லல், மாறுபடப்பேசல், குரூரமாகச் சொல்லல், ஆனவாசிகபாதகங்களையும் பரஸ்திரீயத்தியானம், பிறருக்கு கஷ்டத்தையெண்ணல், வீணாய்ச் சாபப்படுதல், ஆனமானசிக பாதகத்தையும் போக்கிக் கோடி கோதானம் செய்த பலத்தையடைவார்கள். அன்றியும் காவேரி ஸ்நானம் [illegible] அதிகப் பலத்தையும் பூமிதான பலத்தையும் கொடுக்கும். பஞ்சநத க்ஷேத்திரத்தில் வஸ்திரம் தானியம், இரணியம், இவை முதலிய தானங்கள் செய்தவர்கள், ஆயுள்விருத்தி தனதானிய சம்பத்து புத்திர பௌத்திர சம்யுக்தராக அநேக சௌக்கியத்தையடைந்து பரத்திற்சிவலோகசாயுஜ்யத்தை அடைவார்கள். அவ்விடத்து வித்தியா தவசு விரதமுள்ள பிராமணன் புண்ணியகாலங்களில் தானபாத்திரனாவான். மகரசங்கிராந்தி முதலாகிய புண்ணிய காலங்களில் காவேரி ஸ்நானஞ்செய்து, நம்மை தெரிசித்தவர்கள் மோக்ஷமடைவது சத்தியம்; ஆதலால் நீ இந்த ஸ்தலத்தில் வசித்துப் புண்ணிய காலங்களில் காவேரி ஸ்நானம் செய்து, நம்மைத் தெரிசித்தால் மோக்ஷமடைவாயென்று பரமசிவன் சொல்லிமறைந்தருளினர். அவ்வண்ணமே சுகிர்தன் மரணபரியந்தம் திருவையாற்றில் வசித்து மோக்ஷமடைந்தான்.

உ௩-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ௪-வது தருமதாசன் சாரூபபதவியை அடைந்த அத்தியாயம்.

திரேதாயுகத்தில் கோதாவரி தீரத்தில் ஸ்ரீகலம்சந்தித்த தர்மகாரியன்ற பிராமணன் வருணாச்சிரம தர்மத்தை

விட்டு; விலக்கான காரியங்களைச் செய்து வந்தான். அவனுக்குத் தர்மசீலனென்பவனோர் புத்திரன் பிறக்க அப்புத்திரனுக்குத் தருமதாசனென்று பெயரிட்டுச் சாதகர்மமுதல் உபநயனபரியந்தம் வேதோக்தப்பிரகாரம் செய்வித்து, விவாகமுஞ் செய்வித்தான். பின் தருமதாசன் புண்ணிய [illegible] ணம் [illegible]. அக்காலத்திலவன் தந்தையாகிய தருமசீலன் மகாதாரித்திரியத்தாற் பீடிக்கப்பட்டுத் தனக்கு இக்கஷ்டத்தில் மரணம் நேரிடுமென்று நிச்சயித்து, புத்திரனை யழைத்துத் தருமதேசா! நான் சொன்னமுதல் வருணாச்சிரம தருமத்தை விட்டுப் பாபத்தொழில்களில் பிரவேசித்துப் பலவுஞ் செய்தமையால்; நரகமடைவேனென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. நான் நரகமடையாமற் செய்யத்தக்கது யென்னவென்றான். அதைக்கேட்ட தருமதேசனும் பிதாவைநோக்கிப் [illegible] செய்யவேண்டியது புத்திரர் கடமையாதலால், நான் செய்யவேண்டியதைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க தருமதாசன் புத்திரன் சொல்லியபடி தந்தை [illegible] தருமதேசனே! நான் மரணமடைந்தபின் என்னுடைய அஸ்தியை இராமசேதுவில் [illegible] குருக்ஷேத்திரத்திலுஞ் சேர்க்கவேண்டுமென்றான். தருமதேசனும் தந்தைக்கு [illegible] அவ்வாறே செய்கிறேனென்று [illegible] சொன்ன பின் மகாதாரித்திரியால் தருமசீலன் மரணமடைய அவன் மனைவியாளும் அனுமரணமடைந்தாள். தருமதேசனும் தாய் தந்தையிருவருக்கும் [illegible] அந்திமகிரியை முதல் சபிண்டி [illegible] செய்தபின் வருஷாப்திகபரியந்தம் செய்யவேண்டிய கிருத்தியங்களையுஞ் செய்து, இருவர் அஸ்தியையும் ஓர் பெட்டியில் வைத்து எடுத்துக்கொண்டு தேசயாத்திரை செய்யவெண்ணி, பெட்டியுடன் புறப்பட்டு வருங்காலையிற் பஞ்சநதமடைந்து, சங்கற்ப பூர்வமாகக் காவேரிஸ்நானம், க்ஷேத்திரபிரார்த்தனை, தர்ப்பண முதலியவைகளுஞ் செய்து சிவாலயமடைந்து பிரணதார்த்திகரரைத் தெரிசித்துப் பிரதக்ஷிண நமஸ்கார ஸ்தோத்திரத்துடன் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தை செபித்து, அன்றையதினமுபவாசமிருந்து; மறுநாட்பாரணை செய்து, தன்னுடைய மாதாபிதாக்களின் [illegible] ஸ்தலமான்மியத்தையுங் காவேரி மான்மியத்தையும் விசாரித்து ஸ்வகர்-கௌதமர்-சதாநந்தர்-வசிஷ்டர் முதலான ஆறுகோடி மகரிஷிகளும், அநேக சந்நியாசிகளும், வானப்பிரஸ்தர்களும், பிரமசரிய ஆச்சிரமத்தார்களும், சோமயாகமுதல் மற்ற யாகங்களையுஞ் செய்துமுடித்த தீக்ஷிதர்களும் இங்கு தவசு செய்வ

தைக்கண்டு, காமுமீந்தலைதலத்திலொருமாதம் வசிப்போமென்று வீட்டில் அஸ்திப்பெட்டியை வைத்துச் சுயம்பாகந்தானேசெய்தும் போசனஞ் செய்து, பஞ்சாக்ஷரஜெபத்துடன் வசிக்கின்ற நாட்களில் ஓர் நாள் நித்திரை செய்கையில் சொப்பனத்திற் பிறைவைச்சந்திரார்த்த சேகரனையும், சடாதாரியாகவும், முக்கண்ணனையும், விபூதிதரித்த சரீரமுள்ளவனையுங் கண்டு எழுந்து நமஸ்கரித்து நோக்கி என் ஐயனே! யுனக்கிந்த சிவசொரூபம் வந்தகாரணத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய தருமராசன், நானிறந்தபின் எமதூதர்கள் இருப்புப் பாசங்களாற்கட்டி யெண்பத்தாறாயிரம் யோஜனை தூரமுள்ள பயங்கரமான நாமமார்க்கத்திற் கொதித்த சேற்றிலுங் கொதித்த மணலிலும், கல்லிலுமுள்ளிலும் முசலாயுதத்தாலடித்திழுத்தும், கல் மழையாலும் நெருப்பு மழையாலும் வாதையடையச் செய்து பத்து நாட்சென்று பதினொராநாள் எமலோகத்திற்சமீப போகையிற் பாவிகளாற் கடக்கக் கூடாத வைதரணியென்னு நெருப்பாற்றைக் கண்டேன். அதிற்றள்ளென்று எமபடர் சொன்னதைக் கேட்டுப் பயந்தேன்; உடனே எமதூதர்கள் என்னையதிற்றள்ளினார்கள்; நானதிலொருநாள் முழுதும் கிடந்து தத்தளித்தேன். பன்னிரண்டாநாள் பசுவொன்று வந்து தருமராசனே! நீ வைதரணி நதியைத் தாண்டவேண்டியுன் புத்திரனாற் பன்னிரண்டாநாள் சபிண்டீகரணத்திற் சற்பிராமணனுக்கு [illegible] தானங்கொடுத்த பசு நான்; என்வாலை நீ பிடித்துக் கொண்டு [illegible]க் கரையேறுவாயென்று சொல்லிற்று. அவ்வாறே நான் வாலைப்பற்றிக்கொண்டேன். உடனேயந்த வைதரணி நதி குளிர்ந்து முழங்காலளவாயிற்று. கரையேறினவுடனேமதூதர்கள் என்னை யெமன் முன்கொண்டுபோய் விட்டார்கள். எமன் என் பாவகாரியத்தைத் தெரிந்து, என்னை நரகத்திற் பதனம் பண்ணிவைக்கும்படி யெமதூதர்களுக்குக் கட்டளை பண்ணினான். அப்படியே யெமதூதர்கள் நரகத்திலிருத்தினார்கள். நானதிலொருவருஷமிருந்து வாதையடைந்தேன்; ஒருவருஷமானபின் நாகம் சுவர்க்கலோகம் போவதுமன்றி இந்தச் சரீரத்தையும் அடைந்தேன். அடைந்தவுடன் தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள் அப்பொழுது எமதூதர்களென்னருகில் வந்து நமஸ்காரஞ் செய்தெழுந்து, அஞ்சலிபந்தத்துடனின்று, பிராமணோத்தமனே! நீ தவஞ்செய்யினையுன்னை நரகத்தினின்றும் வெளிப்படுத்தி மரியாதையாகத் தன்னிடமழைத்துவரும்படி யெமன் எங்களுக்குக் கட்டளைகொடுத்தார்; ஆகையால்

வரவேண்டுமென்றார்கள். நானவர்களோடு எமனருகில் வந்தேன். வந்தவுடனே எமனென்னைக் கண்டெழுந்து அர்க்கிய பாத்தியம் ஆசமன முதலான உபசாரத்துடன் நமஸ்காரஞ்செய்து பிராமணோத்தமனே! உன் புத்திரன் தருமசேனன் உன்னஸ்தியைப் பெட்டியிற் கொண்டு சேதுக்குப் போனவன் திருவையாற்றிலொருமாதம் வசித்தான். அங்கவன் வசித்த புண்ணியத்தால் நரகவாதை நீங்கிவிட்டது; இனிச் சிவலோகமடைவாயென்று சொல்லியதோடு, உன் புத்திரனுக்கு கட்டளையாகச் சொல்லவும் வேண்டுமென்றான். அதைக் கேட்டு காசிக்கு வந்தேன். நீ சேதுக்குப் போகவேண்டியதில்லை. யென்னைச் சிவலோகத்துக் கனுப்பும்போது எமன் தன் தூதர்களை யழைத்து, வேறெங்கேயாவது மரித்தவர்கள் தலையிராவது, அங்கு சாம்பலாவது திருவையாற்றில் இரண்டு கடிகையளவு தங்குமாயின் அவர்கள் சிவலோக பதவியை அடைவார்கள்; அவர்களிடத்தில் நீங்கள் போகக்கூடாதென்று உத்தரவு தந்தான். பார்வதிருபத்தைப் பெற்ற உன் தாயும் சிவரூபத்தைப் பெற்ற நானும் தேவவிமானத்திலேறிச் சிவலோகம் போகின்றோம். நீ சுகமாக வாழ்க்கடவாயென்று ஆசீர்வதித்து மறைந்தனர். தருமசேநன் நித்திரை தெளிந்தெழுந்து ஆச்சரியமடைந்து, காவேரிக்குப் போய், ஸ்நானம் பண்ணி நித்தியகருமங்களை முடித்துச் சிவாலயமடைந்து, சிவதரிசனஞ்செய்து, அங்கெழுந்தருளியிருக்கின்ற மகாரிஷிகளைக் கண்டு நமஸ்கரித்துத் தான் நித்திரைகண்ட சொப்பனத்தைத் தெரிவித்தனன். அதைக்கேட்ட மகரிஷிகள் ஆச்சரியமடைந்து உடனே அவன் தாய் தந்தையின் அஸ்தி வைக்கப்பட்டிருந்த பெட்டியைக் கொண்டுவரச்செய்து திறந்து பார்க்க அஸ்தியெல்லாம் சிவசொரூபமாகக் காணப்பட்டு அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே பெட்டியினின்று நீங்கி பஞ்சநதீசப்பெருமான் அருட்குறியாகிய சிவலிங்கத்தினிடத்தே ஐக்கியமாதலும் மகரிஷிகள் ஆச்சரியமடைந்து திருவருள் வியந்துகொண்டாட தருமசேனனும் பெருமகிழ்வுற்று பஞ்சநதத்திற்றினை வாணாசெய்துகொண்டிருந்தனன் ய அனவத்தியா! ஆதிக்குகொள்ளக் கடவாயென்று நாரதமாமுனிவர் கூறி முடித்ததும் அனவத்தியதேவியானவள் பின்வரும் அன்னவனை வணங்கி சுவாமின்! ஒருவன் மாபாவியாயிருப்பினும் அவன் மரணமடைந்தவுடன் அவன் பத்தினி அவனோடுகூடவே அநுமரணஞ் செய்வாளாயின் அன்னவன் பாபத்தினின்று நீங்கி மேலான பதவியைப் பெறுவானென்று சாஸ்திரங்கள் விதித்திருக்க இத்தரும

யாகம் மாத்திரம் அவன் புத்திரி [illegible] செய்திருந்தா[illegible] கோத்திரை [illegible] காரணமென்ன அதின் [illegible] மருளல் வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துச் சொன்ன [illegible] [illegible] [illegible] பெரியோர்! [illegible] செய்வன்ன பாபத்தாலும் [illegible] கற்பித்தபடி. [illegible] [illegible] [illegible] புத்திரியின் [illegible] அக்கினியைய [illegible] [illegible] செய்து [illegible] பெறாது போகச் செய்தது. [illegible] கடைமொன்று [illegible] முருகர். [illegible] மகரிஷிகாள்! [illegible] கடைசிகொண்டு [illegible] [illegible] பூர்த்தி செய்த சில பிருகங்கள் உத்தம தேவகத்தை அடைந்த சரித்திரத்தைக் கூறுவாம் புகுந்தனர்.

உ௰-வது அத்தியாயம் முற்றும்.

உ௰௧-வது மிருகங்கள் உத்தம தேவகம் அடைந்த அத்தியாயம்.

[illegible] ஓர் காலத்தில் [illegible] மகரிஷியானவர் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] செய்து [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] திருக்க [illegible] [illegible] வேண்டுமென [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] திருவையாற்றையடைந்து [illegible] கோபுர [illegible] உடன்கொண்டு [illegible] [illegible] செய்து செம் [illegible] அருகே இருந்திருந்தான் [illegible] [illegible] [illegible] கண்டத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பஞ்சாக்ஷர மந்திர [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மிருகங்களும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மகரிஷிகாள்! மிருகங் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அவர்களையும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மகரிஷிகாள்! [illegible] [illegible] பூர்த்திசெய்து [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சரித்திரத்தைக் கூறுவான் புகுந்தனர்.

உ௰௧-வது அத்தியாயம் முற்றும்.

உ௰௨-வது [illegible] உரைத்த அத்தியாயம்.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

கொள்ள, சிவபெருமான் அகஸ்தியர்! இந்த சூரிய புஷ்கரணி
தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்வாயாக என்று கட்டளையிட்டு மறைந்
தருளினார். உடனே அகஸ்தியரும் அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி
தன் கைலாயகிரகத்தில் இருக்கக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து
வராய் சிவஸந்நிதானத்திற்சென்று பரமேஸ்வரனை வணங்கி ஸ்தோத்
திரஞ்செய்ய சிவபெருமான் அன்னவர்க்கு மீண்டும் திவ்ய
காட்சி கொடுத்தருளினார். அப்பொழுது அவரைத் தெரிசிக்க வந்
தளவிறந்த தேவர் முதலிய யாவரும் அங்கு வந்திருந்தமையால்
வடதிசை தாழ்ந்து தென்திசையுயர அதனைப் பரமசிவன் நோக்கி
யருளி அகஸ்தியரை அழைத்து நீ பூமிசமத்துவத்தை அடையத்
தென்திசை செல்வாயெனவே மகரிஷியானவர் சிவபெருமானை
மீண்டும் வணங்கி எம்பெருமானே! தென்றிசை தமிழ்ப்பாஷையாக
மிகச் சிறப்புடைத்தாயினும் அதன் இலக்கணம் அறியாத [illegible]
அங்கு நானாவது செல்லவேனென்று விண்ணப்பித்து நிற்க சிவபெரு[illegible]
தமிழிலக்கணத்தை உபதேசித்தருளி பொதிகாசலமலைக்கு [illegible]
டையாயென விடை கொடுத்தனுப்ப, அவரும் அதனைப் பெற்று [illegible]
கண்டு தென்திசையை நோக்கி வரும்போது மார்க்கத்தில் [illegible]
ருக்கு இடையூறாயிருந்த விந்தியபர்வதத்தைப் பூமியிலழுந்த [illegible]
இல்வலன், வாதாபி என்ற இருவரைக்கொன்றும், காவிரி [illegible]
ரான் பெரியவன் தான் பெரியவனென்று விவாதப்பட்டுக்கொண்டி[illegible]
ருந்த அம்புருகாசதிருவரையும் அவர்கள் [illegible]
லைத்திருந்த நாளம் [illegible] பிடித்துக்கொண்டு [illegible]
பாடி [illegible] பின்னர் [illegible]
பெயர்ந்து மதுராமாநகரத்தில் [illegible]
வியும், திருக்குற்றாலமுடைந்து அங்கு எழுந்தருளியிருக்க [illegible]
மூர்த்தியைத் தெரிசிக்கச்சென்றபோது அங்குள்ள வைஷ்ணவர்
மகரிஷியின் சிவவேடத்தைக் கண்டு பொறுமை [illegible]
யொட்டாது தடுக்க வைஷ்ணவ [illegible] உட்சென்று [illegible]
வடிவை பஞ்சாக்ஷர மந்திரபலத்தால் சிவலிங்கமாக்கி [illegible]
களை அவ்விடத்து பூஜை செய்து, கடைசியாய் பொதிகா[illegible]
டைந்து மாணாக்கர் பலருக்கும் தமிழிலக்கணத்தைப் போதி
த்து வீற்றிருந்தருளினார். மகரிஷிகாள் இவை நிற்க, சிவபெருமான்
கைலாசத்திற்கு சாரூபபதவியும் சிவகணத்தலைமையும் நந்திகேஸ்
வரர் என்ற பெயரையும் கொடுத்தருளிய சரித்திரத்தை [illegible]
[illegible] அவன் [illegible] கூறுகின்றோம் கேட்கக்

வீர்கள். பரமேஸ்வரன் நந்திகேஸ்வரருடன் கைலயங்கிரிக்குச்சென்ற
வுடன் அன்னவர்க்கு சிவதீக்ஷை செய்து வீற்றிருந்தருள சனற்
குமார மகரிஷி அதனையறிந்தவராய் அங்கு வந்துசேர்ந்து ஈஸ்வரனைப்
பன்முறை வழுத்தி எம்பெருமானே! எனக்கும் சிவதீக்ஷை செய்
வித்தருளவேண்டுமென[illegible] விண்ணப்பித்து நிற்க பரமகுரு நந்தி
கேஸ்வரரால் அன்னவ[illegible]கு சிவதீக்ஷை செய்வித்து சனற்குமார
இன்று மு[illegible]கேஸ்வரனது மாணாக்கன் என்றழைக்கப்
பெரு[illegible] உன்னிடம் செல்லவே ஆக்ஞாபித்தருளி உடனே நந்தி
கேஸ்வரருக்கு திருக்கல்யாணம் செய்துவைக்கவேண்டுமென்று திரு
வுளங்கொண்டவராய் வசிஷ்ட மகரிஷியின் பௌத்திரியாகிய சுய
சையை திருமழபாடி என்னும் க்ஷேத்திரத்தில் பங்குனிமாதம், சுக்
லபக்ஷம், சஷ்டி, புனர்பூசநக்ஷத்திரங்கூடிய சுபதினத்தில் மணம்
புணர்வித்து உலகத்தவர்க்கு கல்யாணமகோத்ஸவம் இன்னணம் கொ
ண்டாடுதல் வேண்டுமெனத் தெரிவிப்பாரேபோன்று உமையம்மையா
ர் சமேதமாய் மகரிஷிகள் இருவருடனும், சகல வாத்திய கோஷங்க
ளுடனும் நந்திபெருமான் முதலிய சிவகணநாதர்களும், சிவபக்தியில்
சிறந்த அடியவர் கூட்டங்கள் சிவநாமசங்கீர்த்தனகோஷத்துடன் பின்
தொடர்ந்து வரவும் கௌதமாச்ரமமாகிய திருப்பழனம், கௌத
மாச்ரமமாகிய திருச்சோற்றுத்துறை, வியாக்ராச்ரமமாகிய திரு
வேதிகுடி, பதஞ்சலியின் திருச்சந்நிதியையுடைய திருக்கண்டியூர், திருப்
பூந்துருத்தி, திருநெய்த்தானம் ஆகிய ஆறு திவ்ய க்ஷேத்திரங்க
ளின் வழியாய் முறையே, ஆபத்சகாயேஸ்வரர், ஓதவனேஸ்வரர்,
வேதநாயகேஸ்வரர், வீரட்டேஸ்வரர், புஷ்பவனேஸ்வரர், திருநெய்த்தா
னேஸ்வரர், ஆகிய அறுவரும் எதிர்கொண்டழைத்து வழிவிட சிவ
சக்தி மத்தாப்பு வாணவேடிக்கை முதலிய வைபவங்களுடன் உலாப்
போந்து பஞ்சநதக்ஷேத்திரத்தில், எழுந்தருளினவராய் வீற்றிருந்
தருளினர். மகரிஷிகாள்! இம்மகோத்ஸவத்தில் காவேரி ஸ்நானம்
செய்து நியமம் உடையாராய் எம்பெருமானைத் தேவார திருவாசக
பாராயணம் செய்துகொண்டு பிரதக்ஷிணமாக வருவோர் இகத்தே
புத்திரப்பேறு முதலிய சம்பத்தினையடைந்து மறுமையில் எம்பெரு
மான் சரணநிழலில் வாழும் பெரும் பேற்றினைப்பெறுவர் இது நிற்க இவ்
வேத சம்மதமாகும் அபிஷேகங்களாற் திருப்பணி செய்துகொ
ண்டு காவேரி நதியின் தென்கரையில் வசித்துக்கொண்டிருந்த
சோமசர் என்ற ஓர் பிராமணர் சிவாலயத் திருப்பணி செய்துகொ
சிலகாலஞ் சென்றபின் யோகத்தில்மர்ந்து அளவிறந்த காலம் இவ்

[illegible] கயிலாய [illegible] அன்னவர் [illegible] வீற்றிருக்க [illegible] பூமி [illegible] பிரமாணம் [illegible] அவ்வாறே அப்பொழுது அரசு செய்துகொண்டிருந்த [illegible] சோழராஜனானவன் [illegible] சேனையுடன் [illegible] வந்து [illegible] அவ்விடம் [illegible] ஆச்சரியமடைந்தவனாய் [illegible] வீழ்ந்து பணிந்து [illegible] ஜெயப்பிரதாபத்தோடு வாழ்க [illegible] பஞ்சநதீசப்பெருமான் திருவருளால் [illegible] பாதம் பணிந்து [illegible] தீர்த்த [illegible] திருப்பணி [illegible] பெருமான் [illegible] சந்நிதி [illegible] மகிழ்ந்தனர் [illegible] பஞ்சநதமான்மியத்தைப் [illegible] மகரிஷிகள் [illegible] பஞ்சநதமான்மியம் [illegible] பெற்று வாழ்ந்தனர்.

பிரயோஜனம்.

இவ்வையாறுதனிலடைந்து [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இறப்புறுநோய் [illegible] பஞ்சநதேசத்திலிருந்து காவேரியில் ஸ்நானஞ் செய்து அறம்வளர்த்த நாயகியார் சமேதராய் [illegible] செம்பொற்சோதியைப் பெருமான் பாதசேவைக்கு உரியவர் மேலான மோக்ஷவீட்டை அடைவர்.

பஞ்சநதமான்மியம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

தேவாரம்.

திருவையாறு - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலையார்மதியோடுரநீருந், நிலையார்சடையாரிடமாகும்
மலையாரமுமாமணிசந்தோ, டலையார்புனல்சேருமையாறே. (௧)

மதியொன்றியகொன்றைவடத்தன், மதிபொன்றவுதைத்தவர்வாழ்வு
மதியின்னொடுசேர்கொடிமாடம், மதியம்பயில்கின்றவையாறே. [௨

கொக்கின்னிறகின்னொடுவன்னி, புக்கசடையார்க்கிடமாகுந்
திக்கின்னிசைதேவர்வணங்கும், அக்கின்னரையாரதையாறே. (௩)

சிறைகொண்டபுரம்மவைசிந்தக், கறைகொண்டவர்காதல்செய்கோயில்
மறைகொண்டநல்வானவர்தம்மில், றுறையும்மொலிசேருமையாறே.[௪

உமையாளொருபாகமதாகச், சமைவாரவர்சார்விடமாகும்
அமையாருடல்சோர்தரமுத்தம், மமையாவருமந்தணையாறே. (௫)

தலையின்றொடைமாலையணிந்து, கலைகொண்டதோர்கையினர்சேர்வா
நிலைகொண்டமனத்தவர்நித்தம், மலர்கொண்டுவணங்குமையாறே. ()

வரமொன்றியமாமலரோன்றன், சிரமொன்றையறுத்தவர்சேர்வாம்
வரைநின்றிழிவார்தருபொன்னி, யரவங்கொடுசேருமையாறே. (௭)

வரையொன்றதெடுத்தவரக்கன், சிரமங்கநெரித்தவர்சேர்வு
விரையின்மலர்மேதகுபொன்னித், திரைதன்னொடுசேருமையாறே ()

சங்கக்கயனுமறியாமைப், பொங்குஞ்சுடரானவர்கோயில்
கொங்கிற்பொலியும்புனல்கொண்டு, அங்கிக்கெதிர்காட்டுமையாறே.

துவராடையர்தோலுடையார்கள், கவர்வாய்மொழிகாதல்செய்யாதே
தவராசர்கள்தாமரையானோ, டவர்தாமணையந்தணையாறே. (௰)

கலையார்கலிக் காழியர் மன்னன், நலமார் தருஞானசம்பந்தன்
அலையார்புனல் சூழுமையாற்றைச், சொலுமாலைவல்லார் துயர்வீடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - செம்பொற்சோதீசுவரர், தேவியார் - அறம்வளர்த்தநாயகியார்.

திருவையாறு திருவிராகம் - பண் - [illegible] குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பணிந்தவ ரருவினை பற்றறுத் தருள்செயத்
துணிந்தவன் றோலொடு நூலுதை மார்பினிற்
பிணிந்தவ னரவொடு பேரெழி லாமைகொண்
டணிந்தவன் வளநகரந் தணையாறே. (௧)

கீர்த்திமிக் கவனகர் கிளரொளி யுடனடப்
பார்த்தவன் பனிமதி படர்சடை வைத்துப்
போர்த்தவன் கரியுரி புலியத ளரவரை
யார்த்தவன் வளநகரந் தணையாறே. (௨)

வரிந்தவெஞ் சிலைபிடித் தவுணர்தம் வளநக
ரெரிந்தற வெய்தவ னெழில்திகழ் மலர்மே
லிருந்தவன் சிரமது இமையவர் குறைகொள
வரிந்தவன் வளநகரந் தணையாறே. (௩)

வாய்ந்தவல் லவுணர்தம் வளநக ரெரியிடை
மாய்ந்தற வெய்தவன் வளர்பிறை விரிபுனல்
தோய்ந்தெழு சடையினன் றொன்மறை யாறங்க
மாய்ந்தவன் வளநகரந் தணையாறே. (௪)

வானமர் மதிபுல்கு சடையிடை யரவொடு
தேனமர் கொன்றையன் திகழ்தரு மார்பினன்
மானின மனவிழி மங்கையோர் பாகமு
மானவன் வளநகரந் தணையாறே. (௫)

முன்பனை முனிவரோ டமரர்கள் தொழுதெழு
மின்பனை யிணையிலி யிறைவனை யெழில்திக
ழென்பொனை யேதமில் வேதியர் தாந்தொழு
மன்பன் வளநகரந் தணையாறே. (௬)

வன்றிற லவுணர்தம் வளநக ரெரியிடை
வெந்தற வெய்தவன் விளங்கிய மார்பினிற்
பந்தமர் மெல்விரற் பாகம தாகிய
எந்தையின் வளநகரந் தணையாறே. (௭)

விடைத்தவல் லரக்கனல் வெற்பினை யெடுத்தலு
மடித்தலத் தாலிறை யூன்றிமற் றவனை யன்
முடித்தலைத் தோள்களை நெரிதர முறைமுறை
யடர்த்தவன் வளநகரந் தணையாறே. (௮)

விண்ணவர் தம்மொடு வெங்கதி ரோனன
லெண்ணிலி தேவர்க ளிந்திரன் வழிபடக்
கண்ணனும் பிரமனுங் காண்பரி தாகிய
வண்ணனன் வளநகரந் தணையாறே. (௯)

மருளுடை மனத்துவன் சமணர்கள் மாசரு
விருளுடை யிணைத்துவர்ப் போர்வையி னார்களுந்
தெருளுடை மனத்தவர் தேறுமின் றிண்ணமா
வருளுடை யடிகடம் அந்தணையாறே. (௰)

நலமலி ஞானசம் பந்தன தின்றமி
ழலைமலி புனல்மல்கு மந்தணை யாற்றினைக்
கலைமலி தமிழிவை கற்றுவல் லார்மிக
நலமலி புகழ்மிகு நன்மைய ராமே. (௰௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - பண் - மேகராகக் குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி யறிவழிந்திட் டைமேலுந்தி
யலமந்த போதாக வஞ்சேலென் றருள்செய்வா னமருங்கோயில்
வலம்வந்த மடவார்கள் நடமாட முழவதிர மழையென்றஞ்சிச்
சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி முகில்பார்க்குந் திருவையாறே. (௧)

விடலேறு படநாக மரைக்கசைத்து வெற்பரையன் பாவையோடு
மடலேறொன் றதுவேறி யஞ்சொலீர் பலியென்னு மடிகள்கோயில்
கடலேறித் திரைமோதிக் காவிரியி னுடன்வந்து கங்குல்வைகித்
திடலேறிச் சுரிசங்கஞ் செழுமுத்தங் கீன்றலைக்குந் திருவையாறே. (௨)

கங்காளர்கயிலாயமலையாளர்கானப்பேராளர்மங்கை
பங்காளர்திரிசூலப்படையாளர்விடையாளர்பயிலுங்கோயில்
கொங்காளப்பொழினுழைந்துகூர்வாயாலிறகுலர்த்திக்கூதனீங்கிச்
செங்கானல்வெண்குருகுபைங்கானலிரைதேருந்திருவையாறே. (௩)

ஊன்பாயுமுடைதலைகொண்டூரூரின்பலிக்குழல்வாருமையாள்பங்கர்
தான்பாயும்விடையேறுஞ்சங்கரனார்தழலுருவர்தங்குங்கோயில்
மான்பாயவயலருகேமரமேறிமந்திபாய்மடுக்கடோறுந்
தேன்பாயமீன்பாயச்செழுங்கமலமொட்டலருந்திருவையாறே. (௪)

நீரோடுகூவிளமுநிலாமதியும்வெள்ளெருக்குநிறைந்தகொன்றைத்
தாரோடுதண்கரந்தைச்சடைக்கணிந்ததத்துவனார்தங்குங்கோயில்
காரோடிவிசும்பளந்துகடிநாறும்பொழிலணைந்தகமழ்தார்வீதித்
தேரோடுமரங்கேறிச்சேயிழையார்நடம்பயிலுந்திருவையாறே. (௫)

வேந்தாகிவிண்ணவர்க்குமண்ணவர்க்குநெறிகாட்டும்விகிர்தனாகிப்
பூந்தாமநறுங்கொன்றைச்சடைக்கணிந்தபுண்ணியனார்நண்ணுங்கோ
காந்தாரமிசையமைத்துக்காரிகையாரிசைபாடக்கவினார்வீதித் [யில்
தேந்தாமென்றரங்கேறிச்சேயிழையார்நடமாடுந்திருவையாறே. (௬)

நின்றுலாநெடுவிசும்பினெருக்கிவருபுரமூன்றுநீள்வாயம்பு
சென்றுலாம்படிதொட்டசிலையாளிமலையாளிசேருங்கோயில்
குன்றெலாங்குயில்கூவக்கொழும்பிரசமலர்பாய்ந்துவாசமல்கு
தென்றலாரடிவருடச்செழுங்கரும்புகண்வளருந்திருவையாறே. (௭)

அஞ்சாதேகயிலாயமலையெடுத்தவரக்கர்கோன்றலைகள்பத்து
மஞ்சாடுதோணெரியவடர்த்தவனுக்கருள்புரிந்தமைந்தர்கோயி
லிஞ்சாயலிளந்தெங்கின்பழம்வீழவிளமேதியிரிந்தங்கோடிச்
செஞ்சாலிக்கதிருழக்கிச்செழுங்கமலவயல்படியுந்திருவையாறே. (௮)

மேலோடிவிசும்பணவிவியனிலத்தைமிகவகழ்ந்துமிக்குநாடு
மாலோடுநான்முகனுமறியாதவகைநின்றான்மன்னுங்கோயில்
கோலோடக்கோல்வளையார்கூத்தாடக்குவிமுலையார்முகத்தினின்று
சேலோடச்சிலையாடச்சேயிழையார்நடமாடுந்திருவையாறே. (௯)

குண்டாடு[illegible]சமணரொடுசாக்கியரு[illegible]
மிண்டாடிமிண்டுரைகள்பேசுவார்[illegible]
[illegible]கோயில் [றே.
செண்டாடும்புனற்பொன்னிச்செழுமணிகள்வந்தலைக்குந்திருவையா

அன்னமலிபொழில்புடைசூழையாற்றெம்பெருமானையந்தண்காழி
மன்னியசீர்மறைநாவன்வளர்ஞானசம்பந்தன்மருவுபாட
லின்னிசையாலிவைபத்துமிசையுங்காலீசனடியேத்துவார்க
டன்னிசையோடமருலகிற்றவநெறிசென்றெய்துவார்தாழாதன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோடல்கோங்கங்குளிர்கூவிளமாலைகுலாயசீ
ரோடுகங்கையொளிவெண்பிறைசூடுமொருவனார்
பாடல்வீணைமுழவங்குழன்மொந்தைபண்ணாகவே
யாடுமாறுவல்லானையாறுடையையனே. (௧)

தன்மையாருமறிவாரில்லைதாம்பிறரெள்கவே
பின்னுமுன்னுஞ்சிலபேய்க்கணஞ்சூழத்திரிதருந்
துன்னவாடையுடுப்பர்சுடலைப்பொடிபூசுவ
ரன்னமாலுந்துறையானுமையாறுடையையனே. (௨)

கூறுபெண்ணுடைகோவணமுண்பதும்வெண்டலை
மாறிலாருங்கொள்வாரிலைமார்பிலணிகல
மேறுமேறித்திரிவரிமையோர்தொழுதேத்தவே
யாறுநான்குஞ்சொன்னானையாறுடையையனே. (௩)

பண்ணினல்லமொழியார்பவளத்துவர்வாயினா
ரெண்ணினல்லகுணத்தாரிணைவேல்வென்றகண்ணினார்
வண்ணம்பாடிவலிபாடித்தம்வாய்மொழிபாடவே
யண்ணல்கேட்டுகந்தானுமையாறுடையையனே. (௪)

வேனலானைவெருவவுரிபோர்த்துமையஞ்சவே
வானையூடறுக்கும்மதிசூடியமைந்தனார்
தேனெய்பாறயிர்தெங்கிளநீர்கரும்பின்றெளி
யானஞ்சாடுமுடியானையாறுடையையனே. (௫)

எங்குமாகிநின்றானுமியல்பறியப்படா
மங்கைபாகங்கொண்டானுமதிசூடுமைந்தனும்
பங்கமில்பதினெட்டொடுநான்குக்குணர்வுமா
யங்கமாறுஞ்சொன்னானுமையாறுடையையனே. (௬)

ஆதியாருந்தீவாரில்லைபோதியாமெகளாந்
தீசாதியாய்மிறைந்தவன்சுடர்ச்சோதியுட்சோதியான்
வேதியாகிவிண்ணாகிமண்ணோடெரியாகி மா
யாதியாகிநின்றூனமையாறுடையையனே. (எ)

குறைவானமலர்கொண்டடியார்வாழ்த்திப்பாடுசெய்
விரவுநீறணிவார்மேலதொண்டர்விப்பாவை
பரவநாடொறுமப்பாடுசம்பாவைப்பறைதலர
லரவமார்த்துகந்தானுமையாறுடையையனே (அ)

உரைசெய்தொல்வழிசெய்தபிரானிலங்கைக்குமன்
வரைசெய்தோள்டர்த்துமதிருடியனைத்தனூர்
கரைசெய்காவிரியின்வடபாலதுகாதலா
னரைசெய்மேகலையாளுமையாறுடையையனே (கூ)

மாலுஞ்சோதிமலரானறிகிலாவாய்மையான்
காலங்காம்புவில்நாணலரைங்கணையவன்பொடிக்கழல்
கோலமாய்க்கொழுந்தின்றவளைத்திரண்டிதா
நாலநூலுணாமையாறுடையையனே. (௰)

கையிலுண்டுழல்வாருங்கமழ்துவராடையான்
மெய்யைப்போர்த்துழல்வாருமுரைப்பனமெய்யல
மைகொள்கண்டத்தெண்டோண்முக்கணான்கழல்வாழ்த்தவே
வையத்தோர்க்குத்தளிப்பானுமையாறுடையையனே. (௰க)

பலிதிரிந்துழல்பண்டங்கன்மேயவையாற்றினைக்
கலிகடந்தகையான்கடற்காழியர்காவலன்
ஒலிகொள்சம்பந்தனொண்டமிழ்பத்தும்வல்லார்கள்போய்
மலிகொள்விண்ணிடைமன்னியசீர்பெறுவார்களே. (௰உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு திருவிராகம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்திகழ்மலைச்சிறுமியோடுமிகுதேசர்
உருத்திகழெழிற்கயிலைவெற்பிலுறைதற்கே
விருப்புடையவற்புதரிருக்குமிடமேரார்
மருத்திகழ்பொழிற்குலவுவண்டிருவையாறே. (க)

கந்தமரவுந்துபுகையுந்தலில்விளக்கே
ரிந்திரனுணர்ந்துபணியெந்தையிடமெங்குஞ்
சந்தமலியுந்தருமிடைந்தபொழில்சார
வந்தவளிநந்தனமவண்டிருவையாறே. (உ)

கட்டுவடமெட்டுமுறுவட்டமுழவத்திற்
கொட்டுகரமிட்டவொலிதட்டும்வகைநந்திக்
கிட்டமிகநட்டமவையிட்டவரிடஞ்சீர்
வட்டமதிலுட்டிகழும்வண்டிருவையாறே. (௩)

நண்ணியோர்வடத்தினிழனால்வர்முனிவர்க்கன்
றெண்ணிலிமறைப்பொருள்விரித்தவரிடஞ்சீர்த்
தண்ணின்மலிசந்தகிலொடுந்துவருபொன்னி
மண்ணின்மிசைவந்தணவுவண்டிருவையாறே. (௪)

வென்றிமிகுதாருகனதாருயிர்மடங்கக்
கன்றிவருகோபமிகுகாளிகதமோவ
நின்றுநடமாடியிடநீடுமலர்மேலால்
மன்றன்மலியும்பொழில்கொள்வண்டிருவையாறே. (௫)

பூதமொடுபேய்கள்பலபாடநடமாடிப்
பாதமுதல்பையரவுகொண்டணிபெறுத்திக்
கோதையயலிடும்பலிகொளும்பரிசலன்றி
மாதவிமணங்கமழும்வண்டிருவையாறே. (௬)

துன்னுகுழன்மங்கையுமைநங்கைசுதனெய்தப்
பின்னொருதவஞ்செய்துழல்பிஞ்ஞகனுமங்கே
யென்னசதிரென்றுரைசெய்வானிடஞ்சீர்
மன்னுவரைகொடையாளர்பயில்வண்டிருவையாறே. (௭)

இரக்கமில்குணத்தொடுலகெங்குநலிவெம்போ
ரரக்கன்முடியத்தலைபுயத்தொடுமடங்கத்
துரக்கவிரலிற்சிறிதுவைத்தவரிடஞ்சீர்
வரக்குழையாளர்பயில்வண்டிருவையாறே. (௮)

பருத்துருவதாகிவிண்ணடைந்தவனொர்பன்றிப்
பெருத்துருவதாயுலகிடந்தவனுமென்றுங்
கருத்துருவொணாவகைநிமிர்ந்தவனிடஞ்சீர்
வருத்துவகைதீர்கொள்பொழில்வண்டிருவையாறே. (௯)

பாக்கியமதொன்றுமிலாச்சமண்பதகர்புத்தர்
சாக்கியர்களொன்றுடம்பிற்றுகில்போர்ப்பார்க்கு
நோக்கரியதத்துவனிடம்படியின்மேலார்
யாக்குமுறைமிடைப்பறிவண்டிருவையாறே. (௰)

வாசமலிபொழிற்சூழ்ந்தவண்டிருவையாற்று
ளீசனையெம்பெருமானைமெய்ஞ்ஞானசம்
பந்தனுரைத்ததமிழ்ப்பத்துமிவைவல்லார்
நேசமலிபத்தரவர்நின்றமலரடிக்கே. (௰௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தேவாரம்.

திருவையாறு-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதர்ப்பிறைக்கண்ணியானைமலையான்மகளொடும்பாடிப்
போதொடுநீர்சுமந்தேத்திப்புகுவாரவர்பின்புகுவேன்
யாதுஞ்சுவடுபடாமலையாறடைகின்றபோது
காதன்மடப்பிடியோடுங்களிறுவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். (௧)

போழிளங்கண்ணியினானைப்பூந்துகிலாளொடும்பாடி
வாழியம்போற்றியென்றேத்திவட்டமிட்டாடாவருவேன்
ஆழிவலவனின்றேத்துமையாறடைகின்றபோது
கோழிபெடையொடுங்கூடிக்குளிர்ந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். (௨)

எரிப்பிறைக்கண்ணியினானையேந்திழையாளொடும்பாடி
முரித்தவிலயங்களிட்டுமுகமலர்ந்தாடாவருவேன்
அரித்தொழுகும்வெள்ளருவியையாறடைகின்றபோது
வரிக்குயில்பேடையொடாடிவைகிவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். (௩)

பிறையிளங்கண்ணியினானைப்பெய்வளையாளொடும்பாடித்
துறையிளம்பன்மலர்தூவித்தோளைக்குளிரத்தொழுவேன்
அறையிளம்பூங்குயிலாலுமையாறடைகின்றபோது
சிறையிளம்பேடையொடாடிச்சேவல்வருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். (௪)

ஏடுமதிக்கண்ணியானையேந்திழையாளொடும்பாடிக்
காடொடுநாடுமலையுங்கைதொழுதாடாவருவேன்
ஆடலமர்ந்துறைகின்றவையாறடைகின்றபோது
பேடைமயிலொடுங்கூடிப்பிணைந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். (௫)

தண்மதிக்கண்ணியினானைத்தையனல்லாளொடும்பாடி
உண்மெலிசிந்தையனாகியுணராவுருகாவருவேன்
அண்ணலமர்ந்துறைகின்றவையாறடைகின்றபோது
வண்ணப்பகன்றிலொடாடிவைகிவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். (௬)

கடிமதிக்கண்ணியினானைக்காரிகையாளொடும்பாடி
வடிவொடுவண்ணமிரண்டும்வாய்வேண்டுவசொல்லிவாழ்வேன்
அடியிணையார்க்குங்கழலானையாறடைகின்றபோது
இடிகுரலன்னதோரேனமிசைந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். (௭)

விரும்புமதிக்கண்ணியானைமெல்லியலாளொடும்பாடிப்
பெரும்புலர்காலையெழுந்துபெறுமலர்கொய்யாவருவேன்
அருங்கலம்பொன்மணியுந்துமையாறடைகின்றபோது
கருங்கலைப்பேடையொடாடிக்கலந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். (௮)

முற்பிறைக்கண்ணியினானைமொய்குழலாளொடும்பாடிப்
பற்றிக்கயிறறுக்கில்லேன்பாடியுமாடாவருவேன்
அற்றருள்பெற்றுநின்றாரோடையாறடைகின்றபோது
நற்றுணைப்பேடையொடாடிநாரைவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். (௯)

திங்கண்மதிக்கண்ணியானைத்தேமொழியாளொடும்பாடி
யெங்கருணல்குங்கொலெந்தையெனக்கினியென்னாவருவேன்

[illegible] மங்கைப் பாகனை [illegible] ஐயாறடைகின்றபோது
[illegible] களிறேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதங் கண்டறியாதன கண்டேன். (௰)

வளர்மதிக் கண்ணியினானை வார்குழலாளொடும் பாடிக்
களவுபடாததோர் காலங் காண்பான் கடைக்கணிற்கின்றேன்
அளவுபடாததோ ரன்போ டையாறடைகின்றபோது
இளமணநாகு தழுவி யேறுவருவன கண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதங் கண்டறியாதன கண்டேன். (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கங்கையைச் சடையுள் வைத்தார் கதிர்ப்பொறி யரவும் வைத்தார்
திங்களைத் திகழ வைத்தார் திசைதிசை தொழவும் வைத்தார்
மங்கையைப் பாகம் வைத்தார் மான்மறி மழுவும் வைத்தார்
அங்கையு ளனலும் வைத்தா ரையனை யாறனாரே. (௧)

பொடிதனைப் பூச வைத்தார் பொங்குவெண் ணூலும் வைத்தார்
கடியதோர் நாகம் வைத்தார் காலனைக் காலில் வைத்தார்
வடிவுடை மங்கை தன்னை மார்பிலோர் பாகம் வைத்தார்
அடியிணை தொழவும் வைத்தா ரையனை யாறனாரே. (௨)

உடைதரு கீளும் வைத்தா ருலகங்க ளனைத்தும் வைத்தார்
படைதரு மழுவும் வைத்தார் பாய்புலித் தோலும் வைத்தார்
விடைதரு கொடியும் வைத்தார் வெண்புரி நூலும் வைத்தார்
அடைதர வருளும் வைத்தா ரையனை யாறனாரே. (௩)

தொண்டர்கள் தொழவும் வைத்தார் தூமதி சடையில் வைத்தார்
இண்டையைத் திகழ வைத்தா ரெமக்கென்று மின்பம் வைத்தார்
வண்டுசேர் குழலினாளை மருவியோர் பாகம் வைத்தார்
அண்டவா னவர்க ளேத்து மையனை யாறனாரே. (௪)

வானவர் வணங்க வைத்தார் வல்வினை மாய வைத்தார்
கானிடை நடமும் வைத்தார் காமனைக் கனலா வைத்தார்
ஆனிடை யைந்தும் வைத்தா ராட்கொள்வ ரருளும் வைத்தார்
ஆனையி னுரிவை வைத்தா ரையனை யாறனாரே. (௫)

சங்கணி குழையும் வைத்தார் சாம்பல்மெய்ப் பூச வைத்தார்
வெங்கதி ரெரிய வைத்தார் விரிபொழி லனைத்தும் வைத்தார்
கங்குலும் பகலும் வைத்தார் கடுவினை களைய வைத்தார்
அங்கமும் வேதம் வைத்தா ரையனை யாறனாரே. (௬)

பத்தர்கட் கருளும் வைத்தார் பாய்விடை யேற வைத்தார்
சித்தத்தை யொன்ற வைத்தார் சிவமதே நினைய வைத்தார்
முத்தியை முற்ற வைத்தார் முறைமுறை நெறிகள் வைத்தார்
அத்தியி னுரிவை வைத்தா ரையனை யாறனாரே. (௭)

ஏறுகந் தேற வைத்தா ரிடைமரு திடமும் வைத்தார்
நாறுபூங் கொன்றை வைத்தார் நாகமு மரையில் வைத்தார்
கூறுமை பாகம் வைத்தார் கொல்புலித் தோலும் வைத்தார்
ஆறுமோர் சடையில் வைத்தா ரையனை யாறனாரே. (௮)

பூதங்கள் பலவும் வைத்தார் பொங்குவெண் ணீறும் வைத்தார்
கீதங்கள் பாட வைத்தார் கின்னரந் தன்னை வைத்தார்
பாதங்கள் பரவ வைத்தார் பத்தர்கள் பணிய வைத்தார்
ஆதியு மந்தம் வைத்தா ரையனை யாறனாரே. (௯)

இரப்பவர்க் கீய வைத்தா ரீபவர்க் கருளும் வைத்தார்
கரப்பவர் தங்கட் கெல்லாங் கடுநர கங்கள் வைத்தார்
பரப்புநீர்க் கங்கை தன்னைப் படர்சடைப் பாகம் வைத்தார்
அரக்கனுக் கருளும் வைத்தா ரையனை யாறனாரே. (௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - பண் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குண்டனாய்ச் சமணரோடே கூடிநான் கொண்ட மாலைத்
துண்டனே சுடர்கொள் சோதீ தூநெறி யாகி நின்ற
அண்டனே யமரரேறே திருவையா றமர்ந்த தேனே
தொண்டனேன் தொழுதுன் பாதஞ் சொல்லிநான் றிரிகின்றேனே. (௧)

பீலிகை யிடுக்கி நாளும் பெரியதோர் தவமென் றெண்ணி
வாலிய தறிகள் போல மதியிலார் பட்ட தென்னே
வாலியார் வணங்கி யேத்துந் திருவையா றமர்ந்த தேனை
ஆலியா வெழுந்த நெஞ்ச மழுந்துமா றழுந்த வாறே. (௨)

கட்டிட்டே சமணரோடே தருக்கினாற் றவமென்றெண்ணி
யொட்டியே யனைத்திநோயு மையான்செய்வதென்னே
மொட்டிடு கமலப்பொய்கைத் திருவையா றமர்ந்த தேனே
யொட்டிமுள்ளத்தி லேயுமைகா ணுகந்திட்டேனே.

பாசிப்பன் மாசுமெய்யர் பலமிலாச் சமணரோடு
தேசத்தா ரிருந்தநெஞ்சை நீக்குமா றறியமாட்டேன்
தேசத்தார் பரவியேத்துந் திருவையா றமர்ந்த தேனே
வாசத்தால் வணங்கவல்லார் வல்வினை மாயுமன்றே.

கபிப்பொடியட்டி மெய்யிற் சுருதியோர் தவமென்றெண்ணி
வடிக்களோ டிசைந்தநெஞ்சே மதியிலிபட்ட தென்னே
மடிக்களில் வாளைபாயுந் திருவையா றமர்ந்த தேனை
யடித்தலின் றன்னுணெஞ்சே யருந்தவஞ் செய்தவாறே.

அறவியென் றவமதேகாரேன் சொல்லியே செலவுசெய்து
உறவிலமணரோடு முணர்விலே னுணர்வொன்றின்றி
நறவயார் பொழில்கள்சூழ்ந்த திருவையா றமர்ந்த தேனை
மறவிலா நெஞ்சமேயோக மதியுனைக் கடைந்தவாறே.

பல்லுரைச் சமணரோடே பலபலகாலமெல்லாஞ்
சொல்லியே செலவுசெய்தேன் சோர்வனேன் விதியினாற்போது
மல்லிகை மலருஞ்சோலைத் திருவையா றமர்ந்த தேனை
யெல்லியும் பகலுமெல்லா நினைந்தபோ தினியவாறே.

மண்ணுளார் விண்ணுளாரும் வணங்குவார் பாவம்போக
வெண்ணிலாச் சமணரோடே யிசைந்தனே யழுந்தநெஞ்சே
தெண்ணிலா வெறிக்குஞ்சென்னித் திருவையா றமர்ந்த தேனைக்
கண்ணினாற் காணப்பெற்றக் கருவிற்றே முடிந்தவாறே.

குருந்தமதொசித்த மாலுங் குளமலர் மேலிருந்த
திருந்தாநற் பாதந்தேடித் திருமுடி காணமாட்டா
அருந்தவ முனிவரேத்துந் திருவையா றமர்ந்த தேனைப்
பொருந்திநின் றன்னுணெஞ்சே பொய்வினை மாயுமன்றே.

அறிவிலா வரக்கனோடி யருவரை யெடுக்கலுற்று
முறிவினொன் றாகக்கண்டெ முதிர்வாளனோக்கி
சிறுவிரல் விரலொன்றூன்றச் சிதைந்துபோய் மிக்கவன்றன்
வறிவிறலருள்கள் செய்தான் திருவையா றமர்ந்த தேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-பண்-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தானலா துலகமில்லைச் சகமலா தடிமையில்லைக்
கானலா தாடலில்லைக் கருதுவார் தங்களுக்கு
வானலா தருளுமில்லை வார்குழன் மங்கையோடு
மானலா தூர்வதில்லை யையனை யாறனார்க்கே.

ஆலலா லிருக்கையில்லை யருந்தவ முனிவர்க்கன்று
நூலலா னொடிவதில்லை நுண்பொருளாய்ந்து கொண்டு
மாலுநான் முகனுங்கூடி மலரடி வணங்கவேண்டி
யாலலா லமுதமில்லை யையனை யாறனார்க்கே.

கரிபுரிகடலை கன்னிடமலரா னிற்றதில்லைக்
கரிபுரி குழலிபாகத் தணைபவா லிருக்கையில்லைத்
தெரிபுரி சிந்தையார்க்குத் தெளிவலா லருளுமில்லை
யரிபுரி மலர்கொண் டேத்து மையனை யாறனார்க்கே.

தொண்டலாற் றுணையுமில்லைத் தோலலா துடையுமில்லைக்
கண்டலா தருளுமில்லைக் கலந்தபின் பிரிவதில்லைப்
பண்டைநான் மறைகள்காணாப் பரிசின னென்றெண்ணி
யண்டவா னவர்களேத்து மையனை யாறனார்க்கே.

எரியலா லுருவமில்லை யேறலா லேறலில்லைக்
கரியலாற் போர்வையில்லைக் காண்டகு சோதியார்க்குப்
பிரிவிலா வமரர்கூடிப் பெருந்தகைப் பிரானென்றேத்து
மரியலாற் றேவியில்லை யையனை யாறனார்க்கே.

என்பலாற் கலனுமில்லை யெருதலா தூர்வதில்லைப்
புன்புலா னாறுகாட்டிற் பொடியலாற் சாந்தமில்லைத்
துன்பிலாத் தொண்டர்கூடித் தொழுதழு தாடிப்பாடு
மன்பலாற் பொருளுமில்லை யையனை யாறனார்க்கே.

கோளலா[illegible]புமில்லைக் கிளர்பொறி யரவம்பூண்
டோளலா[illegible]துணையுமில்லைத் தொத்தலர் கின்றவேணி
வேளலா[illegible]காயப்பட்ட வீரருமில்லைமீவா
றாளலா[illegible]கமுமில்லை யையனை யாறனார்க்கே.

சகமலா தடிமையில்லைத் தானலாற் றுணையுமில்லை
நகமெலாந் தேயக்கையா னாண்மலர் தொழுதுதூவி
முகமெலாங் கண்ணீர்மல்க முன்பணிந் தேத்துந்தொண்ட
ரகமலாற் கோயிலில்லை யையனை யாறனார்க்கே. (௮)

உமையலா துருவமில்லை யுலகலா துடையதில்லை
நமையெலா முடையராவர் நன்மையுந் தீமையில்லைக்
கமையெலா முடையராகிக் கழலடி பரவுந்தொண்டர்க்
கமைவிலா வருள்கொடுப்பா ரையனை யாறனார்க்கே. (௯)

மலையலா விருக்கையில்லை மதித்திடா வரக்கன்றன்னைத்
தலையலா னெரிக்கவில்லைத் தடவரைக் கீழடர்த்து
நிலையிலார் புரங்கள்வேவ நெருப்பலால் விரிக்கவில்லை
யலையினார் பொன்னிமன்னு மையனை யாறனார்க்கே. (௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறுவித்தவா குற்றநோய்வினை காட்டிக் குறுவித்தநோ
யுறுவித்தவா வுற்றநோய்வினை தீர்ப்பா னுகந்தருளி
யறிவித்தவா றடியேனையையா றனடிமைக்கணே
செறிவித்தவா தொண்டனேனைத் தன்பொன்னடிக் கீழெனையே. (௧)

கூர்வித்தவா குற்றநோய்வினை காட்டிப் பயங்கூர்வித்தநோ
யூர்வித்தவா வுற்றநோய்வினை தீர்ப்பா னகந்தருளி
பார்வித்தவா றடியேனையையா றனடிமைக்கணே
சேர்வித்தவா தொண்டனேனைத் தன்பொன்னடிக் கீழெனையே. (௨)

தாக்கினவா சலமேவினை காட்டிப் புரந்தடித்தநோய்
நீக்கினவா நெடுநீரினின் றேற நினைந்தருளி
யாக்கினவா றடியேனையையா றனடிமைக்கணே
நோக்கினவா தொண்டனேனைத் தன்பொன்னடிக் கீழெனையே. (௩)

சுருக்கினவா றங்கிங் குறிய பேர்ச்சலமொத்தனை
யொருக்கினவா நெடுநீரினின் றேற நினைந்தருளி
யுருக்கினவா றடியேனையையா றனடிமைக்கணே
பெருக்கினவா தொண்டனேனைத் தன்பொன்னடிக் கீழெனையே. (௪)

இழிவித்தவா றிட்டநோய்வினை காட்டி யிடர்ப்படுத்துக்
கழிவித்தவா கட்டநோய்வினை தீர்ப்பா னகலக்கருளி
பழிவித்தவா றடியேனையையா றனடிமைக்கணே
தொழுவித்தவா தொண்டனேனைத் தன்பொன்னடிக் கீழெனையே. (௫)

இடைவித்தவா றிட்டநோய்வினை காட்டி யிடர்ப்படுத்து
முடைவித்தவா றுற்றநோய்வினை தீர்ப்பா னுகந்தருளி
யடைவித்தவா றடியேனையையா றனடிமைக்கணே
தொடர்வித்தவா தொண்டனேனைத் தன்பொன்னடிக் கீழெனையே. (௬)

படக்கினவா படமின் றன்பனுறும் படக்கினநோ
யடக்கினவா றதுவன்றியுத் தீவினை பாவமெல்லா
மடக்கினவா றடியேனையையா றனடிமைக்கணே
தொடக்கினவா தொண்டனேனைத் தன்பொன்னடிக் கீழெனையே. (௭)

மறப்பித்தவா வல்லைநோய்வினை காட்டி மறப்பித்தநோய்
துறப்பித்தவா துக்கநோய்வினை தீர்ப்பா னுகந்தருளி
சிறப்பித்தவா றடியேனையையா றனடிமைக்கணே
சிறப்பித்தவா தொண்டனேனைத் தன்பொன்னடிக் கீழெனையே. (௮)

மயக்கினவா துக்கநோய்வினை காட்டி மயக்கினநோ
வியக்கினவா றிட்டநோய்வினை தீர்ப்பா னிலகக்கருளி
பயக்கினவா றடியேனையையா றனடிமைக்கணே
மயக்கினவா தொண்டனேனைத் தன்பொன்னடிக் கீழெனையே. (௯)

கறுத்துவிட்டார் கண்டங் கண்ணுதலாற் கருளி
யிறுத்துவிட்டா ரிலங்கைக் கிறைவனை யிருபதுதோ
ளறுத்துவிட்டா ரடியேனையையா றனடிமைக்கணே
பொறுத்துவிட்டார் தொண்டனேனைத் தன்பொன்னடிக் கீழெனையே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடகிலேனடி நாயேன் வேண்டியக் காலியாதொன்
மிடைகிலேன் மனமார்கள் தமரொடு கேட்டலமர்ந்தேன்
றொடர்கின்றேனுன் னுடைய தூமலர்ச் சேவடிகாண்பா
னடைகின் றேனையாற் காளாய்நா னுய்ந்தேனே. (௧)

செம்பவளத் திருவுருவர் திகழ்சோதிக் குழைக்காதர்
கொம்பமருங் கொடிமருங்கிற் கோல்வளையா ளொருபாகர்
வம்பவிழு மலர்க்கொன்றை வளர்சடைமேல் வைத்துகந்த
அம்பவளனை யையாறற் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

கனியானைச் சேயானைக் கம்பானைச் செம்பொன்னின்
அணியானைத் தோலானைக் கண்ணானைப் பொன்னனிற்றானை
மணியானை வானவர்க்கு மருந்தானைப் பிணிதீர்க்கும்
அணியானை யையாறற் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

வழித்தீயாய் நின்றானை வாருள்ளத் தாய்
வாழித்தீயாய் நின்றாய்வைத் தமரர் வாயானை
பாழித்தீயாய் நின்றாய் படர்சடைமேற் பனிமதிய
மாழித்தீயை யையாறற் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

சடையானைச் சடையிடையே தவழ்திங்கட் கண்ணியானை
விடையானை விடையேறிப் புரமெரித்த வித்தகனை
உடையானை யுடைதலைகொண் டூரிற் பலிக்குழலு
மடையானை யையாறற் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

நீரானைத் தீயானை நெய்யானைக் கதிரானை
ஊரானை யுலகானை யுடலானை யுயிரானை
பேரானைப் பிறைசூடிப் பிணிதீர்க்கும் பெருமானெந்
தாரானை யையாறற் காளாய்நா னுய்ந்தேனே. ௭.

கன்றானைப் மணியானைக் கருத்தானைப் அருத்தனை
பெண்ணானை யெழுத்தானை யெழுத்திணைக்கோ ரியல்பானை
விண்ணானை விண்ணிடையே புரமெரித்த கணையானை
மண்ணானை யையாறற் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

மின்னானை யுருமானை வேதத்தின் பொருளானைப்
பொன்னானை மணியானைப் பெருங்கடல்வாய் முத்தானை
மின்னானை யிருவர்க்குங் காண்பரிய சோதி
மன்னானை யையாறற் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

முத்திசையும் புனற்பொன்னி மொய்பவளங் கொழித்தலைத்த
பத்தர்பலர் நீர்மூழ்கிப் பலகாலும் பணிந்தேத்த
எத்திசையும் வானவர்கள் எம்பெருமா னென்றிறைஞ்ச
அத்திசையா னையாறற் காளாயா னுய்ந்தேனே.

கருவானைக் குழுவுடைவிண் ணோர்க்கோமானைக் கருத்தழியத்
திருவிரலா லடர்த்தானைச் செய்தவனைத் தேவர்தமைப்
பெருவானைக் குழலுமையாள் தன்னோடும் பெயர்ந்திருந்த
மருவானை யையாறற் காளாய்நா னுய்ந்தேனே. (௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்திப் பரியன சிந்திப் பவர்க்குச் சிறந்துசெந்தேன்
முந்திப் பொழிவன முத்தி கொடுப்பன மொய்த்திருண்டு
பந்தித்து நின்ற பழவினை தீர்ப்பன பாம்புசுற்றி
அந்திப் பிறையணிந் தாடுமை யாற னடித்தலமே. (௧)

இழித்தன வேழேழ் பிறப்பு மறுத்தன வென்மனத்தே
ஒழித்தன போரெழிற் கூற்றை யுதைத்தன போற்றவர்க்காய்க்
கிழித்தன தக்கன் கிளரொளி வேள்வியைக் கீழ்முனநாள்
அழித்தன வாறங்க மானவை யாற னடித்தலமே. (௨)

மணிநிற மொப்பன பொன்னிற மன்னின மின்னியல்வாய்க்
கணிநிற மன்னன் கயிலைப் பொருப்பன காதல்செய்யத்
துணிவன சீலத்த ராகித் தொடர்ந்து விடாததொண்டர்க்
கணியன சேயன தேவர்க்கை யாற னடித்தலமே. (௩)

இருடரு துன்பப் படல மறைத்துமெய்ஞ் ஞானமென்னும்
பொருடரு கண்ணிழந் துண்பொருள் நாடிப் புகலிழந்த
குருடருந் தம்மைப் பரவக் கொடுநர கக்குழிநின்
றருடரு கைகொடுத் தேற்றுமை யாற னடித்தலமே. (௪)

எழுவா யிறுவா யிலாதன வெங்கட் பிணிதவிர்த்து
வழுவா மருந்தவை மாநர கக்குழிவாய்
விழுவா ரவர்தம்மை வீழ்ப்பன மீட்பன மிக்கவன்போ
டுழுவார்க் கமுதங்கள் காண்கவை யாற னடித்தலமே. (௫)

துன்பக் கடலிடைத் தோணித் தொழில்பூண்ட தொண்டர்தம்மை
இன்பக் கரைமுகந் தேற்றுந் திறத்தன மாற்றயலே
பொன்பட் டொழுகப் பொருந்தொளி செய்யுமப் பொய்பொருந்தா
அன்பர்க் கணியன காண்கவை யாற னடித்தலமே. (௬)

கனிந்தக்கலந்தமரர்காதற்கனிவொடுகோவிரியாய்க்
குளிர்ந்துதொழுமாமுகனினமுயத்தனதீக்கொதில்செந்தேன்
தெளிந்துதுக்கலைபமுநட்டயமரர்கட்குமிருப்ப
வளிந்தப்பெருஞ்செல்வமாக்குமையாறனடித்தலமே.

திருத்திக்கருத்தினைச்செவ்வேநிறுத்தித்திறுத்துடலை
வருத்திக்கடிமலர்வாளெடுத்தேத்திச்சிவமருங்குசென்று
விருத்திக்குழக்கனல்லோர்கட்குவிண்பட்டிகைவிடுமா
லருத்தித்தருந்தவசித்தனையாறனடித்தலமே.

பாடும்பரன்சடையுமோர்ந்தகையுமார்ப்பப்பரந்தபல்பேய்
கூடிமுழவக்குனிக்குஞ்சுடுகாட்டகத்தமிக்கி
னீடுங்குழல்செய்யவையிகேளிமிணைப்பிணைக்கா
டாடுந்திருவடிகாண்கவையாறனடித்தலமே.

இப்பாலமரர்களின்முடிசாய்த்துமிர்த்தருக்க
பைம்போதழுக்கிப்பவளந்தழைப்பனபாங்கறியா
வெம்போதுகள்பதித்திட்டவலியுமுகையுமெல்லா
மம்போதெனக்கொள்ளுமையனையாறனடித்தலமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மல்லார்மடந்தைமனத்தனவானோர்மகுடமன்னி
நில்லாவிருப்பனவிண்ணோர்மதிப்பனநீணிலத்துப்
புல்லாபுன்மைதவிர்ப்பனபொன்னுலகத்தளிக்கும்
அல்லார்புனற்பொன்னிசூழ்ந்தவையாறனடித்தலமே.

பொலம்புண்டரீகப்புதுமலர்போல்வனபோற்றியென்பார்
புலம்பும்பொழுதும்புணர்துணையாவனபொன்னனைய
சிலம்புஞ்செறிபாடகமுஞ்செழுங்கிண்கிணித்திரளு
மலம்புந்திருவடிகாண்கவையாறனடித்தலமே.

உற்றாரிலாதார்க்குறுதுணையாவனவோதிநன்னூல்
கற்றார்பரவப்பெருமையுடையனகாதல்செய்ய
கிற்பார்தமக்குக்கிளைசெல்வமாவனகந்தாங்கொடுக்கு
மற்றோர்க்கரும்பொருள்காண்கவையாறனடித்தலமே.

வானைக்கடந்தண்டத்தப்பால்மதிப்பனமந்திரிப்பா
ரூனைக்கழித்துய்யக்கொண்டருள்செய்வனவுத்தமர்க்கு
ஞானச்சுடராய்நடுவேயுதிப்பனநங்கையஞ்ச
வானையுரித்தனகாண்கவையாறனடித்தலமே. (௪)

மாதரமானிலமாவனவானவர்மாமுகட்டின்
மீதனவென்கழல்வெங்கச்சுவீக்கினவெந்தமனார்
தூதரையோடத்துரப்பனதன்பறத்தோர்ப்பட்டார்க்
காதரமாவனகாண்கவையாறனடித்தலமே. (௫)

பேணித்தொழுமவர்பொன்னுலகாளப்பிறங்கருளா
லேணிப்படிநெறியிட்டுக்கொடுத்திமையோர்முடிமேல்
மாணிக்கமொத்துமரகதம்போன்றுவயிரமன்னி
யாணிக்கனகமுமொக்குமையாறனடித்தலமே.

ஓதியஞானமுஞானப்பொருளுமொலிசிறந்த
வேதியர்வேதமும்வேள்வியுமாவனவிண்ணுமண்ணுஞ்
சோதியுஞ்செஞ்சுடர்ஞாயிறுமொப்பனதூமதியோ
டாதியுமந்தமுமானவையாறனடித்தலமே. (௭)

சுணங்குமுகத்துத்துணைமுலைப்பாவைசுரும்பொடுவண்
டணங்குங்குழலியணியார்வளைக்கரங்கூப்பிநின்று
வணங்கும்பொழுதும்வருடும்பொழுதும்வண்காந்தளொண்போ
தணங்குமலர்ந்தமொக்குமையாறனடித்தலமே. (௮)

கழலார்குயிர்வெயிற்கட்டிடும்போ[...]டித்தொண்டர்தன்னைத்
தழலாவனவென்றாங்கேப்பிறவித்தலைகெடுத்துக்
கழலார்வினைகள்கழற்றுவதாலவர்களைநத்த
வழலாரொளியனகாண்கவையாறனடித்தலமே. (௯)

வலியான்றலைபத்தும்வாய்விட்டலறவரையடர்த்து
மெலியாவலியுடைக்கூற்றையுதைத்துவிண்ணோர்கள்முன்னே
பலிசேர்படுகடைப்பாத்துப்பனங்குப்பலிசுழ
வலியாகிநிற்குமையாறனடித்தலமே. (௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்திவட்டத்திங்கட்கண்ணியனையாறமர்ந்துவந்தென்
புந்திவட்டத்திடைப்புக்குநின்றானையும்பொய்யென்பரே
சந்திவட்டச்சடைக்கற்றையலம்பச்சிறிதலர்ந்த
நந்திவட்டத்தொடுகொன்றைவளாவியநம்பனையே.

பாடகக்கால்கழற்கால்பருதிக்கதிர்க்கவந்தி
நாடகக்காரணங்கைமுன் செங்கணைத்தின்பின்னடந்த
காடகக்கால்கணைக்கைதொழுங்கால்வெங்கணைப்பின்றகா
…டகக்காலிமான் தேர்வலவனையாற்றனவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

…தைவாய்தலுளான்…ந்தாசிரியன்
பொந்துவார்புலால்வெ…டலைக்கையினன்
முந்திவாயதோர்மூவி…வேல்பிடித்
தந்திவாயதோர்பாம்ப…றரே.

பாகமாலைய கிழுந்த…ண்மதி
போகமாயினிருந்…போ…
கோகமாலைகுலாய…ர்கொண்டுறையு
மாகமாகிய ஐந்தா…மையாறரே.

நெஞ்சமென்பதோர்…தபந்தன்றுள்ளே
வஞ்சமென்பதோர்வான…ழிப்பட்டுநான்
அஞ்சம்போழ்துமின்…த்திருவெல்…
தஞ்சத்தான் நலறு…மையாறரே.

வினைக்குநெஞ்சிஉள்ளார்மெ…
அனைத்துமொள்ளமுல்லாயெரிநட்டினர்
பனைக்கைவேழத்துரிபட்…க்கவ
…னைத்தலாய்த்தனுள்ளானையாறரே.

பரியர்நுண்ணியர்பார்க்கற்கரியவர்
அரியபாடலராடலரன்றியும்
கரியகண்டத்தர்காட்சிபிறர்க்கெலாம்
அரியர்தொண்டர்க்கெளியரையாறரே.

புலரும்போதுமிலர்படுபோதுமோர்
மலரும்போதுமணைந்துபணிந்தெலாம்
இலரும்போதுமிலாதனமின்றியும்
அலரும்போதுமணியுமையாறரே.

பங்கமாலைக்குழலியோர்பால்பிறை
கங்கைமாலையர்காதன்மைசெய்தவர்
பங்கமாலைமதியமுங்கண்ணியும்
அங்கமாலையுஞ்சூடுமையாறரே.

முன்னையாறுமுயன்றெழுவீரெலாம்
பின்னையாறுபிரியெனும்பேதைகாள்
மன்னையாறுமருவியமாதவன்
தன்னையாறுதொழத்தவமாகுமே.

ஆனையாறெனவாடுமின்னான்முடி
வானையாறுவளாயதுகாண்மினோ
நானையாறுபுக்கேற்கவனின்னருள்
தேனையாறுதிறந்தா…யாக்குமே.

அரக்கின்மேனியனந்தளிர்மேனியன்
அரக்கின்சேவடியாளஞ்சவஞ்சலென்
றரக்கனீரைந்துவாயுமலறவே
யரக்கினானடியாறமையனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தைவண்ணத்தராய்த்திறம்பாவணம்
முந்திவண்ணத்தராய்முழுநீறணி
ச…வண்ணத்த…தழல்போல்வதோர்
அந்தி…ையாறரே.

மூலவண்ணத்தராய்முதலாகிய
கோலவண்ணத்தராகிக்கொழுஞ்சுடர்
நீலவண்ணத்தராகிநெடும்பளிங்
காலவண்ணத்தராமவரையாறரே.

சிந்தைவண்ணமுந்தீப்பிதார்வண்ணமும்
அந்திப்போதழகாகியவண்ணமும்
பந்திக்கால்அப்பாய்ந்ததோர்வண்ணமும்
அந்திவண்ணமுமாவரையாறரே. (௨)

இருளின்வண்ணமுமேழிசைவண்ணமுஞ்
சுருளின்வண்ணமுஞ்சோதியின்வண்ணமு
மருளுநான்முகன்மாலொடுவண்ணமும்
அருளும்வண்ணமுமாவரையாறரே. (௩)

இ[illegible]ன்வண்ணங்களாகியவெவ்வழல்
குழைக்கும்வண்ணங்களாகியகூடிய
மழைக்கண்மாமுகிலாயவண்ணமும்
அழைக்கும்வண்ண[illegible]மாவரையாறரே. (௪)

இண்டைவண்ணமுமேழிசைவண்ணமுந்
தொண்டர்வண்ணமுஞ்சோதியின்வண்ணமுங்
கண்டவண்ணங்களாய்க்கனல்மாமணி
பண்டவண்ணமுமா[illegible]ரையாறரே. (௫)

விரும்பும்வண்ணமும்வேதத்தின்வண்ணமுஞ்
சுரும்பின்மென்மொழிக்காரிகைவண்ணமும்
விரும்புவார்வினைதீர்த்திடும்வண்ணமும்
அரும்பின்வண்ணமுமாவரையாறரே. (௬)

ஊழிவண்ணமுமொண்சுடர்வண்ணமும்
வேழவீருரிபோர்த்ததோர்வண்ணமும்
வாழித்தீயுருவாகியவண்ணமும்
ஆழிவண்ணமுமாவரையாறரே. (௭)

செய்தவன்திருநீறணிவண்ணமும்
எய்தநோக்கரிதாகியவண்ணமும்
வைதுகாட்டிமிக்கதோர்[illegible]ணமும்
ஐதுவண்ணமுமாவ[illegible]றரே.

எடுத்தவலரக்கன்திறல்வண்ணமும்
இடர்க்கண்பேய்ப்பெரிதாகியவண்ணமும்
கடுத்தகைக்கரம்பாவித்த[illegible]வண்ணமு
மடுத்தவண்ணமுமாவ[illegible]யாறரே. (௯)

திருச்சிற்[illegible]பலம்.

திருவையாறு - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆரார்திரிபுரங்கணீறாநோக்குமனலாடியாரமுதேயென்றேனானே, கூராமழுவாட்படையொன்றேந்திக் குறட் பூதப்பல்படையாயென் றேனானே, பேராயிரமுடையாயென்றேனானே பிறைசூடும்பிஞ்ஞ[illegible]னேயென்றேனானே, யாராவமுதேயென்னையாறனேயென்றென்றேநானரற்றிநைகின்றேனே. (௧)

தீவாயின்முப்புரங்கணீறாநோக்குந்தீர்த்தபுராணனேயென்றேனானே, மூவாமதிசூடியென்றேனானே முதல்வாமுக்கண்ணனேயென்றேனானே, ஏவார்சிலையானேயென்றேனானே யிடும்பைக்கடலினு[illegible]ளேறவாங்கி, யாவாவென்றருள்புரியுமையாறனேயென்றென்றேநானரற்றிநைகின்றேனே. (௨)

அஞ்சுண்ணவண்ணனேயென்றேனானேயடியார்கட்காரமுதே[illegible]யென்றேனானே, நஞ்சணிகண்டனேயென்றேனானே நாவலர்க[illegible]மறையேயென்றேனானே, [illegible]நெஞ்சகமாவுள்புக்கிருந்தபோது நினைப்புமுதமேயென்றென்றேனானே, [illegible]ஞ்சாதேயாள்வானேயையாறனேயென்றென்றேநானரற்றிநைகின்றேனே. (௩)

தொல்லைத்தொடுகடலேயென்றேனானே துலக்கும்இளம்பிறையா[illegible]யென்றேனானே, யெ[illegible]றைந்தானேயென்றேனானே பேழ்நாய்[illegible]ளின்னிசையாயென்றேனா[illegible]ன, பல்லுடைக்கடல்புக்கழுந்துவேனைவாங்கி யருள்செய்தாயென்றேனா[illegible], யெல்லைபாலையாறனேயென்றேனானே யென்றென்றேநானரற்றிநை[illegible]கின்றேனே. (௪)

இண்டைச்சடைமுடி[illegible]யென்றேனானேயிருசுடர்வானத்தாயென்றேனானே, தொண்டர்த[illegible]றமுப்படையாயென்றேனானே துருத்தியே யத்தாவத்தாயென்றேனானே, கண்டங்கறுத்தானேயென்றேனானே கனலாங்கண்ணனேயெ[illegible]றேனானே, யண்டத்துக்கப்பாலாமையா றனேயெ[illegible]ன்றேநா[illegible]நைகின்றேனே. (௫)

பற்றார்புர மெரித்தா யென்றேனானே பசுபதீ பாண்டரங்கா வென்றேனானே, கற்றார்கள் உற்றுணரும் ... வேதா வென்றேனானே, பற்றுனை ... பார்த்தற் கருள் செய்தா யென்றேனானே, ஐயாறனே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின்றேனே. (௬)

விண்ணோர் தலைவனே ... என்றேனானே வெண்மதியம் ... என்றேனானே, வெண்ணீறு ... என்றேனானே, பெண்ணோர் பாகா யென்றேனானே பசுபதீ பாசூரா யென்றேனானே, ஐயாறனே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின்றேனே. (௭)

அவனென்று நானுன்னை அஞ்சாதேனை அல்லலறுப்பானே யென்றேனானே, சிவனென்று நானுன்னை யெல்லாஞ் சொல்லச் செல்வந் தருவானே யென்றேனானே, பவனென்று நானுன்னைப் பலவும் பாடப் ... என்றேனானே, அவனென்றே ஐயாறனே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின்றேனே. (௮)

கச்சியே கம்பனே யென்றேனானே கயிலாயா காரோணா வென்றேனானே, நிச்சல் மணாளனே யென்றேனானே நினைப்பார் மனத்தானே யென்றேனானே, பச்சம் போதேறேறீ யென்றேனானே உள்குவாருள்ளத்தா யென்றேனானே, அச்சம் பிணிதீர்க்கும் ஐயாறனே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின்றேனே. (௯)

வில்லாடி வேடனே யென்றேனானே வெண்ணீறு மெய்க்கணிந்தா யென்றேனானே, சொல்லாய சூழலா யென்றேனானே சுலாவாய ... என்றேனானே, எல்லாமா யென்றேனானே, இலங்கையர்கோன் தோளிறுத்தா யென்றேனானே, அல்லாவினை தீர்க்கும் ஐயாறனே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின்றேனே. (௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓசையொலியெலா மானாய் நீயே யுலகுக்கொருவனாய் நின்றாய் நீயே, வாசமலரெலா மானாய் நீயே மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே, பேசப் பெரிது மினியாய் நீயே பிரானாய் அடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, தேசவிளக்கெலா மானாய் நீயே திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதீ.

நோக்கரிய திருமேனியுடையாய் நீயே நோவாமே நோக்கருள வல்லாய் நீயே, காப்பரிய ஐம்புலனுங் காத்தாய் நீயே காமனையுங் கண்ணழலாற் காய்ந்தாய் நீயே, ஆர்ப்பரிய மாநாக மார்த்தாய் நீயே அடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, தீர்ப்பரிய வல்வினைநோய் தீர்ப்பாய் நீயே திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதீ. (௨)

கனத்தகத்துக் கடுஞ்சுடராய் நின்றாய் நீயே ... ஆனாய் நீயே, தனத்தகத்துத் தலைகலனாக் கொண்டாய் நீயே சார்ந்தார்க்குத் தகைகள் தாராளவல்லாய் நீயே, மனத்திருந்த கருத்தறிந்து முடிப்பாய் நீயே மலர்ச்சேவடி யென்மேல் வைத்தாய் நீயே, சினத்திருந்த திருநீலகண்டன் நீயே திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதீ. (௩)

வானுற்ற மாமலைகளானாய் நீயே வடகயிலை மன்னியிருந்தாய் நீயே, ஊனுற்ற வொளிமழுவாட் படையாய் நீயே ஒளிமதியோ டரவுபுனல் வைத்தாய் நீயே, ஆனுற்ற வைந்து மமர்ந்தாய் நீயே அடியானென்றடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, தேனுற்ற சொன்மடவாள் பங்கன் நீயே திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதீ. (௪)

பெண்ணாண் பிறப்பிலியாய் நின்றாய் நீயே பெரி... எல்லாம் பெரியாய் நீயே, புண்ணாருங் குருதிசூழ் ... நின்றாய் நீயே, கண்ணாயுலகெலாங் காத்தாய் நீயே ... சேவடியென் மேல்வைத்தாய் நீயே, திண்ணார் மழுவாட்படையாய் நீயே திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதீ. (௫)

உற்றிருந்த வுணர்வெலா மானாய் நீயே உற்றவர்க்கோர் சுற்றமாய் நின்றாய் நீயே, கற்றிருந்த கலைஞானமானாய் நீயே கற்றவர்க்கோர் கற்பகமாய் நின்றாய் நீயே, பெற்றிருந்த தாயவளின் நல்லாய் நீயே பிரானடியென் மேல்வைத்தாய் நீயே, செற்றிருந்த திருநீலகண்டன் நீயே திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதீ. (௬)

எல்லாவுலகமுமானாய் நீயே ஏகம்பம் மேவியிருந்தாய் நீயே, நல்லாரை நன்மையறிவாய் நீயே ஞானச்சுடர் விளக்காய் நின்றாய் நீயே, பொல்லாவினைகளறுப்பாய் நீயே புகழ்ச்சேவடியென் மேல்வைத்தாய் நீயே, செல்வாய செல்வந் தருவாய் நீயே திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதீ.

... ஆர்த்தாய் நீயே ... உடையாய் நீயே, ... நின்றாய் நீயே ... வைத்தாய் நீயே, ... ஆனாய் நின்றாய் நீயே ... மேல் வைத்தாய் நீயே, ... திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதீ.

என்...ரான்க[illegible]ராய்நீயே [illegible]ருப்பீயேயேகப்பியேயமிமாது
வள்ளியே, வன்றுடன[illegible]க்குறு[illegible]கொளைறைத்தாராய்நீயேவார்சுலைகு
ளவல்லாய்நீயே, [illegible]த்தாளொடிபரவின்றாய்நீயே தூமலர்ச
[illegible]மெய்யவைத்தாய்[illegible]யே, இன்னிசைக்கோர்சரங்கூட்டானாய்
[illegible]யேதிருவையாறகலா[illegible]செம்பொற்சோதீ. (௯)

விண்டார்புரமூன் றெய்தாய்நீயேவிண்ணவர்க்குமேலாகிநின்
றாய்நீயே, கண்டாரைக்கொல்லுநஞ்சுண்டாய்நீயேகாலங்களூழியா
நின்றாய்நீயே, தொண்டாயடியேனையாண்டாய்நீயே தூமலர்ச்சேவடி
யென்மேல்வைத்தாய்நீயே, இன்றோள்விட்டெரிபாடலாகத்தாய்நீ
யேதிருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதீ. (௰)

அருமறையானிடத்தாய்நீயேயாகாயத்தேரூரவல்லாய்நீயே, பே
ரும்பெரியவிலங்கைவேந்தன்பெரியமுடிபத்திறுத்தாய்நீயே, பொரும்
புழுமனமட்டாய்நீயேயொண்டாமரையானுமாலுங்கூடித், தேடு
மேயென்மேலுவைத்தாய்நீயேதிருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதீ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாரம்.

திருவையாறு - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரவும்பரிசொன் றறியேனான்பண்டேயுமைப்பயிலாதே
னிரவும்பகனினைந்தாலுமெய்தநினையமாட்டேனான்
கரவிலருவிகமுகுண்ணத்தெங்கங்குலைக்கீழ்க்கருப்பாலை
யரவந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவடிகளோ. (௧)

எங்கேபோவேனாயிடினுமங்கேவந்தென்மனத்தீராய்ச்
சங்கையொன்றுமின்றியேதலைநாள்கடைநாளொக்கவே
கங்கைசடையேற்கரந்தானேகலைமான்மறியுங்கனன்மழுவுந்
தங்குந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவடிகளோ. (௨)

மருவிப்பிரியமாட்டேனான்வழிநின்றொழிந்தேனொழிகிலேன்
பருவிவிச்சிமலைச்சாரற்பட்டைகொண்டுபகடாடக்
குருவியோப்பிக்கிளிகடிவார்குழன்மேன்மாலைகொண்டோட்டந்
[illegible]திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவடிகளோ. (௩)

பழகாநின்றுபணிசெய்வார்பெற்றபயனொன்றறிகிலேன்
கிழறாமக்காட்பட்டோர்க்குவேகப்பட்டோலனைசாத்தி
குழகவாழைக்குலைத்தெங்குகொணர்ந்துகரைமேலெறியவே
யழகார்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவடிகளோ. (௫)

பிழைத்தபிழையொன்றறியேனான்பிழையைத்தீரப்பணியாயே
மழைக்கணல்லார்குடைந்தாடமலையுநிலனுங்கொள்ளாமைக்
கழைக்கொள்பிரசங்கலந்தெங்குங்கழனிமண்டிக்கைஏறி
யழைக்குந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவடிகளோ. (௬)

கார்க்கொள்கொன்றைச்சடைமேலொன்றுடையாய்விடையாய்கை யினுன்
மூர்க்கர்புரமூன்றெரிசெய்தாய்முன்னீபின்னீமுதல்வனீ
வார்க்கொளருவிபலவாரிமணியுமுத்தும்பொன்னுங்கொண்
டார்க்குந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவடிகளோ. (௮)

மலைக்கண்மடவாளொருபாலாய்ப்பற்றியுலகம்பலிதேர்வாய்
சிலைக்கொள்கணையாலெயிலெய்தாய்செங்கண்விடையாய்தீர்த்தனே
மலைக்கொளருவிபலவாரிமணியுமுத்தும்பொன்னுங்கொண்
டலைக்குந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவடிகளோ. (௭)

போழுமதியம்புனற்கொன்றைபுனல்சேர்சென்னிப்புண்ணியா
சூழுமரவச்சுடர்ச்சோதியுன்னைத்தொழுவார்துயர்போக
வாழுமவர்களங்கங்கேவைத்தநினைதையுமத்தாட்ட
வாழுந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவடிகளோ. (௮)

கதிர்க்கொள்பசியேயொத்தேநான்கண்டேனும்மைக்காணாதே
யெதிர்த்துநீந்தமாட்டேனெம்மானெம்மானெம்மானே
விதிர்த்துமேகமழைபொழியவெள்ளம்பரந்துநுரைசிதறி
யதிர்க்குந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவடிகளோ. (௯)

கூசியடியாரிருந்தாலுங்குணமொன்றில்லீர்குறிப்பில்லீர்
தேசவேந்தன்றிருமாலும்மலர்மேலயனுங்காண்கிலாத்
தேசமெங்குந்தெளிந்தாடத்தெண்ணீரருவிகொணர்ந்தெங்கும்
வாசந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவடிகளே. (௰)

கூடியடியாரிருந்தாலுங்குணமொன்றில்லீர்குறிப்பில்லீர்
நாடிவிருந்தும்வணர்கிலேனும்மைத்தொண்டனூரனேன்
தேடியிருந்துகாண்கிலேன்றிருவாரூரேசிந்திப்ப
ஆடுந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவடிகளோ. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

419

O23:38·2L193·TR
N07

58706

419